

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

HANDELINGEN

29-30-31-32-33-34

VERGADERINGENVANFEBRUARI1993

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

BELEIDSNOTA TOERISME IN VLAANDEREN

DE LIJN

DRUGGEBRUIK

ENERGIESECTOR

INTERPELLATIES

LOODSAKKOORD TUSSEN VLAANDEREN EN NEDERLAND VOOR DE WESTERSCHELDE

MILIEUBOX-PROJECT

NMBS

OPENLUCHTRECREATIEVE VERBLIJVEN

OUTPLACEMENT-, WERVINGS- EN SELECTIEBUREAUS

SCHEEPSBOUW

SIGMAPLAN

Inhoud

Nr. 29 **Dinsdag 2 februari 1993**

Berichten van verhindering, blz. 1135

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1135

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1135

Besluiten van de Vlaamse Executieve

Indiening en verwijzing, blz. 1135

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1135

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1136

Druggebruik

Debat, blz. 1136

Sprekers : de heren E. Van Rompuy, H. Coveliers, E. De Groot, A. Denys, G. Swennen, J. Geysels, F. De Man, mevrouw V. Dua, de heren A. Arts, F. Dewinter, J. Valkeniers, R. Daems, F. Vermeiren, minister L. Detiège

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer J. Ansoms tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over het loodsakkoord tussen Vlaanderen en Nederland voor de Westerschelde, blz. 1163

Sprekers : de heren J. Ansoms, H. Schiltz, E. Beysen, minister J. Sauwens

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de beslissing van de raad van bestuur van De Lijn met betrekking tot het project Punt aan de Lijn, blz. 1169

Sprekers : de heren J. De Mol, H. Van Dienderen, minister J. Sauwens
Motie van aanbeveling, blz. 1173

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1173

Nr. 30 **Woensdag 3 februari 1993**

Berichten van verhindering, blz. 1175

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer J. Tavernier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de proefprojecten inzake sociale voorzieningen voor HOBUSTudenten, blz. 1175

Actuele vraag van de heer J. Demeulenaere tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het paramedisch personeel in het buitengewoon onderwijs, blz. 1176

Actuele vraag van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel, blz. 1178

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de ongerustheid bij de Bijzondere Jeugdzorg en de Gehandicaptenzorg, blz. 1178

Actuele vraag van de heer G. Vermassen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de plannen van Center Parcs in het Maastrand, blz. 1181

Actuele vraag van mevrouw A. De Maght-Aelbrecht tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over privé-initiatief in het kader van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting, blz. 1181

Actuele vraag van mevrouw M. Aelvoet tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de militaire domeinen op de gewestplannen, blz. 1183

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de openstelling van de A 12, blz. 1184

Voorstel van resolutie van mevrouw M. Aelvoet en de heer A. De Boeck betreffende de nabestemming van het vliegveld te Grimbergen
- **278** (1992-1993) - Nr. 1
Motie van orde, blz. 1185

Voorstel van resolutie van de heer E. De Groot c.s. betreffende het voeren van een actief drugspreventiebeleid
- **277** (1992-1993) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van mevrouw V. Dua en de heer J. Geysels betreffende het drugbeleid in Vlaanderen
- **279** (1992-1993) - Nr. 1

Voorstel van resolutie van de heer F. De Man betreffende het te voeren anti-drugsbeleid
- **282** (1992-1993) - Nr. 1

Voorstel van resolutie van de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en P. Van Grembergen betreffende het algemeen Vlaams drugbeleid
- **281** (1992-1993) - Nr. 1
Bespreking, blz. 1185

Sprekers : de heren E. De Groot, P. Van Grembergen, J.-P. Van Rossem, mevrouw V. Dua, de heren E. Van Vaerenbergh, F. De Man, H. Coveliers, E. Van Rompuy, A. Denys, J. Valkeniers, L. Hancké

Voorstel van resolutie van de heer E. De Groot c.s. betreffende het voeren van een actief drugspreventiebeleid
- **277** (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
Aangehouden stemming, blz. 1189
Hoofdelijke stemming, blz. 1190

Voorstel van resolutie van mevrouw V. Dua en de heer J. Geysels betreffende het drugbeleid in Vlaanderen
- **279** (1992-1993) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1191

Voorstel van resolutie van de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en P. Van Grembergen betreffende het algemeen Vlaams drugbeleid
- **281** (1992-1993) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1192

Voorstel van resolutie van de heer F. De Man betreffende het te voeren anti-drugsbeleid
- **282** (1992-1993) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1193

Voorstel van resolutie van mevrouw M. Aelvoet en de heer A. De Boeck betreffende de nabestemming van het vliegveld te Grimbergen
- **278** (1992-1993) - Nr. 1
Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1194

Motie van aanbeveling van de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en P. Van Grembergen tot besluit van de op 26 januari 1993 door de heer P. Van Grembergen, de heer L. Dierickx, de heer J. Gabriëls en de heer J. Van Hauthem gehouden interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de verklaringen van de minister in de pers betreffende de toekomst van Vlaanderen, over een interview van de minister in de pers betreffende de confederale toekomst van België, over het gebrek aan samenhang binnen de Vlaamse regering en over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België
- **268** (1992-1993) - Nr. 1

Motie van aanbeveling van mevrouw M. Aelvoet en de heer J. Geysels tot besluit

van de op 26 januari 1993 door de heer P. Van Grembergen, de heer L. Dierickx, de heer J. Gabriëls en de heer J. Van Hauthem gehouden interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de verklaringen van de minister in de pers betreffende de toekomst van Vlaanderen, over een interview van de minister in de pers betreffende de confederale toekomst van België, over het gebrek aan samenhang binnen de Vlaamse regering en over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België
– 269 (1992-1993) – Nr. 1

Motie van aanbeveling van de heer A. Denys tot besluit van de op 26 januari 1993 door de heer P. Van Grembergen, de heer L. Dierickx, de heer J. Gabriëls en de heer J. Van Hauthem gehouden interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de verklaringen van de minister in de pers betreffende de toekomst van Vlaanderen, over een interview van de minister in de pers betreffende de confederale toekomst van België, over het gebrek aan samenhang binnen de Vlaamse regering en over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België
– 271 (1992-1993) – Nr. 1

Motie van aanbeveling van de heer J. Van Hauthem tot besluit van de op 26 januari 1993 door de heer J. Van Hauthem gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België
– 272 (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1195

Sprekers : de heren A. Denys, J. Van Hauthem, mevrouw M. Aelvoet, de heren P. Van Grembergen, F. Vandenbroucke, E. Van Rompuy, G. Annemans, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling van de heren D. Van Mechelen, A. Denys en P. Dewael tot besluit van de op 27 januari 1993 door de heer C. Lisabeth gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur
– 274 (1992-1993) – Nr. 1

Motie van aanbeveling van de heren E. Van Rompuy, J. Peeters en P. Van Grem-

bergen tot besluit van de op 27 januari 1993 door de heer C. Lisabeth gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur

– 275 (1992-1993) – Nr. 1

Motie van aanbeveling van de heer J. Geysels tot besluit van de op 27 januari 1993 door de heer C. Lisabeth gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur

– 276 (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1203

Sprekers : de heren D. Van Mechelen, F. Wymeersch

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van mevrouw M. Aelvoet tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de ondertuning van de SST in Lembeek, blz. 1206

Sprekers : mevrouw M. Aelvoet, de heren J. Valkeniers, E. Van Rompuy, F. Dielens, minister T. Kelchtermans

Actuele interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het gevolg dat door de Vlaamse Executieve is gegeven aan de door de Vlaamse Raad aangenomen resolutie over het investeringsprogramma en het ondernemingsplan van de NMBS

Actuele interpellatie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de beslissing van de NMBS van vrijdag 29 januari laatstleden, blz. 1211

Sprekers : de heren E. Beysen, L. Van Nieuwenhuysen, H. Van Dienderen, J. De Mol, H. Candries, minister J. Sauwens, minister-president L. Van den Brande

Actuele interpellatie van de heer Dielens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de herstructurering van de energiesector, blz. 1219

Sprekers : de heren F. Dielens, J. Geysels, H. Candries, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1225

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1227

Nr. 31 **Dinsdag 16 februari 1993**

Berichten van verhindering, blz. 1233

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1233

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1233

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1233

Verslagen

Indiening, blz. 1233

Moties

Indiening, blz. 1234

Besluit van de Vlaamse Executieve

Indiening en verwijzing, blz. 1234

Kennisgevingen van de Vlaamse Executieve

Indiening, blz. 1234

Resolutie van het Europees Parlement

Indiening, blz. 1234

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1234

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1234

Ontwerp van decreet houdende het statuut van de terreinen voor openluchtcreatie verblijven

– 156 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1235

Sprekers : de heren L. Peeters, minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1237

Ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest

– 172 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1239

Sprekers : de heer E. Schuermans, minister L. Detiège

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1240

Sprekers : de heer W. Verreycken, minister L. Detiège

Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen, ingediend door de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

– 168 (BZ 1992) – Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1245

Sprekers : de heren F. Cauwenberghs, L. Peeters, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heren A. Denys, W. Verreycken; J. Van Hauthem; S. De Clerck, F. De Man, D. Ramoudt, H. Van Dienderen, minister H. Weckx

Moties van aanbeveling, blz. 1260

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1260

Nr. 32 Woensdag 17 februari 1993
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1261

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de samenwerking tussen de verschillende vroegere entiteiten die deel uitmaken van De Lijn, blz. 1261

Sprekers : de heren L. Van Nieuwenhuysen, F. Van den Eynde, minister J. Sauwens

Interpellatie van de heer J. Peeters tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de impulsprogramma's, blz. 1265

Sprekers : de heren J. Peeters, minister-president L. Van den Brande

Interpellatie van de heer H. Candries tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de rol van de Vlaamse overheid in het Boel- en het scheepsbouwdozier, blz. 1268

Sprekers : de heren H. Candries, J. Lenssens, L. Hancké, F. Wymeersch, A. Denys, S. Platteau, minister-president L. Van den Brande

Interpellatie van de heer F. Dielens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het REG-convenant tussen de Vlaamse overheid en de gemengde energiedistributiesector, blz. 1279

Sprekers : de heren F. Dielens, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1283

Nr. 33 Woensdag 17 februari 1993
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1285

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer J. Geysels tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de uitvoering van het milieubox-project, blz. 1285

Sprekers : de heren J. Geysels, W. Taelman, H. Olaerts, J. Ansoms, minister N. De Batselier

Interpellatie van de heer J. Ansoms tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de milieuheffing op huishoudelijk afval, blz. 1292

Sprekers : de heren J. Ansoms, minister N. De Batselier

Interpellatie van mevrouw T. Merckx-Van Goey tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het Vlaamse Sigmaplan, blz. 1294

Sprekers : mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heren V. Vautmans, M. Bartholomeeussen, L. Dierickx, L. Van Nieuwenhuysen, H. Candries, minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1300

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het dragen van hoofddoeken door islamitische meisjes in het onderwijs, blz. 1300

Sprekers : de heren F. Dewinter, L. Dierickx, H. Olaerts, minister L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1303

Nr. 34 Donderdag 18 februari 1993

Berichten van verhindering, blz. 1305

Samenstelling van een commissie en een werkgroep

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1305

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister

van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de erkenning van Antwerpen en Oostende als internationale luchthavens, blz. 1305

Actuele vraag van de heer R. Van Hoo-land tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over een bouwproject in het Leielandschap, blz. 1306

Actuele vraag van de heer P. Tant tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de bescherming van kas-seiwegen in de Vlaamse Ardennen, blz. 1307

Actuele vraag van de heer J. Devolder tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de raad van bestuur van Kind en Gezin, blz. 1308

Actuele vraag van de heer F. Wymeersch tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over uitlatingen van nationale ministers ten aanzien van de minister-president, blz. 1309

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse verankeringsstrategie bij de federale privatiseringsronde, blz. 1310

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de gevolgen van de Waalse expansiedecreten voor Vlaamse bedrijven, blz. 1312

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse kandidatenlijst voor het Comité der Regio's, blz. 1313

Actuele vraag van de heer J. Peeters tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het reddingsplan voor DAF-Westerlo, blz. 1313

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de muskusrattenplaag in de Ijzervallei, blz. 1315

Actuele vraag van de heer J. Caudron tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke

Ordering en Binnenlandse Aangelegenheden, over de achterstand in de bouwvergunningdossiers in Limburg, blz. 1317

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over een bouwproject in het Leielandschap, blz. 1318

Actuele vraag van de heer J. Van Eetvelt tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het herstel van de Scheldebrug in Temse, blz. 1319

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1320

Ontwerp van decreet houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven

— 156 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1320

Sprekers : de heren L. Goutry, D. Ramoudt, L. Peeters

Ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest

— 172 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemming, blz. 1322

Sprekers : de heren W. Verreycken, P. Van Grembergen, P. Deprez, E. De Groot, minister L. Detiège

Hoofdelijke stemming, blz. 1324

Sprekers : de heren, J. Laverge, M. Olivier, A. Denys

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1327

Voorstel van resolutie van de heren M. Van Peel, E. Beysen en L. Hancké betreffende de invoerbepijking van bananen - **287** (1992-1993) - Nr. 1

Bespreking, blz. 1328

Sprekers : de heren M. Van Peel, J. Van Hautem, E. Beysen, W. Seeuws

Motie van aanbeveling van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de op 2 februari 1993 door de heer J. De Mol gehouden interpellatie tot de heer J. Sauvens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de beslissing van de raad van bestuur van De Lijn met betrekking tot het project Punt aan de Lijn

- **283** (1992-1993) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1329

Sprekers : de heren W. Verreycken, J. De Mol

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de mogelijkheid om Vlaamse CAO'S in Vlaanderen algemeen bindend te verklaren, blz. 1331

Sprekers : de heer E. Van Vaerenbergh, minister L. Detiège

Actuele interpellatie van de heer J. Laverge tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO,

Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de buitenlandse investeringen in Vlaanderen, blz. 1333

Sprekers : de heren J. Laverge, minister-president L. Van den Brande

Actuele interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de verslechtering van de luchtkwaliteit, blz. 1336

Sprekers : de heren H. Van Dienderen, minister N. De Batselier

Interpellatie (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer E. Schuermans tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de BRTN en zijn werknemers naar aanleiding van het vernietigen van een beslissing van de administrateur-generaal, blz. 1339

Sprekers : de heren E. Schuermans, A. Denys, W. Seeuws, M. Bartholomeeussen, W. Verreycken, H. Olaerts, minister H. Weckx

Motie van aanbeveling, blz. 1347

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1347

Bijlage

Vraag om uitleg, blz. 1349

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

R. De Wulf, H. Lauwers, J. Timmermans : gezondheidsredenen ;

P. Chevalier, F. Ghesquière, F. Sarens, W. Seeuws : buitenslands ;

H. De Croo, J. Gabriels : ambtsverplichtingen ;

F. Van den Eynde : familieverplichtingen.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer J. Tavernier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de proefprojecten inzake sociale voorzieningen voor HOBU-studenten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Tavernier tot de heer Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de proefprojecten inzake sociale voorzieningen voor HOBU-studenten.

De heer Tavernier heeft het woord.

De heer J. Tavernier : Mijnheer de minister, de sociale voorzieningen in het HOBU hebben reeds een lange voorgeschiedenis. Na het rapport van de Ambtelijke Commissie te hebben afgewacht, heeft de minister uiteindelijk vijf pilootprojecten goedgekeurd. Hoewel deze goedkeuring reeds maanden geleden gebeurde, hebben deze projecten nog altijd geen werkingsmiddelen ontvangen. Het was nochtans de bedoeling dat de minister tot een definitieve regeling zou komen voor de sociale voorzieningen in het HOBU op basis van een evaluatie van deze pilootprojecten. Het is moeilijk projecten te evalueren die niet over de nodige werkingsmiddelen beschikken. Bovendien zouden drie van de vijf projecten nog niet echt gestart zijn.

Mijnheer de minister, wanneer mogen deze netwerken hun werkings-toelagen verwachten ? Hoe denkt u de werking van deze projecten te kunnen evalueren met het oog op definitieve conclusies voor de voor het HOBU zo noodzakelijke sociale voorzieningen ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Mijn-

heer Tavernier, ik wil u even enkele tijdselementen in herinnering brengen. Door de verkiezingen einde 1991 kon de begroting 1992 mede door uw betwistbare vlijt pas einde juni 1992 door deze Raad goedgekeurd. Voor einde juni 1992 kon er dus niets gebeuren voor de sociale voorzieningen in het HOBU.

Deze regering en uw dienaar hebben een oude eis van de studentenbeweging, reeds geformuleerd op het WS-congres van 1968, gerealiseerd.

In juli stond ik voor de keuze tussen een snelle en een grondige aanpak. Ik heb op 1 juli een snelle procedure ingeleid, waardoor de projecten vanaf 1 september konden worden opgestart. Door de snelle aanpak loopt de procedure logischerwijze kaduuk. Als wij echter niet voor snelheid hadden geopteerd, zouden wij wellicht een actuele vraag, zo niet een interpellatie, hebben kunnen verwachten van de heer Jef Tavernier, die de schijnheiligheid zou hebben aangeklaagd, waarmee de regering een uitstel van een jaar verstoopt achter tijdsgebrek.

Aangezien ik de zaak niet heb uitgesteld, rijzen nu enkele ambtelijke problemen waaronder de uitbetaling van de werkingstoelagen. Aan iedere cluster werd het bedrag meegedeeld waarop hij/zij recht heeft. Ik geef toe dat de laattijdige uitbetaling illustreert hoe moeilijk het wel is om initiatieven op te starten die de begane paden verlaten. Bij het Centrum voor Overheidsinformatica is bovendien een fout gebeurd bij de overboeking van de basisallocaties van 1992 naar 1993.

Van den Bossche

Thans bereidt men de uitbetaling voor van de werkingstoelagen. Dit vormt natuurlijk een handicap bij de werking. Toch was deze handicap voorspelbaar omdat we geopteerd hebben om het experiment zo vlug mogelijk te lanceren en vanaf 1 september sociale voorzieningen te plannen, en dit conform de begroting die dit parlement eind december 1992 heeft goedgekeurd. De uitbetaling is dus gepland voor de eerstvolgende dagen. Ik stel samen met u vast dat een aantal netwerken op dit moment blijkbaar nog niet functioneren, wat een bijkomend probleem vormt. Wanneer u vraagt hoe ik een evaluatie moet maken, antwoord ik dat ik in dezelfde situatie verkeer als vorig jaar : ofwel tref ik snel een regeling zodat iedereen vanaf 1 september sociale voordelen kan genieten, ofwel maak ik eerst een ernstige evaluatie waardoor de hele problematiek opnieuw een jaar wordt uitgesteld. Ik weet niet of ik uw toespraak moet begrijpen als een pleidooi voor een jaar uitstel. Indien dit niet het geval is, dan realiseert u blijkbaar zelf dat deze snelheid ook weer bepaalde handicaps, en bijgevolg opnieuw een voorlopige regeling inhoudt.

De heer J. Tavemier : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik begrijp natuurlijk dat u schrik heeft voor een interpellatie over deze problematiek. Beloofd u dat de werkingstoelagen voor het eind van deze maand worden uitbetaald ?

Minister L. Van den Bossche : Dat werd mij zo meegedeeld, maar ik beschik op dit ogenblik niet over het technische schema dat mij toelaat u met zekerheid te zeggen of dit inderdaad het geval is. De administratie heeft me weliswaar die verzekering gegeven, maar ik heb dit nog niet zelf kunnen verifiëren. Dus waarschijnlijk gebeurt de toetsing tegen eind januari.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer J. Demeulenaere tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het paramedisch personeel in het buitengewoon onderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Demeulenaere tot de heer Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het paramedisch personeel in het buitengewoon onderwijs

De heer Demeulenaere heeft het woord.

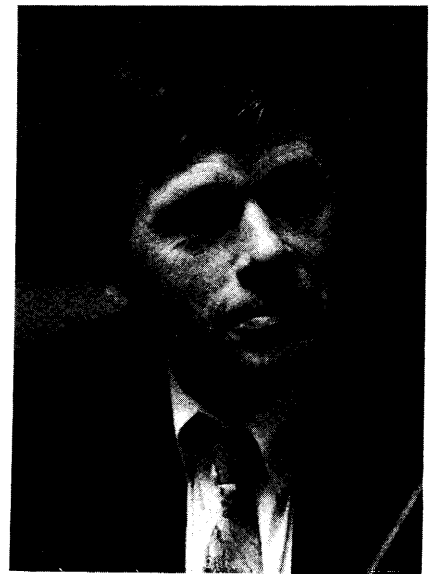
De heer J. Demeulenaere : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, momenteel rijst er een probleem in verband met de weddeschalen van het paramedisch personeel. U weet dat paramedisch personeel in de PMS-centra na ongeveer negen jaren dienst de wedde krijgt van een regent. Dit is echter niet het geval voor het personeel in het buitengewoon onderwijs.

Daarnaast kan men ook spreken van een discriminatie in die zin dat binnen eenzelfde instelling een werkuur voor het pedagogisch personeel 50 minuten bedraagt, terwijl voor het ander personeel een werkuur uit 60 minuten bestaat. De heer Verhofstadt heeft deze vraag ook reeds aan uw voorganger, wijlen minister Coens, gesteld. De heer Coens antwoordde dat het budget op dat ogenblik geen andere ruimte liet en dat in afwachting van een nieuwe CAO er geen mogelijkheid bestond om dat euvel eventueel eind 1992 te verhelpen. Minister Coens ging ermee akkoord dat er een oplossing werd gevonden voor deze discrepantie.

Mijnheer de minister, bent u van plan om voor dit probleem een oplossing te zoeken, en indien dit het geval is, wat hebt u in dat verband reeds ondernomen ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister L. Van den Bossche : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik moet zeggen dat ik deze vraag met stijgende verbazing heb aanhoord. Ik

VLD-raadslid J. Demeulenaere ondervroeg minister L. Van den Bossche (SP) over de situatie van het paramedisch personeel in het buitengewoon onderwijs

stel dus vast dat het gemeenschappelijk vakbondsfront in de collega's Verhofstadt en Demeulenaere zware verdedigers heeft gevonden. Persoonlijk moet ik tot mijn spijt toegeven dat ik minder slaafs het gemeenschappelijk vakbondsfront volg, dat zal dan wel de reden zijn waarom ik niet bekoord werd door de uitnodiging om tot de VLD-schaalvergroting toe te treden. Immers, ik wil niet direct behoren tot diegenen die slaafs alle vakbondseisen in letterlijke termen overnemen.

Geachte collega's, ik stel vast dat de politieke wereld evolueert en dat moeten we aandachtig volgen. Ik zal volgende week aan de vakbonden bij het begin van de onderhandelingen mededelen dat zij een nieuwe partij hebben, waar zij met hun volledige eisenbundel terecht kunnen, waarvan de leden hun eisenbundel zelfs letterlijk voorlezen in het parlement alfof het hun eigen eisen zijn.

Het gaat hier niet om een nieuw probleem. Tijdens de vorige legislatuur heb ik aan de CAO-onderhandeling voor 1990-1992 deelgenomen en toen

Van den Bossche

werd die anomalie door de representatieve vakorganisaties bewust niet op de agenda geplaatst.

Het is correct dat de prestaties van het paramedisch personeel in het protocolakkoord van 28 november 1975 zijn vastgesteld, waardoor dus een logopedist 30 tot 33 uren — van 50 minuten — per week presteert en kinesitherapeuten, verplegers en kinderverzorgers en ergotherapeuten — deze laatste uitsluitend in de internaten van het gemeenschapsonderwijs — 32 tot 36 uren — van 60 minuten — per week presteren. Voor het paramedisch personeel worden alle kindgebonden opdrachten, de administratieve taken eigen aan de discipline en de tijd besteed aan de klasraad en overleg, de inservice bijscholing, het leerlingtoezicht en de deelname aan pedagogische studiedagen, in aanmerking genomen om tot de vereiste prestaties te komen.

Kindgebonden activiteiten kunnen eveneens buiten de lesuren worden gepresteerd voorzover deze binnen de normale aanwezigheid van de leerlingen in de school vallen. De niet-kindgebonden activiteiten, administratieve taken, die buiten de normale aanwezigheid van de leerlingen worden gepresteerd, worden ook verrekend binnen een opdracht.

Ik heb ter zake een berekening gemaakt ten einde u voor te lichten. Indien de minimumprestaties van alle paramedici op 30 uur zouden worden bepaald, betekent dit voor het buitengewoon basisonderwijs een stijging met 28,5 ambten en voor het buitengewoon secundair onderwijs een stijging van 10 ambten, totaal 38,5 ambten. Met andere woorden aan de hand van hetzelfde urenpakket voor het paramedisch personeel zouden wiskundig 38,5 ambten meer moeten worden georganiseerd. Indien de minimumprestaties van alle paramedici op 22 uur zouden worden bepaald, zoals dit ook voor het onderwijzend personeel geldt, betekent dit voor het buitengewoon basisonderwijs een stijging met 346 ambten en voor het buitengewoon secundair onderwijs een stijging met 110,5 amb-

ten, totaal 456,5 ambten. Ik geef u deze cijfers opdat u er zich rekenschap zou van geven hoe duur de vraag is, die u zoëven heeft gesteld.

De verrekening van de prestaties van uren van 60 minuten, zoals voor verplegers, enzovoort, naar uren van 50 minuten, heeft uiteraard geen invloed op de berekening van het aantal ambten. Wel zullen de scholen in dat geval gedurende een kortere tijd op de paramedici een beroep kunnen doen. Indien de scholen evenveel tijd op de paramedici beroep willen doen, stijgt de rekening nogmaals. Immers, in dat geval wordt er tien minuten minder per uur gepresteerd. De globale prestaties van de thans in dienst zijnde personeelsleden worden in dat geval nog eens met een zesde vermeerderd, waardoor de rekening nog stijgt.

Verder stel ik vast dat in het eisenpakket van de nieuwe Vlaamse CAO, zoals die door de representatieve vakorganisaties werd neergelegd, de naar voren gebrachte eis werd ingeschreven. De onderhandelingen over de nieuwe CAO zijn op 18 december 1992 begonnen onder voorzitterschap van de voorzitter van de regering en in mijn aanwezigheid. Toen werd afgesproken dat werkgroepen zouden worden geïnstalleerd om de precieze inhoud na te gaan van het eisencahier van de vakorganisaties en wat dat in pecuniaire middelen vertegenwoordigt. Deze werkgroepen zijn van start gegaan, maar in sommige werkgroepen wordt zelfs verteld dat — ik zeg u dat maar, hoewel ik zelf niet durf geloven dat het correct zou zijn — een officiële prestatievermindering van dit paramedisch personeel niet zou leiden tot meer werkgelegenheid, aangezien zij die uren toch niet presteren. Ik durf evenwel niet aannemen dat wat mij daar werd verteld zou waar zijn, want dan zouden er zaken gebeuren die gedekt worden door uw vrienden van het gemeenschappelijk vakbondsfrent, wat ik moeilijk kan aannemen.

Ik zal u verder niet over mijn intenties inlichten. Immers, het zou uitermate onverstandig zijn aan een onderhandelingsstafel plaats te nemen en voordien in het parlement alle

kaarten op tafel te leggen, in dat geval zou ik twee keer betalen. Ik zal u dus niet zeggen of ik al dan niet zinnens ben daarop in te gaan.

Overigens wil ik de onderhandelingen alle eer aandoen. Het is via de onderhandelingen dat ik misschien overtuigd zal zijn van de wijsheid van deze eis, vooral na wat door de vakorganisaties zal worden gezegd. De toekomst zal ter zake raad brengen.

Ik ben ervan overtuigd dat u als aandachtig lezer van de syndicale eisen, die u tot de uwe maakt, mij in de toekomst nog vragen zal stellen, wanneer er daartoe aanleiding is.

De voorzitter : De heer Demeulenaere heeft het woord.

De heer J. Demeulenaere : Mijnheer de minister ik dank u voor uw antwoord, dat tamelijk duidelijk was.

Terloops wil ik toch signaleren dat wij uiteraard de partij van de burger zijn en dat leerkrachten, paramedisch personeel en anderen voor ons allemaal burgers zijn. Wij wensen op dat vlak elke discriminatie uit te sluiten.

Minister L. Van den Bossche : Ik wens u veel geluk met uw partij van de burger, maar ik zal vanaf heden alles noteren wat u namens de burger zegt.

De voorzitter : De heer Demeulenaere heeft het woord.

De heer J. Demeulenaere : Ik heb evenwel geen antwoord gekregen op mijn vraag in verband met het paramedisch personeel dat in de PMS-centra meer wordt betaald dan in het buitengewoon onderwijs. Ik noteer dat u daaraan niets wenst te doen. Wij kunnen het u enkel vragen.

Minister L. Van den Bossche : Ik heb daar wel op geantwoord en verwezen naar de CAO-onderhandelingen, waar wij zullen nagaan wat er kan gebeuren. Het zou dus uitermate onverantwoord zijn thans op uw vraag te antwoorden vooraleer de onderhandelingen zijn begonnen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel heeft vorige week op een persconferentie de inwerkingtreding aangekondigd van een nieuw informaticasysteem. Men is daar al jaren mee bezig, maar dat is een andere zaak. Het informaticasysteem bevat inlichtingen over buitenlandse markten, over de reglementering inzake die buitenlandse markten, over zakenkansen, enzovoort.

De gewesten, dus ook de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel, zouden vrije toegang krijgen tot dat systeem, op voorwaarde dat de provinciale kantoren van die VDBH het exporteursbestand, dat deel uitmaakt van dat systeem, zouden blijven actualiseren.

In verband met deze informatisering zou ik toch willen wijzen op het oprichtingsdecreet van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel. In artikel 3, punt 4, staat onder meer dat de VDBH zich moet bezighouden met het verstrekken van voorlichting en documentatie. Ik heb een beetje de indruk dat de BDBH deze taak naar zich toe aan het trekken is.

In artikel 3, punt 5, staat dat het aanleggen en bijhouden van een exporteursbestand behoort tot de taken van de VDBH. Zo'n exporteursbestand is erg belangrijk omdat het niet alleen de adressen bevat van Vlaamse exporteurs, maar ook de producten die zij vervaardigen en exporteren, de markten die zij bewerken en

de markten waarvoor ze interesse hebben, enzovoort. Op die manier kan aan een selectieve informatieverbreiding worden gedaan.

Ik heb u bij het begrotingsdebat al gevraagd of er een exporteursbestand komt bij de VDBH. U antwoordde mij dat u het op dat ogenblik niet opportuun achtte daarop in te gaan.

Naar aanleiding van de persconferentie van de BDBH van vorige week vraag ik u nu nogmaals of dit exporteursbestand er komt en indien ja, wanneer. Zullen de provinciale kantoren van de VDBH het exporteursbestand van de BDBH blijven actualiseren en voeden ?

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de voorzitter, het is duidelijk dat de bevoegdheid op dit domein nog behoort tot de gewesten en tot het federale niveau. Na het Sint-Michielsakkoord zal het zwaartepunt duidelijk op het regionale vlak worden gebracht, hoewel dit volgens mij nog verder had mogen worden doorgetrokken.

Wij zullen vanzelfsprekend een eigen exporteursbestand opbouwen. Men is daar trouwens reeds mee bezig. Er zal in de loop van de volgende maanden een export-directory worden uitgegeven. Het is ook duidelijk dat de BDBH, in uitvoering van het samenwerkingsakkoord dat vorig jaar is gesloten, een beroep zal moeten doen op de gewestelijke instanties om over een geactualiseerd bestand te kunnen beschikken. Wij zijn bereid die samenwerking verder te organiseren, voor zover het de belangen dient van de Vlaamse ondernemingen.

Ik kan u ook meedelen dat er, in het kader van het Sint-Michielsakkoord, door ons uitdrukkelijk is gevraagd dat de gewesten op een meer specifieke wijze worden opgenomen in de bestuursorganen van de instanties die op het nationale vlak nog aan exportpromotie zullen doen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, ik dank u voor

uw antwoord. Ik stel vast dat er, ondanks de regionalisering, overlappingsen blijven bestaan. Wie spreekt van overlappingsen, spreekt natuurlijk ook van geldverspilling.

Ik heb toch de indruk dat de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel op dit ogenblik zaken naar zich toetrekt waarvoor zij eigenlijk geen bevoegdheid meer heeft, wat evolueert in de tegengestelde richting van een verdere regionalisering. Ik vrees een beetje dat de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel niet dat loket bij uitstek aan het worden is – zoals het eigenlijk zou moeten zijn – waarnaar de Vlaamse exporteurs zich in eerste instantie richten.

Minister J. Sauwens : Mijnheer Van Nieuwenhuysen, ik denk dat de eerste stappen gezet zijn en dat het Sint-Michielsakkoord een verdere stap is. Wanneer u meent dat er hier sprake is van geldverspilling moet u zich richten tot het nationale parlement en daar vragen waarom de BDBH juist nu deze belangrijke investering doet. Het is juist dat de BDBH nog nooit zo hard heeft gewerkt als in de voorbije twee jaren. Een bepaalde concurrentie kan toch alleen maar de dienstverlening ten goede komen. Wij moeten het Vlaams economisch belang verdedigen. Zolang deze belangen gediend worden door samenwerkingsverbanden moeten wij hier achter staan. Wanneer de belangen tegenstrijdig zouden worden, is het niet onmogelijk dat de VDBH, of de Vlaamse regering, de gegevensbestanden droog zou zetten. Zover zijn we echter nog niet.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de ongerustheid bij de Bijzondere Jeugdzorg en de Gehandicaptenzorg

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Vogels tot mevrouw Demeester-Demeyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de ongerustheid bij de Bijzondere Jeugdzorg en de Gehandicaptenzorg.

Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik heb in 1989 de acties van de opvoeders van zeer nabij meegemaakt. Misschien herinnert u zich nog dat ik destijds gedurende een aantal weken met uw voorganger, de heer Lenssens, in de clinch heb gelegen.

De sector Bijzondere Jeugdzorg en Gehandicaptenzorg heeft toen geprobeerd van de zachte sector een harde sector te maken. Iedereen was het erover eens dat zij onderbetaald waren. Hugo De Ridder zei hierover zelfs het volgende, ik citeer : Ik heb de indruk dat men er in dit land nog altijd van overtuigd is dat men mensen in de welzijnszorg in twee schijven betaalt, één nu en één in het hiernamaals. Einde citaat. De acties van de opvoeders resulteerden in de erkenning van hun onderbetaling en ook in de bepaling van een streefbarema, een barema dat rekening houdt met het werk dat zij doen. Na een lange periode van acties en onderhandelingen kwam er een compromis : de opvoeders kregen 86,5 percent van het streefbarema, maar dit moest, rekening houdend met de budgettaire moeilijkheden worden geprogrammeerd. Begin 1992 zou deze programmatie, aldus de minister, opnieuw worden bestudeerd zodat het streefbarema op middellange termijn kon worden gehaald. Ik kan u dit bewijzen aan de hand van antwoorden die minister Lenssens mij toen hier heeft gegeven.

Mevrouw de minister, wanneer u nu verklaart dat u zich door deze streefbarema's niet gebonden voelt, is het logisch dat er in de betrokken sector enorme woede en desillusie ontstaat. Eerst toonde de bevoegde minister zijn goede wil, nu zouden zij op de beloofde verhoging geen recht meer hebben !

Door de gevoerde acties geraakte de sector erg betrokken bij en ging hij het beleid op de voet volgen, ook met betrekking tot de inhoudelijke evolutie. In het door u uitgevaardigde ontwerpbesluit in verband met een heroriëntering zitten een aantal goede dingen, maar de sector van de opvoedingsinstellingen voelt er zich wel door gepasseerd, vooral dan de dagcentra die jaren hebben geijverd voor erkenning, die amper twee jaar ernstig werken, maar nu weer hun werking zien afgebouwd. In uw ontwerpbesluit wordt hun werking ingekrompen. U meent dat er onderbezetting is. Dit is het geval in de nieuwe centra, die amper twee jaar werken maar niet voor de autonome centra die reeds veel eerder hun werking uitbouwden en nu een gemiddelde bezetting halen van 90 percent.

Mevrouw de minister, naar aanleiding van de nieuwe witte woede die zeker terecht is, wil ik u twee vragen stellen.

Welke perspectieven hebt u de opvoedingssector op termijn te bieden, meer bepaald inzake de streefbarema's ?

Wat zult u doen om het personeel uit deze sector nauwer bij de heroriëntering te betrekken ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister W. Demeester-Demeyer : Mijnheer de voorzitter, net zoals mevrouw Vogels ken ik deze sector al zeer lang, al meer dan 20 jaar. Ik denk dat men het met mij eens kan zijn, dat ik altijd een inspanning heb gedaan op de sector gewaardeerd te zien, zoals hij dat verdient. Ik meen dat de actie waarvoor mijn voorganger geijverd heeft -en waarvoor hij nu gecompimenteerd wordt, maar vroeger niet- terecht was. De verhoging van de verloning lijkt mij bijzonder belangrijk. Alleen degenen die in het hiernamaals geloven, kunnen daar verloond worden, maar aangezien er nog velen zijn die daar niet in geloven, ben ik voor een verloning vandaag.

De verhoging van de verloning met

gemiddeld 23 percent in de jongste drie jaar vind ik niet alleen belangrijk, maar ook noodzakelijk.

Over de streefbarema's mag geen misverstand bestaan. Zoals ik aan de vakbonden heb gezegd, bestaat er over die barema's geen enkel misverstand tussen de verschillende vakbonden en mezelf. Mijn voorganger heeft met de vakbond de discussie gevoerd over de inhoudelijke betekenis van de streefbarema's die op dit ogenblik 87,5 percent bedragen, maar er is toen gezegd dat dit op termijn meer moest bedragen, zonder dat echter concreet in te vullen. Er is dus ook nooit een bekrachtiging geweest door de vorige Vlaamse regering, noch door deze Vlaamse regering. Bij mijn weten, is zelfs nooit gezegd dat de discussie hierover begin 1992 zou moeten worden aangevat. De discussie zelf is op zich geen probleem, want we zijn het eens over de technische benadering in verband met de streefbarema's — daarover bestaat geen misverstand tussen ons en de vakbonden — de vraag is alleen wanneer het gesprek erover moet worden aangevat. Uit het gesprek dat ik met de vakbonden in de BRTN-studio had, bleek dat de vakbonden 1995 als streefdatum vooropstellen. Of de onderhandelingen dan al vandaag moeten beginnen, hangt af van het mandaat dat ik van Vlaamse regering daaromtrent zal krijgen. Ik heb de vakbonden overigens gevraagd mij het officiële document goedgekeurd door de minister of de Vlaamse regering waarin dit streefbarema zou zijn vastgelegd, voor te leggen. Over het streefbarema is gediscussieerd, maar het heeft als dusdanig nooit het voorwerp uitgemaakt van een officiële beslissing, waarmee ik niet wil zeggen dat op termijn zo'n barema niet moet worden bereikt, maar we hoeven daar op dit moment — noch ik, noch anderen — een bepaald tijdstip op te plakken. Het is wel betekenisvol dat men naar iets kan streven, zelfs als men het tijdstip niet kan invullen. Bovendien wil ik nog opmerken dat er een aanzienlijk verschil is tussen de lonen in Wallonië en Vlaanderen.

Wij hebben het gemiddelde van 23

Demeester-De Meyer

percent bereikt en staan nu reeds veel verder. Wij moeten ervoor zorgen dat de welzijnszorg op het huidige peil kan worden gehandhaafd.

Het derde element betreft specifiek de Bijzondere Jeugdzorg. Men kan niet ontkennen dat deze sector enorme wijzigingen heeft ondergaan sinds het ogenblik dat de meerderjarigheid van 21 jaar tot 18 jaar werd teruggebracht.

Intussen is er een nieuwe werkvorm ontstaan, die ik sterk ondersteun. Het betreft de dagcentra, gecombineerd met een begeleiding van de gezinnen. In deze dagcentra worden ongeveer 500 jonge mensen begeleid. Tot nu toe zijn er 57 dagcentra erkend, die elk vijf tot vijftien jongeren opvangen. De bezettingsgraad is sedert het ontstaan van de werkvorm tot einde 1992 geëvolueerd naar 65 tot 75 percent. Deze cijfers werden mij meegedeeld door de administratie. In een krant wordt nochtans beweerd dat ik deze cijfers op een persoonlijke manier interpreteer. Niets is minder waar, ik stel enkel vast dat de bezettingsgraad 75 percent bedraagt en heb hieromtrent geen enkele bedenking geformuleerd. Ik meen zelfs dat een jonge werkvorm van een lage bezettingsgraad mag vertrekken om op die manier verder te groeien. Ik ontken formeel dat ik de dagcentra niet genegen zou zijn, ook al wordt dit door sommigen, die in deze sector werkzaam zijn, wel eens beweerd. Ik vind het een bijzonder belangrijke werkvorm, in combinatie met de begeleiding van de gezinnen.

Momenteel wordt er overleg gepleegd met de sector, niet alleen via het advies van de **erkenningcommissie** maar ook met organisaties die hierover met mij gesprekken organiseren en met de vakbonden. Ik herhaal dat ik deze werkvorm alle mogelijke kansen wil geven en in het kader van de vooropgezette toekomstperspectieven de gelegenheid zal bieden om deze werkvorm optimaal uit te bouwen, samen met de bestaande residentiële werkvormen.

Men baseert zich op een tekst die

werd voorgelegd aan de **erkenningcommissie**, die als dusdanig niet het ontwerp is van een beleidspersoon maar eerder van de administratie, die zich heeft gebaseerd op de ervaringen die zij heeft opgedaan.

Ik heb de sector in augustus meegedeeld dat alle beschouwingen die zij daaromtrent maken van generlei waarde zijn en dat ik mij zal baseren op de adviezen die worden verstrekt door de **erkenningcommissie**.

Tot voor enkele dagen werd nog altijd vertrokken van de ideeën geuit in het voor-voorontwerp dat werd voorgelegd aan de **erkenningcommissie**.

Zodra ik over alle adviezen beschik, zal ik een nieuw ontwerp indienen, dat door alle betrokkenen uitvoerig kan worden besproken.

Mijn eerste bekommernis, zowel in de Bijzondere Jeugdzorg als in de Gehandicaptenzorg, gaat uit naar het kind, naar de persoon die moet worden begeleid. Iedereen die zich voor deze mensen inzet, moet de nodige steun krijgen van het beleid.

De voorzitter : Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor haar antwoord en ik ben het uiteraard volmondig eens met haar laatste opmerking.

Ik vind het wel jammer dat zij nu opnieuw uitdrukkelijk vermeldt dat zij op papier niet beschikt over de engagementen van haar voorganger. **Daarrond** draait de woede, want minister Lenssens antwoordde indertijd dat hij niets op papier kon zetten, maar dat het ging om een contract op basis van vertrouwen en dat de betrokkenen konden rekenen op een programmatie binnen redelijke termijn.

Mevrouw de minister, u verklaart de streefbarema's te aanvaarden en voegt eraan dat ze ooit moeten worden bereikt, maar u geeft geen vooruitzichten. Als u ze voor zich uit blijft schuiven, komt u uiteindelijk terecht in het hiernamaals. Daar gaat het

niet om bloemen, maar om kransen. Ik vrees dat u dan ook geen bloemen meer zult krijgen, maar kransen.

Onderhandelingen moeten dringend worden aangevat en perspectieven moeten in het vooruitzicht worden gesteld. Het gaat niet op te antwoorden dat het zal afhangen van het mandaat dat u van de regering zal krijgen. Ik draai het om : het zal afhangen van het mandaat dat u aan de regering vraagt. Als minister, bevoegd voor de financiën, bent u ook goed geplaatst om de mogelijkheden op korte termijn te berekenen.

Ik pleit dan ook voor de concrete invulling vanaf vandaag van maatregelen waardoor de streefbarema's worden bereikt en zoals is beloofd door uw voorganger.

Wat de dagcentra betreft, is het juist dat ze een heel jonge werkvorm zijn in hun erkende hoedanigheid. Deze werkvorm bestaat echter al meer dan tien jaar in experimentele vormen.

De dagcentra, die al lange tijd bestaan, hebben een bezetting van 91 percent. Dit bewijst dat goedwerkende dagcentra een voldoende bezetting krijgen indien ze beschikken over een voldoende termijn om uit te bouwen.

Met de lineaire maatregel en met het inkrimpen van personeel straft u ook de initiatieven die al lang in moeilijke omstandigheden werkten, die gedurende de voorbije twee jaar goed hebben kunnen werken, maar die nu opnieuw naar af moeten.

Ik hoop ten slotte dat er nog gesprekken met de sector mogelijk zijn en dat het ontwerpbesluit niet te nemen of te laten zal zijn.

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, ik heb niet geantwoord dat over nieuwe normen van om het even welke werkvorm een beslissing is genomen. Ik heb dit nog voor de betoging aan de vakbonden meegedeeld.

De vakbonden hebben betoogd als

Demeester-De Meyer

gevolg van verschuivingen, afdankingen en andere aspecten die zich helemaal niet voordoen.

Ik heb op zeker ogenblik zelfs van de vakbond vernomen dat ze documenten C-4 hadden ontvangen. Toen ik naar de redenen vroeg, ging het om veronderstellingen. Ik heb nog nooit een werkgever een C-4 weten geven op basis van veronderstellingen, tenzij deze zich van een bepaalde werknemer wil ontdoen, maar daarmee heb ik dan niets te maken.

Wat het hiernamaals betreft, zal ik op mijn doodsbericht laten vermelden : bloemen noch kransen. Ik hou niet van bewieroking, want dat is niet mijn aard. Ik hou van werken en probeer initiatieven te realiseren.

Wat de streefbarema's betreft, ben ik niet in tegenspraak met mijn voorganger met betrekking tot de termijnen. Alleen wil men van mij nu een uitspraak afdwingen. Ik zal met de regering overleg plegen over het mandaat voor deze sector.

Mevrouw Vogels, ik wil me echter niet tot een uitspraak laten dwingen over een bepaalde datum, die misschien zal moeten worden gehonoreerd door u indien u mijn opvolger wordt.

De voorzitter : Ik zou bijna kunnen besluiten met Requiescat in pace in plaats van met het traditionele het incident is gesloten. **(Gelach)**

Actuele vraag van de heer G. Vermassen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de plannen van Center Parks in het Maasland

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Vermassen tot de heer Van den Brande, minis-

ter-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe betrekkingen, over de plannen van Center Parks in het Maasland.

De heer Vermassen heeft het woord.

De heer G. Vermassen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president. U weet ongetwijfeld dat er in het Maasland nogal wat deining is ontstaan omtrent het feit dat Center Parks voorlopig haar investeringsplannen met betrekking tot de bouw van een bungalowpark wil opdoeken omwille van het feit dat Fenix gelijkaardige initiatieven zou nemen. Het Fenix-project voorziet in twee bungalowparken met een totaal van ongeveer 1.400 bungalows. Ik heb ook vernomen dat uitgerekend vandaag daarover een rondetafelconferentie plaats heeft, met als partners de Vlaamse Executieve, KS, GOM, en uiteraard Center Parks zelf. Hoewel ik daarnet vernomen heb dat deze vergadering nog niet is beëindigd, wil ik graag vernemen welk standpunt u in verband met deze problematiek daar inneemt.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de heer Vermassen beschikt terecht over de juiste informatie met betrekking tot het probleem dat eventueel zou kunnen ontstaan. In de Vlaamse regering zien we erop toe dat het project niet in het gedrang zou komen door andere projecten. Op 22 december jongstleden hebben wij met de verantwoordelijken van de KS vergaderd om de nodige toelichting te krijgen over de inhoud van het Fenix-project .

Wij hebben in de Vlaamse regering een viertal groepen opgestart om te onderzoeken hoe we tot concrete besluiten kunnen komen. We houden sterk rekening met wat door Center Parks voor de streek was gepland. Ook in het belang van de toekomst van Limburg is het wenselijk dat dit doorgang vindt.

Mijnheer Vermassen, u hebt uw

vraag om 14.44 uur gesteld, terwijl het overleg om 14.34 uur is gestart. Daardoor kan ik u jammer genoeg niet meedelen wat het resultaat ervan is. Ik hoop dat men vandaag vordert, maar het is niet uitgesloten dat nog nader overleg nodig is. Ik kan u enkel bevestigen dat wij vanuit de Vlaamse regering erop toezien dat de verschillende projecten elkaar niet voor de voeten lopen. Voorts willen we, in het kader van de werkgelegenheid, tot de invulling komen van de projecten die zijn opgestart.

De voorzitter : De heer Vermassen heeft het woord.

De heer G. Vermassen : Betekent dit dat u uw werknemers de opdracht hebt gegeven om hun volle gewicht in de weegschaal te werpen zodat Center Parks in Maasmechelen uiteindelijk zal worden gerealiseerd ?

Minister-president L. Van den Brande : Ik kan u verzekeren dat collega De Batselier en ikzelf via onze medewerkers ons volle gewicht in de weegschaal leggen om tot een goed resultaat te komen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw A. De Maght-Aelbrecht tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over privé-initiatief in het kader van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw De Maght-Aelbrecht tot de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over privé-initiatief in het kader van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting.

Mevrouw De Maght-Aelbrecht heeft het woord.

Mevrouw A. De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mevrouw en mijnheer de minister, dat er in Vlaanderen een nood is aan sociale woningen is een feit. Dat er in Vlaanderen een nood is aan menswaardige huurwoningen is ons nog meer bekend. Dat er goede initiatieven zijn genomen om daaraan dringend te verhelpen, is prijzenswaardig. Ik steun ze uiteraard.

In het kader van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting kan een privé- of semi-privé-initiatiefnemer een project opzetten, laten uitvoeren conform de onderrichtingen en eventueel doorverkopen aan een stadsbestuur. In de realiteit blijkt dat op die manier een aantal privé-initiatiefnemers de wet op de overheidsopdrachten kunnen omzeilen. Dat is een probleem dat verband houdt met de keuze die besturen moeten maken om een bepaald project in te dienen en te laten uitvoeren.

Daarom een paar vragen : Ligt het in de bedoeling van de Vlaamse regering om via het urgentieprogramma, via Domus Flandria, die onzeiling te tolereren ? Vreest men niet dat er bijvoorbeeld vanwege het Rekenhof bepaalde tegenstand zal komen ?

Daarenboven, mijnheer de minister, vroeg ik u om de technische commissie aan te bevelen soepel te zijn in haar beoordeling en niet over alledaagse kleinigheden zoals de richting waarin een complex is gelegen, te gaan vitten opdat de vroegere administratieve rompslomp niet zou terugkeren. Ik meen dat wij immers allen de bedoeling hebben snel het probleem op te lossen.

De voorzitter : Minister De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier : Mijnheer de voorzitter, collega's, het is juist dat een privaatrechtelijke instantie ook een initiatief kan nemen. Dat is conform het decreet van 25 juni 1992 en het besluit dat de regering in juli 1992 heeft uitgewerkt. Dit initiatief is echter ook aan bepaalde voorwaarden gebonden.

Indien wij ervoor geopteerd hebben om de particuliere sector daarbij te betrekken, dan is dit om de operatie te optimaliseren en te proberen een hefboomeffect te realiseren, zodat er in een kortere tijd en op een efficiëntere manier meer woningen kunnen worden gebouwd.

Dit moet echter in een bepaald kader gebeuren. Een van die dwingende voorwaarden is de wet op de overheidsopdrachten. Indien een operatie onder die wetgeving valt, dan moet die wet worden gerespecteerd. Dit staat trouwens in de richtlijnen.

Alles is dus afhankelijk van het soort operatie dat wordt voorgesteld, want niet elke operatie valt onder de wetgeving op de overheidsopdrachten. Dat is onder meer afhankelijk van de aard en het aantal initiatiefnemers, van het bedrag en van de operatie zelf. Om dat beter te omschrijven, werd het advies gevraagd van de commissie voor de overheidsopdrachten die onder de bevoegdheid van de eerste minister valt. Uiterlijk over veertien dagen zal deze commissie advies uitbrengen en zeggen voor welke operaties Domus Flandria, en dus de particuliere sector in het bijzonder, met de wetgeving op de overheidsopdrachten rekening moet houden.

Op dit ogenblik raden wij aan om dit ruim te interpreteren. Van zodra wij in het bezit zijn van het advies van de commissie voor de overheidsopdrachten zullen we, via een omzendbrief, meer nauwkeurige specificaties geven.

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw A. De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Sta mij toe een algemene bedenking te formuleren. Ik vraag dat men niet steeds met omzendingbrieven zou werken want dit is niet wettelijk.

Mijnheer de minister, u weet dat er op dit ogenblik nog een prangend probleem is wanneer een particuliere initiatiefnemer iets wil doen op stadsgronden. Volgens de bepalingen van

het decreet, die wij allen hebben ontvangen, is de particuliere initiatiefnemer niet gebonden door de wet op de overheidsopdrachten.

Minister N. De Batselier : Mevrouw, dit is niet juist.

Mevrouw A. De Maght-Aelbrecht : Dit is heel juist. Wij hebben de zaak trouwens onderzocht en wij hebben in die richting al bemerkings gekregen.

Minister N. De Batselier : Wij hebben de zaak ook onderzocht.

Mevrouw A. De Maght-Aelbrecht : Er kan geen vooruitgang worden geboekt indien wij de juiste bepalingen niet ontvangen. De projecten zullen dan alleen maar goede bedoelingen blijven.

Mijnheer de minister, u weet dat er steden zijn die al projecten hebben ingediend en die echt zitten te wachten om te beginnen. Ik begrijp dat u het probleem hebt voorgelegd. Het is echter dringend nodig om daarop een antwoord te krijgen zodat het Rekenhof daar geen stokken in de wielen kan steken want dan staan we nergens.

Minister N. De Batselier : Mevrouw, de verstandige gemeentebesturen, waartoe ik u, als bestuurder, ook reken, moeten daarop onmiddellijk inhaken. Het advies zal er zijn vooraleer de procedure zal beëindigd zijn. We hebben nog maar een project dat de hele procedure kan doorlopen. Over heel veel projecten moet nog worden beslist.

Aangezien alles zeer snel gaat, loopt een gemeentebestuur, dat te lang met zijn aanvraag wacht, de kans om uit de boot te vallen.

Mevrouw A. De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe nog iets te zeggen want er werd een nieuw element aangebracht.

De voorzitter : Ik sta dit uitzonderlijk toe.

Mevrouw A. De Maght-Aelbrecht : Bij de indiening van een project moet een bestuur toch zeker zijn dat dit project, waarin bijvoorbeeld een par-

De Maght-Aelbrecht

ticieliere initiatiefnemer op stadsgrond zal werken, niet zal worden geboycot, precies omdat door dit element de wet op de overheidsopdrachten niet werd gevolgd. Dat zou ik toch willen voorkomen.

Minister N. De Batselier : Die bezorgdheid is aanwezig.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw M. Aelvoet tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de militaire domeinen op de gewestplannen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Aelvoet tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de militaire domeinen op de gewestplannen.

Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, zoals u allemaal weet, is er vrij onlangs een beslissing genomen in de nationale regering in verband met de globale herstructurering van de strijdkrachten. De mogelijke verkoop van onroerende goederen en materieel kan een weerslag hebben op de middelen die voor Landsverdediging ter beschikking worden gesteld, want die opbrengsten worden aan de begrotingsmiddelen toegevoegd. De link tussen dat hervormingsplan en bevoegdheden die aan de orde zijn van de Vlaamse Gemeenschap bestaat erin dat op dit ogenblik deze militaire domeinen in de gewestplannen wit zijn ingekleurd.

Het is nogal duidelijk dat het er voor de nationale minister vooral op aankomt zoveel mogelijk geld te verkrij-

gen uit de verkoop van deze militaire domeinen. De bestemming die er in de toekomst aan gegeven wordt, kan daarin een cruciale rol spelen. Anderzijds is het evident dat het belang van het Vlaamse Gewest er in bestaat dat heel wat van die domeinen, die pareltjes zijn op het vlak van natuurwaarde tijdig, met andere woorden vóór de verkoop, een inkleuring zouden krijgen in de gewestplannen, zodanig dat die in de toekomst gevrijwaard blijven als natuurgebieden.

Over het leger kan misschien veel worden gezegd ; bijvoorbeeld dat het de jongste twintig jaar niet veel heeft uitgericht. Een zaak is echter zeker, het leger heeft die domeinen proper achtergelaten. Dat is ongerepte natuur. Op dat vlak is er duidelijk iets te verdedigen.

Mijnheer de minister, wat doet de Vlaamse regering ter zake ? Hebt u al initiatieven genomen om deze domeinen in te kleuren in de gewestplannen ? Of zijn die nog helemaal niet genomen ? Concreet komt het erop aan vlug te reageren, want die verkoop zou snel kunnen volgen. U weet dat de schaarste aan geld groot is en in de richting duwt van een zo snel mogelijke verkoop.

Een tweede vraag : denkt men in dat verband aan een wel bepaald aankoopbeleid ?

Ten slotte nog het volgende : professor Allaert van de Rijksuniversiteit van Gent, titularis van een dienst die op en top gespecialiseerd is in alles wat met gewestplannen samenhangt, heeft geen enkele weet van een vraag inzake de weerslag van eventuele wijzigingen. Hij lijkt in elk geval toch de autoriteit bij uitstek te zijn, hetgeen erop schijnt te wijzen dat er vooralsnog weinig initiatieven werden genomen. Ik laat me echter graag op dit punt door u tegenspreken.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, de vraag die mevrouw Aelvoet nu opwerpt, hebben wij ons vroeger ook reeds gesteld, meer be-

paald op het ogenblik dat wij kennis hadden van het feit dat een aantal terreinen vrij kwamen die voordien een militaire bestemming hadden. Wij meenden dan ook dat het opportuun was hieraan een bestemming te geven, die het mogelijk maakte op deze terreinen anders te gaan leven !

Wij hebben toen contact opgenomen met de minister van Landsverdediging en een dringend onderhoud gevraagd.

Of het nu omwille van budgettaire redenen wenselijk is bepaalde terreinen te gelde te maken, de bestemming is in ieder geval onbetwistbaar een aangelegenheid van het Vlaamse Gewest. Daarom is geen twijfel mogelijk. Dit belet evenwel niet dat overleg tot de goede geplogenheden behoort.

Wat de nabestemming betreft, is zulks een autonome aangelegenheid van het Vlaamse Gewest, waarvan wij dan ook ten volle gebruik zullen maken.

Ik denk zelfs dat het niet slecht zou zijn dat, zelfs voor militaire domeinen die niet meer in gebruik zijn, dat vanuit het Vlaamse Gewest — zoals trouwens voor tal van andere terreinen het geval is — een nabestemming zou worden vastgelegd. Ik geef dit als overweging mee. Een andere vraag betreft het aankoopbeleid.

Als wij de bestemmingen hebben vastgelegd, conform de principes die door de Vlaamse regering werden gehanteerd in de oriëntatienota Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen, rijst inderdaad de vraag naar het al dan niet verwerven van deze gronden. Dit onderwerp zal evenwel moeten worden besproken met alle betrokken collega's die in dit verband over kredieten beschikken, ten einde een eigen aankoopbeleid te voeren of uit te maken welke gebieden, conform de bestemming die autonoom is vastgelegd, eventueel aan derden ter beschikking kunnen worden gesteld.

Wij kunnen u op dit vlak dus volledig geruststellen. De sleutel van de hele operatie is in handen van het Vlaamse Gewest.

De voorzitter : Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de verklaring over de sleutel in handen van het Vlaamse Gewest heb ik in een aantal andere dossiers ook nog gehoord. Ik denk onder meer aan het probleem van de SST te Lembeek.

Mijnheer de minister, wat het door u aangekondigde overleg betreft, heeft u daarnet verklaard dit overleg te hebben aangevraagd. Heeft dit overleg reeds plaatsgevonden? Zo ja, wat heeft het uiteindelijk opgeleverd?

Wanneer u nu zegt dat de nabestemming volledig in handen blijft van de autonome beslissingsmacht van het Vlaamse Gewest, dan is hierbij toch de reële kanttekening te maken dat al naar gelang de koper die het terrein heeft verworven en die het altijd met een bepaalde bedoeling koopt, die nabestemming wel eens een geforceerde nabestemming zou kunnen worden. Wanneer u zich tegen dergelijke praktijken wil indekken, is het belangrijk de bestemming zo vlug mogelijk te regelen.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Er is nog geen formeel maar wel informeel overleg gepleegd, en dat is vaak even belangrijk.

Er heeft nog geen enkele verkoop plaatsgegrepen. Alleen het plan om een aantal terreinen te desaffacteren, bestaat.

Overleg zal voorafgaandelijk worden gevoerd, vooraleer er ook maar één terrein zal gedesaffacteerd en verkocht kunnen worden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openba-

re Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de openstelling van de A 12

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Suykerbuyk tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de openstelling van de A 12.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, binnen enkele weken zal een dossier dat vele jaren heeft aangesleept, worden afgerond. De havenweg zal dan namelijk worden opgesteld. Uit een aantal grensoverschrijdende contacten in functie van de openstelling en het operationeel maken van die weg heb ik begrepen dat er zich twee problemen stellen. Er zullen waarschijnlijk meer problemen bestaan, maar de volgende twee zijn de belangrijkste. Een van de hoofdargumenten pro de verbinding Antwerpen-Rotterdam was dat het zware vervoer en het vervoer van gevaarlijke stoffen op die manier de dorpskommen zou kunnen vermijden en sneller zou kunnen verlopen. Uit gesprekken is gebleken dat die weg weliswaar voor het vervoer van gevaarlijke stoffen mag dienen, maar dat de nodige signalisatie ontbreekt. Om een zoveelste Belgemop te voorkomen, vraag ik u dan ook die weg tenminste van een goede signalisatie te voorzien. Anders kunnen we een tweede Liefkenshoektunnel verwachten, waar men de weg in het begin niet gebruikte omdat men bij gebrek aan efficiënte signalisatie gewoon niet wist waar hij lag. De signalisatie is dan ook zeker geen bagatel. Ik heb gehoord dat men aan Vlaamse zijde niet direkt bereid was maatregelen te nemen en dat de Nederlanders als reactie hebben gezegd dat zij het dan ook niet zouden doen. De bruikbaarheid van het project hangt uiteraard af van een goede signalisatie.

Ten tweede is er het feit dat men vlakbij de grens drie kunstwerken in het project had voorzien. Nu schijnt

het dat men die niet zou uitvoeren. Heel concreet betekent dit dat er bij ongevallen, als er dringend hulp moet worden verleend, omleidingen nodig zullen zijn die kunnen oplopen tot tien kilometer. Het niet aanbrengen van die kunstwerken, wat een kwestie van kredieten zou zijn, zou dan ook een handicap en een potentieel gevaar vormen voor de gebruikers van de weg. Ik neem aan dat u zal antwoorden dat die kredieten er niet zijn. Ik zou dan echter ten minste willen vernemen binnen welke periode met het aanleggen van die kunstwerken zal worden begonnen.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, wat het eerste punt betreft bestaat er een politiereglement, namelijk artikel 48 bis 1 van het algemeen reglement op de politie van het wegverkeer, dat zegt dat voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg (ADR) het verplicht is de autosnelweg te gebruiken, behalve in geval van noodzaak. Dit kan een handigheidje lijken, maar het is gewoon het reglement, wat ik een burgemeester zeker niet zal moeten uitleggen.

Ten tweede is er ook de voorbereiding op het in gebruik nemen van de havenweg, wat begin maart zal gebeuren. Anderzijds is er ook de voorbereiding om van deze gelegenheid gebruik te maken om de Liefkenshoektunnel beter te integreren in dit complex. Dit zal gebeuren door een betere signalisatie van de Liefkenshoektunnel, de havenweg en de andere verbindingen.

Een derde opdracht, die wij trouwens aan onze administratie hebben doorgegeven, houdt in de mogelijkheden om het ADR-vervoer geheel te verbieden in de Kennedytunnel te onderzoeken. Op die manier zouden deze transporten gedwongen zijn van de Liefkenshoektunnel gebruik te maken.

Wat het tweede deel van uw vraag betreft, zijn er twee toegangscomplexen gepland. Het eerste komt ter hoogte van de Steenhovestraat en het

Kelchtermans

tweede vormt een aansluiting met de Noordlandbrug op de Scheldelaan. Bij de openstelling zal alleen het complex aan de Steenhovestraat klaar zijn en in dienst worden genomen. Uw vraag ging echter vooral over het tweede gedeelte. De aansluiting met de Noordlandbrug zal worden uitgevoerd en is voorzien in het fysisch programma voor 1993. Daarvoor is een bedrag van 250 miljoen frank uitgetrokken. De eerste aanbesteding voor de bruggen heeft trouwens eind vorig jaar plaats gehad. De aanbesteding voor de Wegenis is voorzien nog voor het aanstaande bouwverlof. Wat de bruggen betreft is er dus reeds een aanloop genomen. Voor de toegankelijkheid beschikken we over een aantal noodtracés die ook aan de Rijkswacht en de hulpdiensten zullen worden overgemaakt. Mijn administratie is daar momenteel mee bezig en staat in contact met een aantal hulpdiensten. In afwachting van de voltooiing van deze complexen zullen deze noodtoegangen voor de hulpdiensten een aangepaste bewegwijzering krijgen. Dit was mijn technisch antwoord op een technische vraag.

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer de voorzitter, ik bedank de minister voor zijn duidelijk antwoord op mijn tweede vraag. Wat de eerste vraag betreft, zou ik nog eens heel duidelijk willen horen of die signalisatie op tijd zal worden aangebracht. Het politie-reglement is een zaak, maar men moet natuurlijk ter plaatse kunnen vaststellen of er al dan niet een weg is die voor het vervoer van gevaarlijke stoffen is aangewezen. Ik heb uit uw antwoord niet duidelijk kunnen opmaken of dat effectief zo zal zijn.

Minister T. Kelchtermans : De opdracht om deze signalisatie aan te brengen, is gegeven. Ik zal erop aandringen dat dit tegen vier maart in orde komt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw M. Aelvoet en de heer A. De Boeck betreffende de nabestemming van het vliegveld te Grimbergen – 278 (1992-1993) – Nr. 1

Motie van orde

De voorzitter : Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik vraag de spoedbehandeling van een voorstel van resolutie over de nabestemming van het vliegveld van Grimbergen. De reden daarvoor is dat de Vlaamse regering hierover eerstdaags een beslissing zal nemen. Het lijkt mij dus aangewezen dat de Vlaamse Raad zich hierover kan uitspreken.

De voorzitter : Mevrouw Aelvoet, ik stel voor dat uw voorstel van resolutie onmiddellijk op de banken wordt rondgedeeld en dat wij de over de spoedbehandeling en desgevallend de behandeling ervan zo dadelijk een stemming houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer E. De Groot c.s. betreffende het voeren van een actief drugspreventiebeleid – 277 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw V. Dua en de heer J. Geysels betreffende het dmgbeleid in Vlaanderen 279 (1992-1993) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer F. De Man betreffende het te voeren anti-dmgsbeleid – 282 (1992-1993) – Nr. 1

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en P. Van Grembergen betreffende het algemeen Vlaams drugbeleid – 281 (1992-1993) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde zijn de voorstellen van resolutie van de heer De Groot c.s. betreffende het voeren van een actief drugspreventiebeleid, van mevrouw Dua en de heer Geysels betreffende het drugbeleid in Vlaanderen, van de heer De Man betreffende het te voeren anti-drugsbeleid, van de heren Van Rompuy, Hancké en Van Grembergen betreffende het algemeen Vlaams drugbeleid.

Door de heren Valkeniers, De Groot, Coveliers en Van Vaerenbergh werd een amendement ingediend op het voorstel van resolutie van de heer De Groot.

Ik stel voor deze voorstellen van resolutie te behandelen in een algemene bespreking om daarna tot de stemmingen over te gaan.

De bespreking is geopend.

De heer De Groot heeft het woord.

De heer E. De Groot (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, mijns inziens hebben wij gisteren een belangrijk debat gevoerd tijdens hetwelke de sprekers van verschillende politieke zijden het voornemen om werkelijk wat te doen aan de drugplaag, hebben vertolkt.

De reactie van de regering heeft ons zeker niet voldaan. Met die uitspraak wil ik zeker geen vermanende vinger opsteken naar mevrouw Detiège die tenminste aanwezig was, in tegenstelling tot andere eveneens bevoegde ministers-collega's die wij ook in dit halfroond hadden verwacht.

Immers, de drugplaag is een probleem dat heel onze maatschappij aantast, dat als een sluipmoordenaar de jeugd en de adolescenten bedreigt en een toenemend onveiligheidsgevoel met zich brengt. Vandaar dat wij ons niet kunnen scharen achter een

De Groot

kabbelend beleid waarbij nog vele conferenties en vergaderingen worden georganiseerd zonder de totale aanpak of de dringende maatregelen, die nodig zijn om hier in Vlaanderen en ook in België eindelijk te kunnen spreken van een **drugbestrijdingsbeleid**.

Wij hebben dan ook een resolutie ingediend waarin wij erop aandringen dat er onmiddellijk werk wordt gemaakt van een uitgebreide voorlichtingscampagne, in de eerste plaats gericht op de scholen en jeugdbewegingen, maar ook op de ouders die in deze materie een even belangrijke verantwoordelijkheid dragen. Bovendien vragen wij meer middelen voor de welzijnswerkers die vaak met veel moeite nauwelijks het hoofd boven water kunnen houden en die zich reeds jaren bezighouden met drugpreventie en met de behandeling van drugverslaagden die zij vaak een thuis geven. Daarnaast pleiten wij voor de oprichting van drugpreventiecentra en drugpreventieteams die ook kunnen meewerken aan de voorlichtingscampagnes die binnen de lesuren – die taak moet inderdaad niet uitsluitend ten laste van het lerarenkorps komen – zullen worden gevoerd, en zijn wij van oordeel dat er zo snel mogelijk een nauw overleg tussen de ministers van Binnenlandse Zaken, Justitie en Volksgezondheid en de bevoegde gemeenschapsministers tot stand moet worden gebracht om op één lijn te staan en de bestrijding van de drugplaag aan te vatten. **(Applaus bij de VLD)**

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren leden van de regering, collega's, de christelijke volkspartij, de socialistische partij en de Volksunie hebben op hun beurt een voorstel van resolutie ingediend waarin de opmerkingen van collega De Groot zijn opgenomen, maar dat bovendien verder gaat dan het voorstel van voornoemde.

Wij vragen inderdaad ook een be-

leidsnota en de noodzakelijke middelen voor drugpreventie en drugcentra van de Vlaamse regering. Wij pleiten ook voor een voorlichtingscampagne in het onderwijs en dringen aan op het noodzakelijke overleg tussen de federale en Vlaamse regering. Dat is echter niet alles.

Vandaar dat mijns inziens ons voorstel van resolutie de draagwijdte van het andere voorstel overstijgt en dat ons voorstel dus de algemene goedkeuring zou moeten kunnen wegdragen.

De voorzitter : De heer Van Rossem heeft het woord.

De heer J.-P. Van Rossem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren leden van de regering, collega's, ik heb de voorstellen van resolutie inzake druggebruik aandachtig gelezen en kom tot de slotsom dat hier eigenlijk een drugbeleid wordt gevoerd door beleidsmensen die, bij God, niet weten wat hard drugs zijn. Ik ben wellicht de enige hier die vier jaar lang verslaafd is geweest aan heroïne.

Een lid van de CVP : U kan er fier op zijn !

De heer J.-P. Van Rossem : Ik mag er inderdaad fier op zijn dat ik ontwend ben !

Ik weet één ding : men moet ophouden met de fabel te verkondigen alsof een heroïneverslaafde op een of andere manier kan worden ontwend. Dat is dikke nonsens. U moet mij de eerste heroïneverslaafde nog aanwijzen die inderdaad ontwend is. **(Leden van verschillende fracties wijzen spottend de spreker aan)**

Ik bedoel ontwend in een ontwenningencentrum. De enige bruikbare methode is de verslaafde twee jaar lang vast te binden, maar dan zijn er 7 kansen op 10 dat de man het er niet levend vanaf brengt. Voorts is er de therapie, vooral toegepast in Amerika, die ook door de Stones werd aangewend en die erin bestaat het bloed volledig te vernieuwen, wat per patiënt meer dan 1,5 miljoen frank kost. De medische wereld betwijfelt echter of dit nu de ideale genezingsmethode is.

Dus zeggen dat moet worden overgeschakeld naar methadon, is pure nonsens. Immers, het verschil voor een druggebruiker tussen methadon en heroïne is als het verschil tussen een ferrari en een 2 pk-tje.

De verslaving aan heroïne heeft te maken met het white light effect. Iemand die heroïne gebruikt, ziet op een bepaald moment een witte licht flash, dit werkt juist het meest verslavend. Deze white light belevenis krijgt men echter hoegenaamd niet met methadon.

Wanneer de druggebruikers in geldnood verkeren, zullen ze vlug bij de apotheker methadon halen. Ondertussen blijft de criminaliteit voortduren, want door het invoeren van methadon komt geen einde aan de criminaliteit.

Het enige wat men met methadon zal bereiken, is een aantal zombies die een tijdje kunnen functioneren. Ik denk dat er maar één doeltreffend beleid is inzake hard drugs, men moet daar durven over nadenken. Men moet weten hoe het systeem functioneert.

De handel in hard drugs is in handen van onder meer de Slavenburgse Bank, die nauw aansluit bij dubieuze banken, en van mensen die nauw betrokken zijn met alles wat te maken heeft met night clubs.

Deze personen voeren de drugs in, versnijden en mengen de drugs met allerlei produkten, onder meer met maïzena en vim, dit produkt spuit de druggebruiker in. Dit alleen is reeds levensgevaarlijk.

De prijzen zijn abnormaal hoog. Men betaalt 5.000 tot 7.000 frank voor een gram zogenaamde heroïne, die evenwel nog geen tiende van een gram zuivere heroïne bevat.

Men moet ervoor zorgen dat het systeem niet meer functioneert door de prijs naar beneden te drukken. Dege-
nen die honderden miljoenen frank verdienen aan de drughandel houden er een leger pushers op na.

Die pushers worden naar de dancings La Rocca, Bocaccio en De Globe ge-

Van Rossem

stuurd. Zij sporen de jeugd aan tot het nemen van drugs.

Men geraakt onmiddellijk fysiologisch verslaafd aan heroïne. De eerste keren dat men het gebruikt, is men heel ziek, maar vanaf de vijfde keer krijgt men de white light beleving en van dan af begint de fysiologische verslaving. Buiten palfium is er geen enkel produkt dat fysiologisch zo verslavend werkt als heroïne.

Men moet ervoor zorgen dat de pushers geen vat meer krijgen op de jeugd. De pushers mogen niet meer rondhangen in de dancings, het enige middel om ze van de markt te laten verdwijnen, is de prijs van de hard-drugs in mekaar te laten klappen.

Bovendien moet het aantal heroïne-verslaafden medisch worden geregistreerd. Men moet ze hun heroïne ter beschikking stellen onder medische begeleiding tegen de prijs van ongeveer 4 frank per gram.

Op die manier zal de hele markt in elkaar storten en de pushers zullen van de markt verdwijnen, want degenen die er grof geld mee verdienen, hebben geen winst meer. Op die manier zullen onze dancings gezuiverd worden van al degenen die onze jeugd met dat produkt aansteken.

Het drugprobleem is een maatschappelijk probleem.

Het feit dat wij een verkeerd drugbeleid voeren, is één van de elementen van het succes van het Vlaams Blok.

De verslaving aan deze produkten geeft aanleiding tot allerlei vormen van kleine criminaliteit. In de meeste grootsteden is meer dan dertig tot veertig procent van de kleine criminaliteit immers toe te schrijven aan junkies. Het is dan ook logisch dat bepaalde mensen stemmen voor partijen die veiligheid beloven.

Er is meer moed nodig dan de gewone resoluties die hier met goede bedoelingen zijn ingediend. Zij zullen helaas niets verhelpen aan het druggebruik.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw V. Dua (op de tribune) :

Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, geachte collega's, ook wij hebben naar aanleiding van het drugdebat van gisteren een voorstel van resolutie ingediend, in de eerste plaats omdat wij zeer ontgoocheld waren over het vrijblijvend antwoord van de minister op onze uiteenzettingen. U hebt zich zeer sterk op de vlakte gehouden. Ik stel vast dat de Vlaamse regering het blijkbaar niet nodig vindt een eigen visie op de drugproblematiek te ontwikkelen. Wij betreuren dat ten zeerste.

Wij vonden het ook spijtig dat mevrouw Demeester niet aanwezig was, want zij is, als verantwoordelijke voor de opvangcentra voor drugverslaafden, toch betrokken partij.

In deze resolutie wordt gepleit voor een substantiële verhoging van de middelen voor preventie, zodat geïntegreerde voorlichtingscampagnes over drugs en de gevolgen van druggebruik kunnen worden georganiseerd. Daarover heerst een algemene consensus.

Wij vragen ook bijkomende middelen voor de uitbouw van opvangcentra voor drugverslaafden, vermits er op dit vlak een zeer grote nood blijkt te zijn en het aanbod niet aan de vraag voldoet. Gezien het voorstel over de methadonbehandeling allicht in het nationale parlement een meerderheid zal vinden, op voorwaarde dat deze behandeling inderdaad op de juiste manier wordt uitgevoerd, betekent dit dat de nood aan bijkomende centra en bijkomende middelen in de nabije toekomst alleen maar zal toenemen. Ter zake moet er dus op korte termijn zeker iets gebeuren. Gisteren hebben wij hierover geen enkel engagement gehoord. Wij dringen ook aan op overleg met de nationale ministers om te komen tot een globale beleidsvisie in deze materie.

Volgens ons moet dit beleid gebaseerd zijn op volgende principes : een harde aanpak van de illegale drughandel, een gedoogbeleid ten aanzien van softdrugs — zoals nu reeds in Nederland wordt toegepast —, maximale preventie en voorlichting die in de eerste plaats naar de jonge-

ren is gericht en een betere opvang van drugverslaafden waarbij de klemtoon moet liggen op behandeling en niet op de repressieve aanpak, zoals nu veelal het geval is.

Tevens dringen wij aan op overleg met de instanties en personen die reeds jarenlang op dit terrein werkzaam zijn. Het zijn immers de mensen die de noden het best kunnen inschatten en vanuit de dagelijkse praktijk een jarenlange ervaring zeker een waardevolle inbreng kunnen hebben.

Mevrouw de minister, wij hopen in ieder geval dat dit debat niet zomaar een eendagsvlieg is, maar dat daarvoor dit thema op de prioriteitenlijst van de Vlaamse regering kan worden gezet.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, gezien het amendement dat wij hebben ingediend op het voorstel van resolutie van de heer De Groot in een voorstel van de fractievoorzitters werd opgenomen, trekken wij dit amendement terug.

De voorzitter : De heer De Man heeft het woord.

De heer F. De Man (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, wij steunen het voorstel van resolutie van de heer De Groot omdat alle argumenten, de toelichting en de voorstellen die hij erin opsomt, in onze ogen volledig correct zijn. Zo pleit hij voor meer preventie en meer centra voor begeleiding. Hij is ook de mening toegedaan dat in het onderwijs werk moet worden gemaakt van preventieve acties inzake de drugplaag. Wij steunen de VLD daarin volledig. Ik vind het alleen spijtig dat sommigen van de VLD-fractie gisteren, tijdens het drugdebat, ter zake minder duidelijk waren. Er bestaat in dit halfroond een grote eensgezindheid. Iedereen is voor meer preventie, voor meer centra, meer begeleiding en meer actie in het onderwijs.

Toch hebben wij een eigen resolutie ingediend omdat wij willen dat de fracties van de Vlaamse Raad stelling

De Man

kiezen inzake de legalisering van softdrugs. Wij hebben gehoord dat Agalev — en wij vermoeden ook de SP — voor de legalisering van bepaalde drugs zijn. Wij willen van de andere fracties een duidelijk standpunt horen, zelfs van een groot kenner als de heer Van Rossem. Daarom dient het Vlaams Blok een voorstel van resolutie in.

De voorzitter : De heer Coveliers heeft het woord.

De heer H. Coveliers : Mijnheer de voorzitter, ik heb gisteren de mogelijkheid gekregen mijn stelling uiteen te zetten. Ik heb gisteren een amendement ondertekend. De nacht heeft mij niet op andere gedachten gebracht. Ik blijf dus bij dat amendement.

Ik zou inderdaad de motie die door de drie fractievoorzitters werd voorgesteld, kunnen goedkeuren omdat er bijzonder weinig instaat. Omdat over de problematiek van de dubbele moraal inzake legale en illegale drugs en de definiëring van deze drugs geen vragen zijn gerezen, behoud ik mijn idee van gisteren. Ik zal mij dan ook bij de motie onthouden.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, tijdens het debat van gisteren heb ik voorgesteld met het voorstel van resolutie te wachten tot na het antwoord van de minister. Mijnheer De Groot, indien u had gewacht tot na het debat en daarna met ons over het opstellen van een globale tekst zou hebben gesproken, dan zouden wij wel in staat zijn geweest een tekst op te stellen waarin de CVP ook de VLD had kunnen betrekken. U hebt echter de voorkeur gegeven een tekst in te dienen zonder naar onze mening te vragen. Bijgevolg hebben wij zelf een resolutie opgesteld die veel ruimer is, maar die bijna alle elementen van uw tekst overneemt.

De heer Van Grembergen heeft daarstraks over het onderwijs gesproken. Wij spreken ook over de drug-

preventiecentra, een voorlichtingscampagne en de coördinatie met de federale overheid. Wij voegen er nog een aantal elementen aan toe.

Bij een actualiteitsdebat in de Vlaamse Raad moet eerst het antwoord van de minister worden aanhoord. Daarna kan worden nagegaan welke de voorstellen van resolutie zijn. U echter dient eenzijdig een voorstel van resolutie in, ons daarenboven nog verwijtend dat wij aan partijpolitiek doen, alsof de christendemocraten hun visie en filosofie niet naar voren mogen brengen, zonder dat u er onmiddellijk moet aan toevoegen dat wij onverdraagzaam zijn. Dat is de toon die u in dit debat wil aanhalen, maar het is zeker niet de manier waarop wij deze problematiek hebben aangepakt.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, de heer Van Rompuy doet de waarheid geweld aan wanneer hij zegt dat tijdens het debat dat gisteren werd gevoerd geen tegenstellingen en geen verschillen tot uiting kwamen en dat de indruk werd gewekt dat alles in één resolutie kon worden opgelost.

Het had geen enkele zin ter zake te wachten op het antwoord van de minister, vermits dat nietszeggend was en geen enkele visie uitstraalde. Het antwoord van de minister beperkt zich inderdaad tot de inhoud van het regeerakkoord van 1989. Het is gewoon een oproep tot coördinatie.

De resolutie van de CVP en de meerderheidspartijen vermeldt echter niets over de visie waaruit alles moet worden opgezet noch over bepaalde aspecten die aan bod kwamen en al evenmin iets over de al dan niet gedwongen opname en het legaliseren van softdrugs.

Wij weigeren dat een dergelijk debat zou worden afgerond door een onduidelijke, algemene consensus. Deze materie vergt immers duidelijke standpunten en opties. Daarom zullen wij onze resolutie integraal indienen zoals zij werd opgesteld, samen

met het amendement zoals het werd naar voren gebracht door de heren Valkeniers en Coveliers.

De voorzitter : De heer De Groot heeft het woord.

De heer E. De Groot : Mijnheer de voorzitter, ik dank de heer Van Rompuy voor de interesse die hij toont voor mijn resolutie.

Ik wijs er echter op dat ik nooit heb gezegd dat de CVP onverdraagzaam is. Ik heb enkel gezegd dat ik de indruk had dat politieke spelletjes werden gespeeld rond het drugbeleid en de voorstellen dienaangaande. Dat is iets heel anders. Men moet mij bijgevolg geen woorden in de mond leggen die ik nooit heb uitgesproken.

Mijnheer Van Rompuy, de voorbereiding van mijn voorstel van resolutie was zeker van groot nut, want wanneer ik merk dat u ernaar verwijst, mag ik veronderstellen dat het als werkdocument diende voor het voorstel dat nadien tot stand kwam.

Mijn enig verwijt aangaande de tekst die u samen met de SP en de Volksunie indient, is dat hij aan kracht ontbreekt. Deze tekst zal misschien wel aanleiding geven tot veel gebabbel, maar hij bevat niet de vereiste elementen die leiden tot een krachtdadige aanpak en het voeren van een concreet beleid. Wij willen echter onmiddellijk werk maken van een drugspreventiebeleid in Vlaanderen.

Om die reden zullen wij dan ook geen steun verlenen aan de resolutie zoals voorgesteld door de SP, de Volksunie en de CVP.

De voorzitter : De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers : Mijnheer de voorzitter, ik ben ter zake met de praktijk geconfronteerd en ik betreur dan ook dat geen eensgezinde resolutie over alle partijgrenzen heen kan worden opgesteld, want het gaat uiteindelijk toch om patiënten.

Tijdens het debat dat gisteren werd gevoerd, kwamen meningsverschillen tot uiting over drie punten : ten eerste, of de softdrugs al dan niet moe-

Valkeniers

ten worden gelegaliseerd ; ten tweede of methadonen vrij, of enkel bij psycho-medico-sociale begeleiding mogen worden voorgeschreven en ten derde over de al dan niet gedwongen opname. Welnu, deze drie materies horen thuis in het nationale parlement.

Wat mij ter zake erg teleurstelde, is dat het debat in mineur eindigde en dat er omzeggens geen debat ten gronde werd gevoerd.

De voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké : Mijnheer de voorzitter, ik wens twee opmerkingen te formuleren aangaande het debat.

Ten eerste, de maandelijks debatten waarvan de bespreking van het drugbeleid het eerste was, hebben vooral tot doel de Vlaamse raad zelf te ondervragen over een aantal materies. Het verwijt gericht tot de minister, is derhalve onterecht. Wij wensen vooral de standpunten van de verschillende fracties te vernemen over de problematiek die wordt behandeld. Op basis van de daarin geopenbaarde inzichten kan dan een motie van aanbeveling of een voorstel van resolutie worden ingediend die voor de regering een aantal aanwijzingen zullen bevatten over het te voeren beleid.

Mijn tweede opmerking gaat over de weigering van de VLD om de motie van aanbeveling ingediend door de meerderheidspartijen, te ondertekenen. Het zou wenselijk zijn geweest ter zake een zo groot mogelijke overeenstemming over één enkele tekst van aanbevelingen te hebben bereikt. Bij gebreke hiervan moeten wij ons echter tevreden stellen met het standpunt van de meerderheidspartijen. In tegenstelling tot wat de heer De Groot zei, meen ik uitdrukkelijk te mogen bevestigen dat het onze bedoeling is, voornamelijk op het terrein van de preventie en binnen de bevoegdheden, door de regering een krachtig beleid te laten voeren. Dat is ook de zin van de resolutie die wij

samen met de meerderheid hebben ingediend.

De voorzitter : Ik heb goed begrepen dat de heer Van Vaerenbergh niet langer ondertekenaar is van het ingediende amendement. **(Instemming)**

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer E. De Groot c.s. betreffende het voeren van een actief drugspreventiebeleid - 277 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2

Aangehouden stemming

De voorzitter : Aan de orde is de stemming over het amendement van de heren Valkeniers, De Groot en Coveliers op het voorstel van resolutie van de heer De Groot c.s. betreffende het voeren van een actief drugspreventiebeleid.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

131 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
30 leden hebben ja geantwoord ;
72 leden hebben neen geantwoord ;
29 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Barbé L.
Beysen E.
De Boeck A.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
Demeulenaere J.
Denys A.
Devolder J.
Dewael P.
Dierickx L.
Dua V.
Eeman J.
Flamant E.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Pierco L.
Ramoudt D.

Taelman W.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van Aperen A.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Vogels M.

NEEN hebben geantwoord :

Ansoms J.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Desmet P.
Dielens F.
Dupré J.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Schellens A.
Schiltz H.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.

Voorzitter

Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Annemans G.
Appeltans L.
Bosman R.
Buisseret X.
Candries H.
Caubergs J.
Caudron J.
De Batselier N.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Dewinter F.
Kelchtermans T.
Olaerts H.
Peeters W.
Platteau S.
Raes R.
Sauwens J.
Spinnewyn J.
Van den Brande L.
Van Hauthem J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Rossem J.-P.
Van Vaerenbergh E.
Van Walleghem R.
Verreycken W.
Weckx H.
Wymeersch F.

Dientengevolg neemt de Raad het amendement niet aan.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer De Groot C.S. betreffende het voeren van een actief drugspreventiebeleid.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

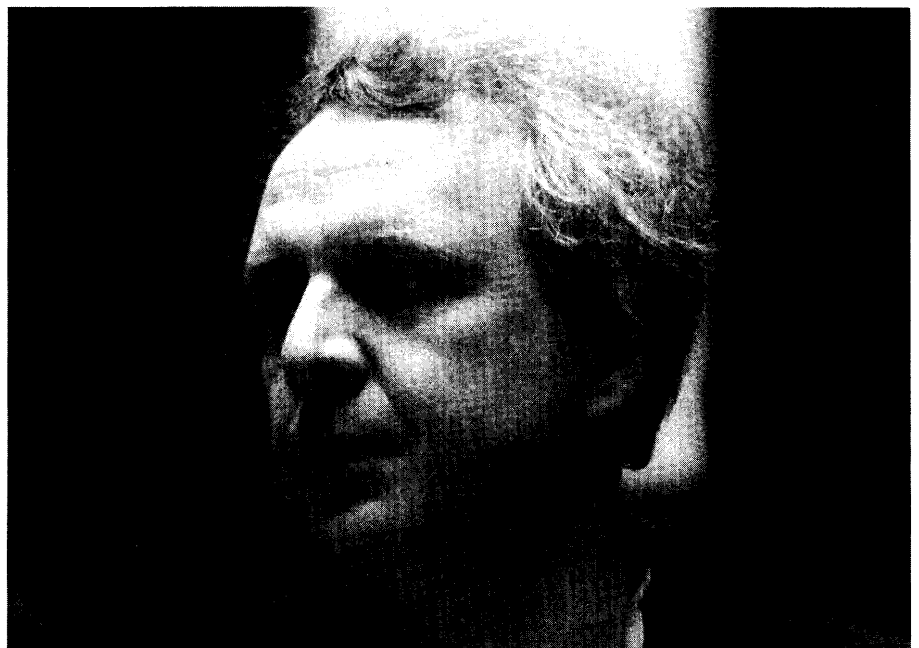
131 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
34 leden hebben ja geantwoord ;
78 leden hebben neen geantwoord ;
19 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Beysen E.
Bosman R.
Buisseret X.
Caubergs J.

De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Eeman J.
Flamant E.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Peeters W.
Pierco L.
Raes R.
Ramoudt D.
Spinnewyn J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Vandersmissen E.
Van Hauthem J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Walleghem R.
Vautmans V.
Vergote F.
Verreycken W.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

AGALE V-fractievoorzitter J. Geysels diende samen met zijn fractiegenote M. Aelvoet een voorstel van resolutie in betreffende het drugbeleid in Vlaanderen

Voorzitter

Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Desmet P.
Dielens F.
Dupré J.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Schellens A.
Schiltz H.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.

Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aelvoet M.
Barbé L.
De Batselier N.
De Boeck A.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Dierickx L.
Dua V.
Geysels J.
Kelchtermans T.
Platteau S.
Sauwens J.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van den Brande L.
Van Dienderen H.
Van Rossem J.-P.
Vogels M.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van resolutie niet aan.

Reden(en) voor onthouding ?

De heer Platteau heeft het woord.

De heer S. Platteau : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Vande Lanotte.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van Mevrouw V. Dua en de heer J. Geysels betreffende het drugbeleid in Vlaanderen

— 279 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van mevrouw Dua en de heer Geysels betreffende het drugbeleid in Vlaanderen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

130 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
9 leden hebben ja geantwoord ;
101 leden hebben neen geantwoord ;
20 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Barbé L.
De Boeck A.
Dierickx L.
Dua V.
Geysels J.
Ulburghs J.
Van Dienderen H.
Vogels M.

NEEN hebben geantwoord :

Annemans G.
Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Beysen E.
Bosman R.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Buisseret X.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Cauwbergs J.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Man F.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.

Voorzitter

De Roo J.
Desmet P.
Dewael P.
Dewinter F.
Dielens F.
Dupré J.
Eeman J.
Flamant E.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pinoie E.
Pinxten K.
Raes R.
Schellens A.
Schiltz H.
Sleeckx J.
Spinnewyn J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandersmissen E.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hauthem J.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.

Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Rossem J.-P.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Walleghem R.
Van Wambeke H.
Verhofstadt G.
Verleyen I.
Vermassen G.
Verreycken W.
Weyts J.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Batselier N.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
Demeester-De Meyer W.
Demeulenaere J.
Detiège L.
Devolder J.
Kelchtermans T.
Pierco L.
Platteau S.
Ramoudt D.
Sauwens J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van den Brande L.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vautmans V.
Vergote F.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van resolutie niet aan.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en P. Van Grembergen betreffende het algemeen Vlaams drug- beleid — 281 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heren Van Rompuy, Hancké en Van Grember-

gen betreffende het algemeen Vlaams drugsbeleid.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

129 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

77 leden hebben ja geantwoord ;

1 lid heeft neen geantwoord ;

51 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeussen M.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Desmet P.
Dielens F.
Dupré J.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.

Voorzitter

Pinxten K.
Schellens A.
Schiltz H.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weyts J.

NEEN heeft geantwoord :

Van Rossem J.-P.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aelvoet M.
Annemans G.
Barbé L.
Beysen E.
Bosman R.
Buisseret X.
Caubergs J.
De Batselier N.
De Boeck A.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
Demeulenaere J.
Denys A.
Detiège L.
Dewael P.
Dewinter F.
Dierickx L.
Dua V.

Eeman J.
Flamant E.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Kelchtermans T.
Peeters W.
Pierco L.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Sauwens J.
Spinnewyn J.
Taelman W.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van Aperen A.
Van den Brande L.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Hauthem J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Wallegghem R.
Vautmans V.
Vergote F.
Verreycken W.
Vogels M.
Weckx H.
Wymeersch F.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de Heer F. De Man betreffende het te voeren anti-drugsbeleid – 282 (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer De Man betreffende het te voeren anti-drugsbeleid.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

129 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
15 leden hebben ja geantwoord ;
106 leden hebben neen geantwoord ;
8 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Annemans G.
Bosman R.
Buisseret X.
Caubergs J.
De Man F.
Dewinter F.
Peeters W.
Raes R.
Spinnewyn J.
Van Hauthem J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Wallegghem R.
Verreycken W.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Beysen E.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
Demeulenaere J.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
Desmet P.
Dewael P.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Eeman J.

Voorzitter

Flamant E.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Ramoudt D.
Schellens A.
Schiltz H.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Ulburghs J.
Van Aperen A.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandersmissen E.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Parys T.

Van Peel M.
Van Rossem J.-P.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Vautmans V.
Vergote F.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vogels M.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Platteau S.
Sauwens J.
Van den Brande L.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van resolutie niet aan.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw M. Aelvoet en de heer A. De Boeck betreffende de nabestemming van het vliegveld te Grimbergen - 278 (1992-1993) - Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, wij stemmen nu bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

Het voorstel tot spoedbehandeling van het voorstel van resolutie van mevrouw M. Aelvoet en de heer A. De Boeck betreffende de nabestemming van het vliegveld te Grimbergen is niet aangenomen.

Het voorstel wordt verwezen naar de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting.

Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Het resultaat van deze stemming zal zijn dat op het vliegveld van Grimbergen opnieuw

bepaalde vliegactiviteiten zullen worden toegelaten. (*Applaus bij AGALEV*)

MOTIE VAN AANBEVELING van de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en P. Van Grembergen tot besluit van de op 26 januari 1993 door de heer P. Van Grembergen, de heer L. Dierickx, de heer J. Gabriels en de heer J. Van Hauthem gehouden interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de verklaringen van de minister in de pers betreffende de toekomst van Vlaanderen, over een interview van de minister in de pers betreffende de confederale toekomst van België, over het gebrek aan samenhang binnen de Vlaamse regering en over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België - 268 (1992-1993) - Nr. 1

MOTIE VAN AANBEVELING van mevrouw M. Aelvoet en de heer J. Geysels tot besluit van de op 26 januari 1993 door de heer P. Van Grembergen, de heer L. Dierickx, de heer J. Gabriels en de heer J. Van Hauthem gehouden interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de verklaringen van de minister in de pers betreffende de toekomst van Vlaanderen, over een interview van de minister in de pers betreffende de confederale toekomst van België, over het gebrek aan samenhang binnen de Vlaamse regering en over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België

- 269 (1992-1993) - Nr. 1

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer A. Denys tot besluit van de

op 26 januari 1993 door de heer P. Van Grembergen, de heer L. Dierickx, de heer J. Gabriels en de heer J. Van Hauthem gehouden interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de verklaringen van de minister in de pers betreffende de toekomst van Vlaanderen, over een interview van de minister in de pers betreffende de confederale toekomst van België, over het gebrek aan samenhang binnen de Vlaamse regering en over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België
— 271 (1992-1993) — Nr. 1

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer J. Van Hauthem tot besluit van de op 26 januari 1993 door de heer J. Van Hauthem gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België

— 272 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde zijn de hoofdelijke stemmingen over de motie van aanbeveling van de heren Van Rompuy, Hancké en Van Grembergen tot besluit van de op 26 januari 1993 door de heer Van Grembergen, de heer Dierickx, de heer Gabriels en de heer Van Hauthem gehouden interpellaties tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de verklaringen van de minister in de pers betreffende de toekomst van Vlaanderen, over een interview van de minister in de pers betreffende de confederale toekomst van België, over het gebrek aan samenhang binnen de Vlaamse regering en over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België, over

de motie van aanbeveling van mevrouw Aelvoet en de heer Geysels tot besluit van de op 26 januari 1993 door de heer Van Grembergen, de heer Dierickx, de heer Gabriels en de heer Van Hauthem gehouden interpellaties tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de verklaringen van de minister in de pers betreffende de toekomst van Vlaanderen, over een interview van de minister in de pers betreffende de confederale toekomst van België, over het gebrek aan samenhang binnen de Vlaamse regering en over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België, over de motie van aanbeveling van de heer Denys tot besluit van de op 26 januari 1993 door de heer Van Grembergen, de heer Dierickx, de heer Gabriels en de heer Van Hauthem gehouden interpellaties tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de verklaringen van de minister in de pers betreffende de toekomst van Vlaanderen, over een interview van de minister in de pers betreffende de confederale toekomst van België, over het gebrek aan samenhang binnen de Vlaamse regering en over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België, over de motie van aanbeveling van de heer Van Hauthem tot besluit van de op 26 januari 1993 door de heer Van Hauthem, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik zal een globale verklaring geven over de vier ingediende moties.

Onze fractie zal tegen de motie van

het Vlaams Blok stemmen omdat de inhoud ervan alleen maar verwijst naar uitspraken in kranten. Wanneer men in een motie van aanbeveling uitsluitend refereert naar een krante-interview, kan men beter het parlement afschaffen en een democratie organiseren via woord en wederwoord in de kranten. Misschien wenst het Vlaams Blok dit wel.

De VLD-fractie zal ook stemmen tegen de motie van Agalev. Immers, volgens deze motie moeten de misbruiken en de ongelijke behandeling in de sociale zekerheid tussen noord en zuid nog worden bewezen. De motie van Agalev wenst dat studies aantonen dat er een ongelijke behandeling is. Voor ons is het duidelijk dat een aantal zaken inderdaad nog moeten worden aangetoond. Het is echter ontegensprekelijk dat er een aantal domeinen zijn waar er misbruiken zijn.

De motie die werd ingediend door de meerderheidspartijen — en dit verast u misschien — ligt meer in onze lijn. Wij gaan weliswaar niet volledig akkoord met de omschrijving, maar wel met de wijze waarop de essentie van het probleem werd weergegeven. Volgens de motie van de meerderheidspartijen is de ongelijke behandeling in de sociale zekerheid een vaststaand feit. Sommige onrechtvaardigheden zijn klaar en duidelijk, andere zaken moeten nog worden onderzocht en bestudeerd. De meerderheidsmotie trekt dan ook de juiste conclusie : er moeten niet alleen studies komen, maar — en dit is belangrijk — in afwachting van de resultaten hiervan moet de Vlaamse regering naar de federale regering toe de nodige stappen ondernemen om de onrechtvaardige transfers weg te werken. Er moeten dus niet alleen studies komen, zoals Agalev zegt, maar nu reeds moet de Vlaamse regering stappen zetten om de onrechtvaardigheden weg te werken. .

De motie van de meerderheidspartijen stemt dan ook overeen met de filosofie van onze motie. Onze motie is weliswaar concreter en het al dan niet goedkeuren ervan zal duidelijk aantonen of het werkelijk de bedoeling van de Raad is dat de Vlaamse

Denys

regering in afwachting stappen onderneemt. In onze motie zijn er drie bij komende zaken vervat.

Ten eerste geven wij concreet het domein in de sociale zekerheid aan waar er geen discussie bestaat over de al dan niet ongelijke behandeling, namelijk de klinische biologie.

Ten tweede stellen wij ook voorop wanneer de Vlaamse regering deze stappen moet ondernemen. Dit moet — en ook de Volksunie stelt dit voorop — gebeuren vóór de goedkeuring van het Sint-Michielsakkoord.

In het derde punt van onze motie zeggen wij ook op welke wijze de Vlaamse regering de onrechtvaardigheden moet wegwerken, niet door het consumptiepeil in Vlaanderen op het niveau te brengen van de overconsumptie in Wallonië of door het toepassen van het zogenaamde Moureaux-principe, maar wel precies omgekeerd.

Geachte collega's, ziedaar onze drie punten waarmee we concreet kunnen toetsen of de meerderheid werkelijk het inzicht heeft om in afwachting van de studies aan de Vlaamse regering te vragen stappen te ondernemen om die onrechtvaardigheden weg te werken.

Voor ons is het al dan niet goedkeuren van moties niet zomaar een tijdverdrijf of een politiek spelletje. Wij beschouwen dat als de inhoudelijke weergave van ons standpunt. Daarom zullen wij logischerwijze de motie van de meerderheid goedkeuren.

Geachte collega's, pas indien de meerderheid onze VLD-motie zou goedkeuren, zal bewezen zijn of u al dan niet concreet uitvoering wil geven aan de eigen motie, waarin u duidelijk stelt dat de Vlaamse regering nu al stappen moet ondernemen om de onrechtvaardigheden weg te werken. **(Applaus bij de VLD-fractie)**

De voorzitter : De heer Van Houthem heeft het woord.

De heer J. Van Houthem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de Vlaamse rege-

ring, dames en heren, er werden inderdaad een viertal moties ingediend naar aanleiding van het debat, over de uitspraken van de voorzitter van de regering, dat uiteindelijk toch heeft plaats gehad.

De motie van Agalev kunnen wij niet goedkeuren. Immers, zij verwerpt het separatisme en het confederalisme dat onherroepelijk zou leiden tot separatisme. Blijkbaar — ter zake deel ik de mening van de heer Denys — moet voor Agalev nog altijd eerst vastgesteld worden of er wel scheef-trekkingen zijn.

De heer Denys heeft ons een veeg uit de pan gegeven en gezegd dat die motie op krantenartikels is gebaseerd. Dat is niet helemaal correct, aangezien tijdens het vragenuurtje, dat het debat voorafging, de heer Van den Brande heeft gezegd dat hij achter de uitspraken blijft staan, die in La Libre Belgique zijn verschenen.

Uiteindelijk is de motie van aanbeveling van CVP, SP en Volksunie hypochrietisch. Immers, daarin wordt nogmaals het Sint-Michielsakkoord opgehemeld, zeggende dat er nagenoeg volledig werd tegemoetgekomen aan het Vlaams tienpuntenprogramma, enzovoort. Ik wil er toch één punt uit voorlezen, vermits ik denk dat men aan bewustzijnsvernauwing lijdt. In punt 7 lees ik, ik citeer : De afbouw op korte termijn van de financiële transferten, in het bijzonder in de sociale zekerheid, die niet op basis... .Einde citaat. Dus in het Vlaams tienpuntenprogramma wordt de afbouw gevraagd van alle financiële transferten, die niet op objectieve factoren kunnen worden gebaseerd en zulks niet alleen in de sociale zekerheid. Hier vindt men de hypocrisie terug.

Trouwens, in die motie van aanbeveling staat verder nog dat de staatshervorming een dynamisch proces is dat nog niet is afgelopen. Uiteindelijk dient deze motie om de verdeeldheid, enerzijds tussen de CVP en de Volksunie, en anderzijds, de SP over de uitspraken van Van den Brande te verdoezelen. Immers, daarover ging het debat. Het debat is niet gestart over de al dan niet objectief verklaarbare transfers in de sociale ze-

kerheid, maar Van den Brande werd voor de Vlaamse Raad geroepen over zijn uitspraken in La Libre Belgique te worden geïnterpelleerd over het confederalisme, over de verregaande federalisering van de sociale zekerheid en eventueel ook nog over een paar uitspraken in verband met Brussel. Daarover ging het essentieel debat en daarover zal onze motie van aanbeveling ook essentieel gaan, die trouwens zeer eenvoudig is.

Wij hebben alle standpunten van de verschillende fracties over de uitspraken van de heer Van den Brande verschenen in La Libre Belgique gehoord, welnu wij willen nagaan wat daarvan het gevolg is. Wij vragen dus dat de Vlaamse Raad achter de uitspraken van de heer Van den Brande zou staan inzake het confederalisme en de verregaande sociale zekerheid, evenals over — wij hebben zijn woorden letterlijk overgenomen uit het interview — de zorgenverstrekking, de ziekteverzekering, de pensioenen en de werkloosheid. Uiteindelijk ging het debat daarover.

Na het meningsverschil dat hier is gerezen, moet het duidelijk worden, mijnheer de voorzitter van de regering, of uw fractie wel degelijk achter uw uitspraken staat. **(Applaus bij het VB)**

De voorzitter : Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de motie van aanbeveling die wij hebben ingediend, heeft als doel in te spelen op de kernpunten van het debat. Wat dat betreft bevestigen wij eenvoudig dat wij blijven staan achter wat werd bereikt in het kader van de Dialoog van gemeenschap tot gemeenschap en het Sint-Michielsakkoord, omdat dat voor ons beantwoordt aan het vijfpuntenprogramma dat in deze Vlaamse Raad haast unaniem is goedgekeurd.

Wij hebben zeer duidelijk willen maken dat er voor ons mag worden ingegrepen in misbruiken in de sociale zekerheid. Wij weten dat die zowel in het noorden als in het zuiden van het land bestaan. Wij hebben niet

Aelvoet

ontkend dat er scheeftrekkingen zijn, maar wij weten ook — zelfs de meest recente gegevens die ter beschikking zijn gesteld naar aanleiding van de vraag van de Volksunie in verband met rechtekkingen van scheefgegroeide situaties bevestigen dit — dat een aantal aspecten nog degelijk moeten worden bestudeerd.

Een totaal andere zaak is, onder het mom van rechtekken wat is scheefgegroeid, veel verder gaan en pleiten voor een globale federalisering van de sociale zekerheid. Dan organiseert men de desolidariteit en daar willen wij ons totaal tegen afzetten. Daarmee willen wij niets te maken hebben.

Mijnheer Denys, u mag hier verklaringen afleggen, maar ik dacht toch dat u kunt lezen. In de eerste zin staat, ik citeer : kordaat misbruiken aanpakken. Einde citaat. Dat is onvoorwaardelijk, dat moet gebeuren. Over de wijze waarop moeten nog studies worden gemaakt. Een correcte lectuur is bijgevolg toch aan te bevelen.

De kern van de zaak, en daarin heeft mijnheer Van Hauthem gelijk, is onze uitspraak tegen het separatisme en het confederalisme dat daarvan in feite een verpakke vermomming is. Dat is wat u in onze motie stoort. U weet dat de groenen tegen overtollige verpakkingen zijn, maar wij zijn eveneens tegen misleidende verpakkingen. Wij willen die ballon doorprikken en wij nodigen u uit om daartegen te stemmen.

De **voorzitter** : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de resolutie die door de CVP, de SP en de Volksunie is ingediend, bevat in essentie volgende punten.

Ten eerste, is de discussie over de transfers in de sociale zekerheid een open discussie en wij aanvaarden die. Er bestond daarover voorheen geen eensgezindheid, nu aanvaardt men de discussie.

Ten tweede, moeten wij het debat

nog voeren over de totaliteit van de transfers.

Ten derde, inzake niet-objectieve transfers — daar zou men immers van ongeloofwaardigheid kunnen spreken — is er een akkoord.

Ik noem de punten die daarin zijn vermeld.

Ten eerste, moet er een inventaris komen van de geldstromen in de sociale zekerheid. Die studie moet tegelijkertijd ook worden uitgevoerd door de Vlaamse regering, die daarvoor reeds een opdracht heeft gekregen. De algemene raad die wordt gesticht, moet cijfers naar voren brengen.

Ten tweede, moet er een correcte betaling zijn van de sociale **zekerheids**-bijdragen in heel het land. Daarvoor moeten vóór 30 maart de koninklijke en ministeriële besluiten worden genomen.

Ten derde, is de timing voor de afbouw van de transfers vastgelegd.

Ten vierde, zijn de budgettaire enveloppes in de ziekteverzekering vastgelegd.

Ten vijfde, komt er inzake **werkloosheids**reglementering een eenvormige rechtspraak zowel in het noorden als in het zuiden van het land.

Ten zesde, met betrekking tot de sociale zekerheidsbijdragen van zelfstandigen moet er een eenvormige rechtspraak in de vrijstellingscommissie komen en tenslotte moeten de besluiten voor 30 maart 1993 worden genomen.

De voorzitter : De heer Vandembroucke heeft het woord.

De heer F. Vandembroucke (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik neem het woord niet alleen om te herinneren aan onze stellingname in dit debat en die weer te vinden is in de motie, maar ook omdat hier daartoe een zeer belangrijk nieuw politiek feit is ontstaan dat ons aange-naam verrast heeft.

Ten eerste, hebben wij gezegd dat wij in het Sint-Michielsakkoord het

Vlaamse tienpuntenprogramma nagenoeg volledig terugvinden en daarom het akkoord ook goedgekeurd willen zien.

Ten tweede, hebben wij verklaard dat wij vanuit deze nieuwe instellingen, nu hopelijk een periode van relatieve communautaire rust aanvangt, de sociale en economische problemen, met name de stijgende werkloosheid, prioritair willen aanpakken.

Ten derde, moeten volgens ons, als onderdeel van het Sint-Michielsakkoord, ik zou haast zeggen vanzelfsprekend, de niet-objectiveerbare transfers in de sociale zekerheid worden aangepakt.

Ten vierde, hebben wij gezegd dat het Sint-Michielsakkoord vanzelfsprekend geen eindpunt is in de staatsvorming, maar dat onze instellingen zullen blijven evolueren. Daarbij hebben wij ook onze standpunten over de sociale zekerheid -die ik niet zal herhalen- gegeven. Voor het Vlaamse socialisten is het alleszins duidelijk dat de vervangingsinkomens niet kunnen worden gefederaliseerd, maar dat de federalisering van de aanvullende inkomens in de sociale zekerheid, met name de kinderbijslag en gezondheidszorg, op de agenda moet komen indien de scheeftrekkingen niet worden weggevoerd. Anderen daarentegen die hierover grote debatten willen voeren, nemen ter zake geen precies standpunt in. Toch kan ik leven met een motie waarin staat dat discussie mogelijk is — dit is zelfs een grondwettelijk recht — maar waardoor niet de indruk wordt gewekt dat er eensgezindheid zou bestaan over zaken waarover wij het als Vlamingen vandaag ook niet per se eens zijn. (**Onderbreking door de heer Denys**)

Een motie zoals deze waarin staat dat het Sint-Michielsakkoord nagenoeg volledig tegemoetkomt aan het Vlaams tienpuntenprogramma, dat de nieuwe instellingen moeten worden uitgebouwd, dat wij van daaruit moeten antwoorden op de sociaal-economische uitdagingen, dat wij het probleem van de scheeftrekkingen moeten aanpakken en dat het debat

Vandenbroucke

over de toekomst vrij is, maar moet uitgaan van een correcte opvatting over solidariteit, kunnen wij dus onderschrijven. **(Onderbreking door de heer Denys)**

Nu kom ik tot het nieuwe politieke feit. Als de VLD-fractie de motie van de meerderheid steunt, dan steunt zij voor het eerst openlijk en publiek de vaststelling dat het Sint-Michielsakkoord nagenoeg volledig overeenkomt met het Vlaamse tienpuntenprogramma. Dat is correct en ik ben de VLD hiervoor dan ook dankbaar. Bovendien bevestigt de VLD-fractie hiermee onze mening dat het belangrijk is de nieuwe instellingen uit te breiden en van daaruit de sociaal-economische problemen aan te pakken. Ik hoop dan ook dat de VLD in de komende dagen, het dubbelmandaat nog niet afgeschaft zijnde, in het nationale parlement consequent het Sint-Michielsakkoord zal goedkeuren tenzij de heer Denys met twee tongen heeft gesproken, wat ik van hem niet verwacht.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ook mijn fractie zal deze motie van aanbeveling goedkeuren.

Op de vooravond van het grote debat in Kamer en Senaat over het Sint-Michielsakkoord verheugt het ons, net zoals aan de heer Vandenbroucke, dat nu ook de VLD zegt dat dit akkoord nagenoeg geheel tegemoetkomt aan het Vlaamse tienpuntenprogramma. Diep in het hart wist de VLD dit al eerder, maar om een aantal redenen durfde ze dat niet te zeggen. Ik heb in de pers gelezen dat de VLD zelfs een aantal punten, bijvoorbeeld de rechtstreekse verkiezing van de raden, zal goedkeuren.

Wij hebben gezegd dat de staatshervorming niet af is en zoals de voorzitter van de regering in zijn verklaring heeft gezegd, kunnen in de toekomst belangrijke delen van de sociale zekerheid, van het sociaal-economisch beleid en van het wetenschapsbeleid worden geregionaliseerd. De motie

die voorligt, stelt dat niet-objectieerbare transfers moeten worden weggewerkt, dat hierover tegen juni volgend jaar een studie moet worden gemaakt, maar dat de solidariteit tussen de gemeenschappen en de gewesten mogelijk moet blijven, ook in Europees verband. Deze motie bevat aldus alle elementen om het toekomstbeeld dat wij van Vlaanderen hebben in België, te realiseren. Het Sint-Michielsakkoord is voor ons een belangrijke stap, maar er zullen nog andere stappen volgen. **(Applaus bij de CVP en bij de SP)**

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik vind dat de heer Vandenbroucke moet leren luisteren. Ik heb gezegd dat wij het niet volledig eens zijn met de manier waarop de problematiek werd omschreven. U weet dat wij van mening verschillen wat de fiscale autonomie en de federalisering van de sociale zekerheid betreft.

De essentie van deze motie is de vraag wat wij doen in afwachting van de studies. De meerderheidsmotie vermeldt, ik citeer : in afwachting van de resultaten hiervan dient de Vlaamse regering de nodige stappen te ondernemen naar de federale regering om de ongerechtvaardigde transfers weg te werken. Einde citaat.

Mijnheer Van Rompuy en mijnheer Vandenbroucke, in de toelichting werd niet verwezen naar die passage. Staat u er nog steeds achter ? Indien dit niet zo is, indien deze passage enkel bedoeld is om de publieke opinie te sussen, zal de VLD uw motie niet goedkeuren. Voor de VLD is deze passage juist fundamenteel. Onze motie sluit hierbij aan, zij vermeldt de domeinen waar onrechtvaardigheden kunnen worden vastgesteld, namelijk in de klinische biologie.

In dit opzicht zijn wij het eens met de Volksunie, die eist dat de Vlaamse regering de toestand moet regulariseren vóór de goedkeuring van het Sint-Michielsakkoord.

Wij zeggen op welke wijze dit moet gebeuren, zonder de overconsumptie

van Wallonië te transplanteren naar Vlaanderen.

In de vijf punten die door de heer Van Grembergen werden aangehaald met betrekking tot de bereikte akkoorden, wordt dit niet expliciet vermeld.

Iedereen weet dat er onrechtvaardigheden bestaan in het domein van de klinische biologie en dat deze onrechtvaardige situatie moet worden rechtgezet vóór de goedkeuring van het Sint-Michielsakkoord.

Zijn de meerderheidspartijen bereid de Vlaamse regering te vragen om via het Overlegcomité die stap te zetten vóór de goedkeuring van het Sint-Michielsakkoord ? Uw antwoord op deze vraag zal bepalen of wij uw motie al dan niet zullen goedkeuren. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Denys geeft hier een mooie demonstratie van de manier waarop men een bocht moet nemen om te voorkomen dat hij de motie moet goedkeuren waarin wordt gesproken over het Sint-Michielsakkoord.

Wij hebben een tekst opgesteld en zijn van plan ons eraan te houden. De tekst is trouwens zeer duidelijk.

De uiteenzettingen van de heren Gabriëls en De Croo hebben aangetoond dat de VLD-fractie totaal verdeeld was bij dit debat. De VLD is het misschien wel eens in woorden maar in het Senaatsverslag wordt duidelijk vermeld dat de sociale zekerheid nationaal moet blijven. Mijnheer Denys, de VLD houdt het bij woorden, wij houden ons aan een tekst en zijn niet van plan nog langer mee te doen aan de spelletjes waarin u de staatshervorming probeert belachelijk te maken. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans : Mijnheer de voorzitter, om alle verwarring te vermijden, wil ik zeggen dat de tekst van

Annemans

het Vlaams Blok de allereenvoudigste is. De tekst luidt, ik citeer : De Vlaamse Raad schaarst zich volledig achter de uitspraken van de heer Van den Brande, gepubliceerd in La libre Belgique van januari 1993 in verband met de de fiscale verantwoordelijkheid en de verregaande federalisering van de sociale zekerheid, met name in die domeinen die de minister-president zelf heeft opgesomd in het bewuste vraaggesprek : de zorgenverstreking, de ziekteverzekering, de pensioenen en de werkloosheid. Einde citaat.

Wij hebben na het debat over de uitspraken van de heer Van den Brande geen moties nodig over het Sint-Michielsakkoord met als doel de essentie van het debat opzij te schuiven. Wij vragen alleen of men de minister-president al dan niet bijtreedt. Wij zullen het stemgedrag naar aanleiding van de motie kunnen vaststellen. Er is geen enkele reden om het debat te verruimen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Ik wil de heer Van Rompuy zeggen dat het standpunt van de VLD duidelijk is. (**Gelach op de banken van de meerderheid**)

Wij zijn voorstander van de federalisering van de sociale zekerheid, de basissolidariteit uitgezonderd.

Vervolgens heb ik vastgesteld dat de motie van de meerderheidspartijen niet inhoudt dat de Vlaamse regering vóór de goedkeuring van het Sint-Michielsakkoord de verschillen in de klinische biologie zal wegwerken.

De VLD zal de motie van de meerderheidspartijen bijgevolg niet goedkeuren. (**Rumoer en vrolijkheid**)

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heren Van Rompuy, Hancké en Van Grembergen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

123 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
74 leden hebben ja geantwoord ;
33 leden hebben neen geantwoord ;
16 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeussen M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Bremaeker J.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Dielens F.
Dupré J.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goeij T.
Moens G.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Schellens A.
Schiltz H.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.

Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weyts J.

NEEN hebben geantwoord :

Annemans G.
Anthuenis G.
Beysen E.
Bosman R.
Buisseret X.
Caubergs J.
Daems R.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Denys A.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Eeman J.
Flamant E.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Peeters W.
Pierco L.
Raes R.
Ramoudt D.
Spinnewyn J.
Taelman W.
Van Hauthem J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Rossem J.-P.
Van Wallegghem R.
Vergote F.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Wymeersch F.

Voorzitter

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aelvoet M.
De Batselier N.
De Boeck A.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Dierickx L.
Dua V.
Geysels J.
Kelchtermans T.
Platteau S.
Sauwens J.
Ulburghs J.
Van den Brande L.
Van Dienderen H.
Vogels M.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

Reden voor onthouding ?

Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Mijnheer de voorzitter, de reden van onthouding van mijn fractie is dat deze tekst totaal tegenstrijdige politieke ladingen dekt, zoals blijkt uit de bespreking en de woordvoerders schitterend hebben gedemonstreerd.

Tot de heren Vandenbroucke en Van Rompuy wil ik nog het volgende zeggen. Zij hadden beter tot na de stemming gewacht om de VLD te confronteren met haar gedrag.

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van mevrouw Aelvoet en de heer Geysels over hetzelfde onderwerp.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

126 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
9 leden hebben ja geantwoord ;
110 leden hebben neen geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
De Boeck A.
Dierickx L.
Dua V.
Geysels J.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van Dienderen H.
Vogels M.

NEEN hebben geantwoord :

Annemans G.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beysen E.
Bosman R.
Breyne P.
Brouns H.
Buisseret X.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Cauwberghs F.
Creyf S.
Daems R.
De Bremaeker J.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Dielens F.
Dupré J.
Eeman J.
Flamant E.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.

Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Raes R.
Ramoudt D.
Schellens A.
Schiltz H.
Sleeckx J.
Spinnewyn J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hauthem J.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Rossem J.-P.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Walleghem R.
Van Wambeke H.
Vergote F.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Weyts J.
Wymeersch F.

Voorzitter

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Kelchtermans T.
Platteau S.
Sauwens J.
Van den Brande L.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Denys.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

124 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
18 leden hebben ja geantwoord ;
83 leden hebben nee geantwoord ;
23 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Anthuenis G.
Beysen E.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
Denys A.
Devolder J.
Dewael P.
Eeman J.
Flamant E.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Pierco L.
Ramoudt D.
Taelman W.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Rossem J.-P.
Vergote F.
Vermeiren F.

NEEN hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Breyne P.
Brouns H.

Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Boeck A. .
De Bremaeker J.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Geysels J.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goeij T.
Moens G.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Pinoie E.
Pinxten K.
Schellens A.
Schiltz H.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M
Ulburghs J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.

Van Hooland R.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vogels M.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Annemans G.
Bosman R.
Buisseret X.
Caubergs J.
De Batselier N.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Dewinter J.
Kelchtermans T.
Peeters W.
Platteau S.
Raes R.
Sauwens J.
Spinnewyn J.
Van den Brande L.
Van Hauthem J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Wallegghem R.
Verreycken W.
Weckx H.
Wymeersch F.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Van Hauthem.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

126 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
15 leden hebben ja geantwoord ;
102 leden hebben nee geantwoord ;
9 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Bosman R.

Voorzitter

Buisseret X.
Caubergs J.
De Man F.
Dewinter F.
Peeters W.
Raes R.
Spinnewyn J.
Van Hauthem J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Rossem J.-P.
Van Wallegghem R.
Verreycken W.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beysen E.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
Daems R.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Devolder J.
Dewael P.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Eeman J.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.

Leclercq J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Ramoudt D.
Schellens A.
Schiltz H.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinen R.
Taelman W.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M
Ulburghs J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Vergote F.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vermeiren F.
Vogels M.
Weys J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Annemans G.
De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Platteau S.
Sauwens J.
Van den Brande L.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans : Mijnheer de voorzitter, ik heb me onthouden om de klemtoon te leggen op het volgende. Men spreekt vaak over de burger, zijn concept over de politiek en de duidelijkheid waarmee we de politiek moeten bevruchten.

De voorzitter van de regering heeft zich echter onthouden op de vraag of hij zich achter zijn eigen uitspraken schaaft.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, de algemene regel bepaalt dat de leden van de Vlaamse regering zich altijd onthouden bij aanbevelingen.

De heer Annemans zou dit door andere levens moeten weten : het is niet te aanvaarden dat men zowel rechter als partij is. De aanbevelingen van de Vlaamse Raad richten zich tot de Vlaamse regering. Hierdoor weet zij wat de Vlaamse Raad van haar wenst te bekomen.

Ik veronderstel dat zelfs de heer Annemans hiermee kan instemmen.

MOTIE VAN AANBEVELING van de heren D. Van Mechelen, A. Denys en P. Dewael tot besluit van de op 27 januari 1993 door de heer C. Lisabeth gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-

president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur
— 274 (1992-1993) — Nr. 1

MOTIE VAN AANBEVELING van de heren E. Van Rompuy, J. Peeters en P. Van Grembergen tot besluit van de op 27 januari 1993 door de heer C. Lisabeth gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur
— 275 (1992-1993) — Nr. 1

MOTIE VAN AANBEVELING van de heer J. Geysels tot besluit van de op 27 januari 1993 door de heer C. Lisabeth gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur
— 276 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde zijn de hoofdelijke stemmingen over de motie van aanbeveling van de heren Van Mechelen, Denys en Dewael tot besluit van de op 27 januari 1993 door de heer Lisabeth gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur, over de motie van aanbeveling van de heren Van Rompuy, Jan Peeters en Van Grembergen tot besluit van de op 27 januari 1993 door de heer Lisabeth gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal-economisch beleid bij een dalende con-

conjunctuur, en over de motie van aanbeveling van de heer Geysels tot besluit van de op 27 januari 1993 door de heer Lisabeth gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur.

De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer D. Van Mechelen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, de VLD-fractie heeft zich aangesloten bij de interpellatie van collega Lisabeth over het sociaal-economische beleid bij een dalende conjunctuur. Wij wilden duidelijkheid krijgen in verband met de standpunten van de respectieve leden van de Vlaamse regering. Ik geef ze kort opnieuw weer.

Minister de Batselier wilde aanvankelijk 4.000 nieuwe banen scheppen met de vrijgekomen Sint-Michielsmiljarden. Minister-president Van den Brande hooide daarna de standpunten van minister De Batselier weg. Na alle tumult stelt uiteindelijk minister-president Van den Brande een genieus banenplan voor met 34.000 arbeidsplaatsen op korte termijn. Voor ons volstonden deze tegengestelde visies van de Vlaamse regering om hierover een eenduidig standpunt te vragen.

Wij hebben vorige week tijdens het debat echter vastgesteld dat de Vlaamse regering, op het ogenblik dat Vlaanderen een diepe economische recessie dreigt mee te maken en dat meer dan 200.000 Vlamingen werkloos zijn, geen duidelijk werkgelegenheidsbeleid heeft, net zoals ze geen duidelijk drugpreventiebeleid heeft, zoals gisteren is gebleken.

Daarom heeft de VLD-fractie een motie ingediend waarbij ze uitdrukkelijk rekent op de steun van de CVP-fractie. De CVP stelt immers nadrukkelijk dat de vrijkomende Sint-Michielsmiljarden worden gereserveerd voor de aflossing van de Vlaamse schuldenlast.

Wij vragen bovendien dat de huidige 27,5 miljard frank die aan de werkgelegenheid wordt besteed, zou worden geheroriënteerd en worden gedynamiseerd.

Wij vragen ook dat de Vlaamse Raad zich in de kortst mogelijke tijd kan uitspreken over een duidelijk werkgelegenheidsplan. Want, als drug een gesel is voor de jonge generatie, kunt u ervan overtuigd zijn, mijnheer de minister-president, dat werkloosheid een even grote gesel is.

Mijnheer de voorzitter, wij vragen van de regering een duidelijk antwoord ten opzichte van de problemen.

De voorzitter : De heer Wymeersch heeft het woord.

De heer F. Wymeersch (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, vorige week werd er hier een debat gevoerd over de tewerkstelling. Wij mogen de reden niet uit het oog verliezen waarom wij dat hebben gedaan. De heer Lisabeth wou nogmaals de tweespalt aantonen tussen de standpunten van minister-president Van den Brande en zijn collega De Batselier.

Vorige week hebben wij reeds gezegd dat wij de motie van de VLD-fractie zouden steunen. Vandaag moeten wij ons uitspreken over drie voorstellen. Een van de VLD, een van Agalev en een van de meerderheidspartijen. Deze laatsten hebben een vrij wollige motie ingediend die niets te maken heeft met de grond van het debat maar wel met een onderwerp waarover wij in de volgende maanden hier in de Vlaamse Raad zullen discussiëren, namelijk de tewerkstelling.

Ik herinner de heer Van Rompuy aan zijn woorden waar hij zegt dat de SP niet heeft geleerd uit de jaren zeventig. Ik wil hiermede nogmaals de tweespalt aantonen die er binnen de regering bestaat omtrent de besteding van de meeroopbrengsten van het Sint-Michielsakkoord dat nog moet worden goedgekeurd maar waartoe wij onze medewerking niet zullen verlenen.

Wij zullen het voorstel van de heer Van Mechelen steunen. De meeroop-

Wymeersch

brengt moet eerst worden gebruikt om te saneren. Om een economische onderbouw en relance te creëren, moet een herschikking van de beschikbare middelen worden nagestreefd. **(Applaus)**

De voorzitter : Aan de orde is thans de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heren Van Mechelen, Denys en Dewael.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

25 leden hebben ja geantwoord ;

78 leden hebben neen geantwoord ;

7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Anthuenis G.
Beysen E.
Daems R.
De Maght-Aelbrecht A.
Demeulenaere J.
Denys A.
Devolder J.
Dewael P.
Flamant E.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Peeters W.
Pierco L.
Raes R.
Ramoudt D.
Spinnewyn J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Rossem J.-P.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Ansoms J.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Breyne P.

Brouns H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Geysels J.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lennsens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinxten K.
Schellens A.
Schiltz H.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Ulburghs J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.

Van Looy J.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vogels M.
Weys J.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Platteau S.
Sauwens J.
Van den Brande L.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

Aan de orde is thans de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heren Van Rompuy, Jan Peeters en Van Grembergen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

70 leden hebben ja geantwoord ;

27 leden hebben neen geantwoord ;

13 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Ansoms J.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Breyne P.
Brouns H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.

Voorzitter

Desmet P.
Dielens F.
Dupré J.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinxten K.
Schellens A.
Schiltz H.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinen R.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weyts J.

NEEN hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Anthuenis G.
Barbé L.
Beysen E.
Daems R.

De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
Demeulenaere J.
Denys A.
Devolder J.
Dewael P.
Dua V.
Eeman J.
Flamant E.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Pierco L.
Ramoudt D.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Rossem J.-P.
Vautmans V.
Vergote F.
Vermeiren F.
Vogels M.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Peeters W.
Platteau S.
Raes R.
Sauwens J.
Spinnewyn J.
Van den Brande L.
Van Nieuwenhuysen L.
Verreycken W.
Wymeersch F.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

Aan de orde is thans de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van de heer Geysels.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

7 leden hebben ja geantwoord ;

94 leden hebben neen geantwoord ;

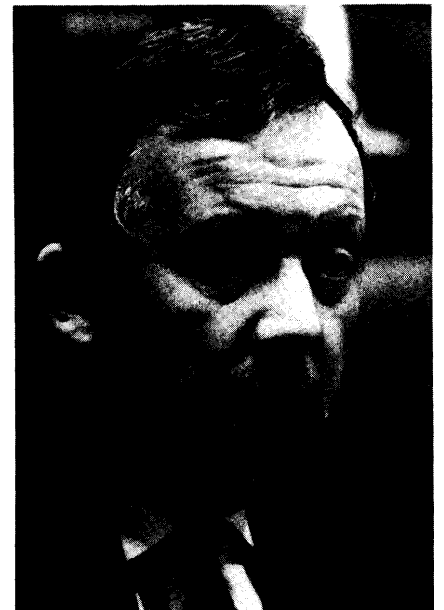
7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Barbé L.
Dua V.
Geysels J.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Vogels M.

NEEN hebben geantwoord :

Ansoms J.
Anthuenis G.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beysen E.
Breyne P.
Brouns H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Daems R.
De Bremaecker J.
De Clerck S.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeulenaere J.
De Meyer J.
De Mol J.

VLD-Raadslid E. Beysen, secretaris van de Raad, interpelleerde over het investeringsprogramma en het ondernemingsplan van de NMBS

Voorzitter

Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Dewael P.
Dielens F.
Dupré J.
Eeman J.
Flamant E.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Landuyt R.
Leclercq J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pierco L.
Pinxten K.
Raes R.
Ramoudt D.
Schellens A.
Schiltz H.
Sleeckx J.
Spinnewyn J.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.

Van Peel M.
Van Rompuy E.
Van Rossem J.-P.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verleyen I.
Vermassen G.
Verreycken W.
Weyts J.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Platteau S.
Sauwens J.
Van den Brande L.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

ACTUELE INTERPELLATIES

(Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van mevrouw M. Aelvoet tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de ondertunneling van de SST in Lembeek

De voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van mevrouw Aelvoet tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de ondertunneling van de SST in Lembeek.

Minister Kelchtermans zal in de plaats van minister Van den Brande antwoorden.

Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijn-

heer de minister, collega's, in juni 1992 heb ik naar aanleiding van de problemen die er rezen met de vervroegde bouw van de tunnel in Bierbeek ook het probleem van de doorgang van de SST in Lembeek aangekaart.

Op dat ogenblik heeft minister Van den Brande bevestigd dat in de lijn van een aantal andere beslissingen van de Vlaamse regering, die daaraan zijn voorafgegaan, zijn houding ter zake niet was veranderd. Hij bevestigde daarmee letterlijk dat hij het standpunt, dat enkele maanden voordien door zijn collega Kelchtermans naar voren was gebracht, handhaafde. Daarin werd uitdrukkelijk gezegd dat de voorkeur werd gegeven aan de ondertunneling in Lembeek. Die uitspraak van minister Kelchtermans werd gedaan in antwoord op een vraag van een lid van mijn partij en bouwde eigenlijk voort op een vroegere toezegging die in het grote SST-debat in juni 1991, hier in deze Vlaamse Raad, door minister Geens was gegeven. Minister Geens had ook al gezegd dat het knelpunt Lembeek volgens hem vooral kon worden aangepakt via de ondertunneling. Die beslissing werd nadien, op 24 juni 1991, door de Vlaamse regering nog eens bevestigd.

Er bestaat dus een lange reeks van uitspraken, zowel van de vorige als van de huidige ministers en van tal van CVP-ers die zich duidelijk voor de ondertunneling van de SST hebben uitgesproken.

Naast de uitspraken van verantwoordelijken op regeringsniveau zijn er ook tal van uitspraken te noteren van leidinggevende politici. Ik verwijs naar de uitspraak van Frank Vandebroucke, die daarvan zelfs een breekpunt wenste te maken. Ik verwijs naar de uitspraken van minister Weckx, van de heer Martens, die toen eerste minister was, van Volksuniesenator Valkeniers die ter zake stelling heeft genomen. Er was een heel defilé van uitspraken waarbij telkens werd gezegd dat men zich voor de ondertunneling van de SST in Lembeek achter de bevolking zou scharen.

Aelvoet

Nu heeft de NMBS de jongste maanden al laten verstaan dat er voor de ondertunneling problemen rezen maar er kwam geen duidelijke stellingname.

Vorige week is men daarmee naarbuiten gekomen. De heer Schouppe heeft er geen doekjes om gewonden en hij heeft gezegd dat de ondertunneling te duur is.

Als u de kostprijs eens van naderbij bekijkt, dan merkt u dat de investeringskost voor de tunnel op ongeveer 2,2 miljard frank wordt geschat, terwijl daaraan nog 2 miljard frank zou worden toegevoegd door de vertraging in de realisatie van het totale project, waardoor men bepaalde inkomsten zou derven.

De helft van de meerkost waarover men zich nu beklaagt, heeft uiteraard te maken met de vertraging die duidelijk werd georganiseerd, zodanig dat het financiële argument des te meer de doorslag geeft. Steeds volgens de uitspraken van de heer Schouppe zou het bouwplan voor de doortocht in Lembeek einde februari worden neergelegd – en ik heb dit bericht in verscheidene kranten – uiteraard met de bedoeling een bouwvergunning te krijgen zodanig dat men vrij vlug met de werkzaamheden zou kunnen beginnen.

In diezelfde context, waar men toch zeer sterk het financiële argument uitspeelt om te zeggen dat men die optie niet kan steunen, zou men kunnen verwijzen naar het zeer recente antwoord dat ik van minister Coëme heb gekregen op een vraag die ik in september laatstleden had gesteld, namelijk de actualisering van de globale investeringskost voor de SST. Hieruit blijkt dat het project nu al iets meer dan twintig miljard frank duurder is dan destijds werd geraamd. Als men die kosten van naderbij bekijkt, lijkt dat op het eerste gezicht zwaar maar niet zo katastrofaal ! 20 miljard frank bovenop de 71 die aanvankelijk waren gepland ! Wat evenwel grotere zorgen baart, is dat de totale meerkost is toe te schrijven aan de eerste twee investerings-

kosten, met name voor het gedeelte van Frankrijk tot Lembeek en van Lembeek tot Brussel-Zuid. Dit komt er eigenlijk op neer dat het deel van de SST-begroting dat al geactualiseerd is, alleen al 20 miljard frank meeruitgaven oplevert, Men mag er dus van uitgaan dat ook bij de overige tracés, die later worden aangelegd, nog een meerkost zullen betekenen. Ten overstaan van die galopperende uitgaven zinkt dan een bedrag van twee miljard frank meeruitgaven totaal in het niet.

De cruciale politieke vraag waarvoor wij nu staan is : wat doet de Vlaamse regering ? Zij heeft zich telkens beroepen op het feit dat zij de blokkeeringsmogelijkheid in de hand had. Vandaar mijn vraag : heeft de Vlaamse regering haar standpunt herzien of blijft zij bij het standpunt dat ze sinds jaren aanhoudt, met name de keuze voor ondertunneling ?

Mocht er nog geen standpunt zijn bepaald, dan wil ik vragen wat meer uitleg te verschaffen over de verklaringen die u heeft afgelegd in het BRTN-programma De Zevende Dag. Daarin hebt u gezegd dat de voorkeur van de Vlaamse regering altijd naar de ondertunneling is gegaan. Men was evenwel bereid na te gaan of elementen aanwezig waren die aanleiding zouden kunnen zijn tot het innemen van een nieuw standpunt. Mijnheer de minister, welke elementen in het dossier kunnen van zo een doorslaggevend belang zijn dat u zou geneigd zijn in de Vlaamse regering een ander standpunt in te nemen ten aanzien van de zolang gevraagde en beloofde ondertunneling ? Wat ons betreft, zijn wij bitter ontgoocheld over het amateurisme waarmee het hele SST-project ook in het verleden al is aangepakt. Daaruit blijkt duidelijk dat de stelling die wij toen hebben ingenomen volledig uitkomt met name dat het hele project veel duurder zal zijn dan aanvankelijk werd geschat. Wij hebben altijd gezegd dat dergelijke grote infrastructuurwerken in feite altijd duurder uitvallen. De eerste gegevens bewijzen dat al, en men is nog niet eens aan de uitvoering begonnen. Er komt dus nog een heel pak bovenop. Dat

zal uiteindelijk gaan ten nadele van het aanbod en van de kwaliteit van het binnenlands vervoer. Ook die stelling wordt bewaarheid.

Vandaar dat onze houding altijd is geweest : nee aan de SST. We wisten immers dat als de SST in leefbare vormen zou moeten worden georganiseerd, het geheel onbetaalbaar zou zijn. Uiteindelijk heeft men altijd gekozen vóór de SST maar het geheel moest betaalbaar blijven. Nu zal de SST nadelen berokkenen inzake de levenskwaliteit van de dorpen. Ondanks alles blijkt de SST ofwel betaalbaar ofwel onbetaalbaar maar dan ten koste van het binnenlands openbaar vervoer. Wat ons betreft mag de heer Schouppe naar Bobbejaanland met speelgoedtreintjes gaan spelen met zijn naamgenoot. Dat zal tenminste geen kwaad kunnen berokkenen !

De voorzitter : De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ook onze partij wil ter zake een standpunt vertolken ; ik spreek eveneens namens mijn collega, de heer Van Vaerenbergh.

Mijnheer de minister, deze streek is u waarschijnlijk niet onbekend. U zal met mij toegeven dat het aanleggen van de trein, enkele tientallen jaren geleden, voor de Zennevallei misschien een economische zegen is geweest, maar zeker geen zegen wat de dorpsstructuur betreft. Inderdaad, wanneer men door Ruisbroek, Drogenbos of Buizingen gaat, en misschien nog het ergst van al door Lembeek, zal u moeten toegeven dat deze dorpen uit elkaar werden gereten en het de dag van vandaag geen aangename dorpen meer zijn. Het is dan ook normaal dat de bevolking van de aanleg van de SST gebruik wil maken om hetgeen vroeger verkeerd is gelopen nu zoveel mogelijk recht te zetten.

In Halle komt er een tunnel, wat zal toelaten de sfeer in dit gedeelte van de gemeente ongetwijfeld te verbeteren.

Wanneer men het geval Lembeek be-

Valkeniers

kijkt, is de toestand nog dramatischer. Het was nochtans een enige gelegenheid om opnieuw een dorpsstructuur te creëren die de moeite waard is.

Mevrouw Aelvoet, ik meen dat het een meer dan normale zaak is dat alle politici uit deze streek die het hart op de rechte plaats dragen, zich bij de wensen van de bevolking aansluiten. Elke politieke partij kwam ter plaatse ; iedereen heeft zich ten voordele van de aanleg van een tunnel uitgesproken. De Vlaamse regering heeft zich destijds ook bij dit standpunt aangesloten.

Zoals iedereen wel weet, zijn nu reeds 20 miljard frank extra kosten voor de aanleg van de SST voorzien. Op die laatste 2 miljard frank voor de aanleg van een tunnel zal het dan ook niet aankomen !

Mijnheer de minister, u zal begrijpen dat de bevolking op dit ogenblik nogal sceptisch staat tegenover het treinverkeer. Enerzijds kan men vaststellen hoeveel kleine stations in de toekomst zullen worden gesloten om kleine besparingen te realiseren ; anderzijds worden tientallen miljarden frank uitgegeven voor de aanleg van de SST, die trouwens weinig geschikt zal zijn voor binnenlands gebruik en hoofdzakelijk zal dienen als doorvoerhaven van en naar grotere landen. Mijnheer de minister, ik kan volledig akkoord gaan met hetgeen mevrouw Aelvoet heeft gezegd.

Ten eerste, wij wensen graag van u te vernemen welke argumenten u hebben aangezet om eventueel het standpunt van de Vlaamse regering te wijzigen.

Ten tweede, is dit uw persoonlijk standpunt, ofwel het standpunt van de Vlaamse regering ? Zoniet, bent u zinnens het standpunt dat u nu heeft ingenomen aan uw collega's mee te delen ? Zal u trachten hen te overtuigen eenzelfde standpunt in te nemen ?

Mijnheer de voorzitter, onze vragen zijn ongeveer eensluidend. Ik hoef er niet aan toe te voegen dat de bevolking van betrokken gemeenten angstvallig uitkijkt naar uw antwoord.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik behoor tot de politici uit de streek die regelmatig contact hebben gehad met de mensen van het actiecomité van Lembeek. Ik ben een van de weinigen die van bij het begin hebben gezegd dat de tunnel er waarschijnlijk nooit zou komen. Ik heb in Zaventem hetzelfde gezegd. Daar vond een grote actie plaats, ondersteund door de heer Vermeiren, om een tunnel te krijgen. Ik heb de heer Kuijpers, die voor Herent een tunnel vraagt, gezegd dat we daar misschien kunnen van dromen maar dat het waarschijnlijk nooit zal worden gerealiseerd. Ik heb de mensen van Erps-Kwerps en Kortenberg hetzelfde moeten zeggen. Iedereen weet dat als men in Lembeek een tunnel aanlegt, het evident is dat men er ook in Zaventem, Herent, Erps-Kwerps en Kortenberg een moet bouwen. Ik heb reeds voor de verkiezingen in de Vlaamse Raad gezegd dat een tunnel in Lembeek betekent dat men 30 miljard frank moet uitgeven en dat de SST van in Lembeek tot in Leuven onder de grond zal moeten rijden. Dat is helaas de harde waarheid. Er zijn ook partijgenoten van mij in Lembeek geweest, en waarschijnlijk komen zij daar nog.

De heer J. Valkeniers : En niet de minsten !

De heer E. Van Rompuy : Het waren inderdaad niet de minsten. Collega Valkeniers, als de politiek aan één ding kapot gaat, is het aan dit soort dossiers. Mevrouw Aelvoet mag nog steeds blijven volhouden dat zij voor een tunnel is, maar iedereen weet dat dit niet betaalbaar is en dat hij er nooit zal komen. Men kan dan bij de bevolking zoete broodjes gaan bakken, maar het is en blijft te duur. We hadden het daarnet over drugpreventie, waarvoor 30 miljoen frank beschikbaar is. We zouden dat bedrag eigenlijk moeten optrekken tot 100 miljoen frank. Het is zelfs nog niet zeker dat dat zal lukken. Collega Valkeniers heeft het hier over 2 miljard frank, alsof het er toch niet meer op aan komt. Ik spreek hier in eigen

naam en ik heb dat ook in Zaventem verdedigd. Dat heeft mij veel stemmen gekost want de mensen namen mij kwalijk dat ik had gezegd dat er in Zaventem nooit een tunnel zou komen. Die tunnel zal er niet komen, zelfs niet als de VLD aan het bewind komt en de heer Vermeiren minister van Verkeer wordt. Daar ben ik volledig van overtuigd. Lembeek is wel een specifieke situatie, maar het is niet eerlijk om dit te blijven volhouden, zeker niet na het verslag van de NMBS. Waarom is de NMBS er niet voor ? Omdat zij heel goed weten dat het onbetaalbaar is ! Wij weten ook al dat de SST 20 miljard frank meer zal kosten dan gepland. Ik wil de regering dringend vragen om klaarheid te brengen. Zij moet ons binnen twee of drie weken kunnen zeggen wat haar houding is. Wat Lembeek betreft, rekening houdend met de huidige elementen, wil de Vlaamse regering een oplossing via ondertunneling. De mensen daar hebben er recht op te weten wat de houding is. Psychologisch begint dat enorm door te wegen op de bevolking. Als men mensen uit die gemeenten ontmoet, spreekt men voortdurend over de SST. Bij die gelegenheden verwijten ze ons ook steeds de onduidelijkheid en de illusies die de stellingname van de regering heeft opgeroepen. Ik vraag de regering dan ook binnen enkele weken duidelijk te zeggen of ze de bouwvergunning al dan niet zal afleveren. Ook als de ondertunneling niet doorgaat, hebben wij recht op duidelijkheid .

Er zijn inderdaad leden van de CVP-fractie die nog steeds de oplossing van de ondertunneling handhaven. Ik heb echter nooit enige belofte ter zake aan wie ook gedaan, hoewel dit electoraal gezien zeker niet verstandig was.

De voorzitter : De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers : Mijnheer Van Rompuy, men heeft de bevolking altijd gezegd dat de ondertunneling in Lembeek niet mogelijk was wegens de kostprijs van 1,5 tot 2 miljard frank. De inwoners van Lembeek vragen zich echter, nu ze zien dat het SST-project intussen 20 miljard frank meer kost dan geraamd,

Valkeniers

af waarom wèl kredieten voor de betaling van de extra kosten wèl kunnen worden gevonden, maar niet voor de ondertunneling. Zo redeneren de mensen ! (*Applaus bij de VU*)

De voorzitter : Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Mijnheer Van Rompuy, ik weet dat u onder andere in Zaventem — ik was erbij — altijd de stelling dat de ondertunneling er niet komt, hebt gehuldigd. Ik kan daarover alleen maar zeggen dat het om uw persoonlijk en eerlijk standpunt gaat.

Ik ben echter in dit dossier in dit dossier altijd even duidelijk geweest en heb altijd onderstreept dat de SST geen antwoord biedt op het mobiliteitsprobleem in België en dat hij, **onzes** inziens, niet leefbaar noch betaalbaar is. Wij wisten immers wat er ging gebeuren, en het voltrekt zich ook zo.

Op het moment echter dat de anderen voor de SST kozen, hebben wij — dat vind ik een perfecte politiek verdedigbare houding — zo veel mogelijk garanties geëist met het oog op de grootst mogelijke leefbaarheid voor de getroffen bevolking.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, heel wat stadia hebben mekaar tot nu toe, opgevolgd, vooreerst werkelijk met de uitvoering van het SST-project kan worden gestart. Zo heeft de Vlaamse Raad zich uitvoerig gebogen over de vraag of hij bereid was in dit project mee te stappen en zo ja, of er moest worden gekozen voor de SST in een eigen, dan wel in de bestaande bedding.

Op die vragen kwam er tegelijkertijd met de goedkeuring van de gewestplannen op 24 juli 1991 door de Vlaamse regering een antwoord. Bij deze beslissing — ik herinner mij ze zeer levendig — kwam ook de opportuniteit van de ondertunneling van het project in een aantal plaatsen ter

sprake. Wij waren, vooral in hoofde van een aantal leden van de Vlaamse regering, het er toen over eens om de ondertunneling van de SST in Lembeek grondiger te onderzoeken. Ik citeer : Inzonderheid wat Lembeek betreft, gaat de voorkeur van de Vlaamse Executieve op basis van de huidige elementen van het dossier uit naar een oplossing via ondertunneling. Einde citaat. Dit standpunt werd trouwens bevestigd en haast als een papegaai herhaald door sommige van mijn collega's

De heer J. Valkeniers : Zij waren er toch ook van op de hoogte dat de ondertunneling 1,5 tot 2 miljard frank zou kosten.

Minister T. Kelchtermans : Op 29 januari jongstleden heeft de Vlaamse regering een brief van de afgevaardigde-bestuurder van de NMBS, de heer Schoupe, ontvangen over het dossier Lembeek. Ik citeer daaruit enkele passages : Vooreerst omdat elke ondergrondse aanleg van sporen zeer duur is en nadelig voor de uitbating, wat de hogesnelheidstrein als dusdanig in het gedrang kan brengen, heeft de NMBS zich aan haar aanvankelijk ontwerp van gelijkgrondse aanleg gehouden, waarbij het evenwel sedert het uitbrengen van het standpunt van de Vlaamse Executieve op 24 juli 1991 op talrijke punten werd bijgestuurd... Er kan immers niet genoeg beklemtoond worden dat de eis van een tunnel voor de NMBS onaanvaardbaar is én omwille van de hoge kostprijs én omwille van de vertraging voor het gehele SST-project met belangrijke inkomstenderving en meeruitgaven voor gevolg en met een grondige verstoring van de aanpak van het project in het Vlaamse Gewest waardoor het ganse HST-project dreigt te kapsijzen. Op deze wijze zal niet alleen de ondertunneling van het station van Halle, maar zullen ook de STAR-21-projecten die noodzakelijk gepaard gaan met het HST-project in het gedrang komen, zoals de capaciteitsuitbreiding tussen Brussel en Halle, de aanleg van een derde en vierde spoor tussen Brussel en Leuven, de verhoging van de snelheid tussen Brussel en Antwerpen, de uitbouw van Antwerpen-Centraal in drie niveaus en de aanleg van de

Noord-Zuidverbinding te Antwerpen...Om binnen de voorgestelde planning te blijven die kadert in de internationale afgesproken kalender moet de NMBS uiterlijk in februari 1993 de bouwaanvraag voor Lembeek indienen. Aangezien een tunneloplossing wegens de hierboven aangehaalde argumenten onaanvaardbaar is voor het HST-project, zal de aanvraag gebeuren op basis van het meest geoptimaliseerde ontwerp van gelijkgrondse aanleg dat maximaal tegemoetkomt aan de lokale verzuchtingen en tegelijk het algemeen belang van het HST-project voor het land in het algemeen en voor Vlaanderen in het bijzonder niet schaadt. Einde citaat.

Er is dus een raad van bestuur gepland op 19 februari 1993, waarop een beslissing zal worden genomen over het bouwdoossier ,meer bepaald over de ondertunneling en de doortochten in de verschillende gemeenten.

Vervolgens zal dit bouwdoossier met de standpunten van de verschillende gemeenten aan de Vlaamse regering ter beslissing worden voorgelegd. Ik pleit, samen met de heer Van Rompuy , voor duidelijkheid onmiddellijk na het indienen van dit bouwdoossier.

Volgens mij zijn daarin vooralsnog twee elementen die een nader onderzoek vergen. Vooreerst is er de onverzettelijkheid van het standpunt van de NMBS. Uit deze brief blijkt dat het te nemen of te laten is. Wij zullen dat bovendien in een persoonlijk onderhoud vaststellen.

De gemeenten die later bij dit project betrokken zijn, zullen er, samen met Lembeek, ook worden bij betrokken om het woord inzonderheid de juiste betekenis te geven. De Vlaamse regering was indertijd voorstander om, inzonderheid voor Lembeek, dit bijzonder onderzoek te doen. Wij zullen moeten vaststellen of de NMBS al dan niet de mogelijkheid heeft. Indien men voor Lembeek een initiatief zou nemen, moet worden nagegaan welke consequenties dit heeft op de andere gemeenten die eveneens bij dit project zijn betrokken.

Daarna zal ik het dossier ter besliss-

Kelchtermans

sing voorleggen aan de Vlaamse regering.

De voorzitter : De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers : Mijnheer de minister, ik begrijp niet dat u zich nu vooral laat leiden door financiële motieven. Iedereen kende de kostprijzen van deze ondertunneling vooraleer de Vlaamse regering een uitspraak heeft gedaan.

Ik kan mij niet ontdoen van het feit dat het standpunt van de Vlaamse regering voor een deel opportunistisch was en dat men op dat ogenblik wist dat er niets ging van komen.

Uit uw antwoord kan ik afleiden dat de Vlaamse regering zich reeds heeft neergelegd bij het veto van de NMBS. Ik blijf bij mijn standpunt dat de bevolking niet zal begrijpen dat men geen twee miljard frank extra uitgaven kan doen, terwijl men nu reeds een meerkost heeft van 20 miljard frank. Dit wekt terecht de woede op van de bevolking.

De voorzitter : Mevrouw Aelvoet heeft het woord.

Mevrouw M. Aelvoet : Mijnheer de voorzitter, de politieke conclusie uit het antwoord van de minister is heel duidelijk.

De eerste conclusie is dat de onverzettelikheden van de NMBS wordt onderzocht, maar in feite weet men dat die heel groot is en er is in feite hier aangekondigd dat men voor die onverzettelikheden opzij zal gaan.

De heer Valkeniers heeft reeds een eerste element van antwoord gegeven op de meeruitgaven. Ik zou daaraan een element willen toevoegen. Het is toch bijzonder cynisch te moeten vaststellen dat men langs de ene kant in Lembeek speelt op het element vertraging. Men gaat ervan uit dat het project omwille van de vertraging nog zoveel duurder zal worden, het brengt het hele SST-project in het gedrang, hetgeen nog eens twee miljard frank bij komende meeruitgaven met zich brengt.

Mijnheer de minister, in Bierbeek had men ook zagezegd een sleutel op de deur in handen van het Vlaams Gewest, daar hebt u ingestemd met een vervroegde uitvoering die ook meeruitgaven tot gevolg heeft.

Men laat zich dus permanent aan alle kanten vastzetten.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, iedereen die met dat dossier was begaan en heeft gesproken met de ingenieurs van de spoorwegen, heeft steeds gezegd dat de tunneloplossingen onbetaalbaar zijn.

Toen ik ervoor gepleit heb in Zaventem geen tunnel aan te leggen, dan is het omdat ik wist dat als er in Zaventem een tunnel kwam, er ook een in Lembeek, Herent, Kortenberg en Erps Kwerps moest komen. Iedereen wist dat dat een domino-zaak was die uiteindelijk 30 miljard frank zou kosten, waarvoor de Spoorwegen het geld niet zouden hebben. Trouwens, waar gaat men dat geld halen ? De Regie der Gebouwen heeft wel geld, maar wat gebeurt er op het ogenblik dat zij geen geld meer hebben ? Ik wil wel eens zien hoe de komende jaren de SST zal worden gefinancierd.

Collega's van mijn fractie vragen ook nog altijd een tunnel. Ik heb altijd gezegd dat wij ons geen illusies mogen maken. Trouwens, de heer Dielens, die zeer stil is in dit debat, publiceert in de pers geregeld verklaringen dat hij de laatste is die dat project verdedigt. Het voeren van dit soort politiek tast de geloofwaardigheid van de politiek aan. Ik zou me bij de bevolking van Lembeek nooit meer durven laten zien. Ik heb een stelling ingenomen en hou ze vol. De politiek gaat kapot aan dit soort hypocrisie om alles op een ander af te wentelen, als men toch goed weet welke beslissing zal worden genomen.

De voorzitter : De heer Dielens heeft het woord.

De heer F. Dielens : Mijnheer de voorzitter, omdat mijn naam werd geciteerd voel ik mij verplicht het

woord te vragen. In de voorbije weken en maanden ben ik over deze problematiek reeds herhaaldelijk tussenbeide gekomen.

Mijnheer Van Rompuy, u bent van Halle-Vilvoorde. U zou moeten weten dat de situatie van Lembeek uniek is en niet met andere gevallen kan worden vergeleken. Als u uw streek kent — wat ik kan geloven — zal u moeten beamen dat dit een unieke situatie is.

Over hypocrisie gesproken. Vorige zondag, tijdens het programma De Zevende Dag, zaten drie CVP'ers rond de tafel om over dit thema te discussiëren en elk van hen vertelde een tegenovergestelde versie. De heer Schouppe, CVP-burgemeester van Liedekerke en verantwoordelijke voor de NMBS was tegen de tunnel. CVP-schepenen Pieters van Halle was voor de tunnel en minister Kelchtermans koos een tussenoplossing. Met andere woorden, de CVP heeft altijd gelijk.

Ik stel vast dat de heer Van Rompuy vandaag aan zijn minister in de Vlaamse regering zegt dat de CVP de tunnel in Lembeek laat vallen.

De heer E. Van Rompuy : Dat is de toon die u bij de bevolking van Lembeek aanslaat, goed wetende dat in de regering uw SP-ministers waarschijnlijk een bepaalde beslissing zullen nemen, waarvan iedereen reeds drie jaar geleden wist wat het resultaat zal zijn.

Mijnheer Dielens, aan dat soort toontje gaat de politiek kapot.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Ik voer de beslissing van de vorige Vlaamse regering, die dezelfde samenstelling had als deze, uit. Op basis van de thans gekende elementen gaat de voorkeur uit naar een ondertunneling. Het is nu aan mij vast te stellen of er nieuwe elementen zijn en of het standpunt van de NMBS zo onverzettelikheden is als zij beweert. Vooraleer een uitzondering voor Lembeek te maken, moet, om precies te kunnen interpreteren, ook het standpunt van

Kelchtermans

de andere gemeenten bekend zijn. Die informatie zal ik aan de Vlaamse regering meedelen, waarna zij haar standpunt zal kunnen bepalen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het gevolg dat door de Vlaamse Executieve is gegeven aan de door de Vlaamse Raad aangenomen resolutie over het investeringsprogramma en het ondernemingsplan van de NMBS

Actuele interpellatie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staats-hervorming, over de beslissing van de NMBS van vrijdag 29 januari laatstleden

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele interpellaties van de heer Beysen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen over het gevolg dat door de Vlaamse Executieve is gegeven aan de door de Vlaamse Raad aangenomen resolutie over het investeringsprogramma en het ondernemingsplan van de NMBS en van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staats-hervorming, over de beslissingen van de NMBS van vrijdag 29 januari laatstleden.

Minister Sauwens zal antwoorden namens de Vlaamse regering.

De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen (op de tribune) :

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sta mij toe eerst en vooral te betreuren dat het niet de minister-president is die namens de regering zal antwoorden. Mijn interpellatie was nochtans tot hem gericht. Ik neem wel aan dat er een taakverdeling is binnen de Vlaamse regering, maar gelet op enkele zeer recente uitspraken van de minister van Verkeerswezen van de Vlaamse regering dacht ik dat het opportuun was ter zake een antwoord te bekomen van de minister-president.

Dit is volgens mij het geschikte ogenblik om na te gaan wat er sedert vorige week is gebeurd met de eenparig aangenomen resolutie betreffende enerzijds het investeringsprogramma en anderzijds het ondernemingsplan van de Nationale Maatschappij voor Belgische Spoorwegen.

Een eerste vaststelling die hierbij kan worden gemaakt, is dat er heel wat beweging in het dossier tot stand kwam. Ik meen dat zulks ons voldoening moet schenken.

Na deze vaststelling is het logisch dat men tracht deze zaak zo nauwgezet mogelijk op te volgen.

Mijnheer de minister, het doel van mijn interpellatie is na te gaan wat er gebeurde aan de kant van de Vlaamse Raad enerzijds en van de regering anderzijds en om daaruit de conclusies te trekken aangaande hetgeen nog moet worden uitgewerkt in de onmiddellijke toekomst.

De actie die wij vorige week ondernamen via de commissie Openbare Werken en Vervoer gebeurde naar aanleiding van het standpunt dat door de SERV werd ingenomen.

Ik heb de teksten van de SERV gelezen en achteraf bekeken, vraag ik mij af op welke gegevens de SERV zich baseerde tot staving van zijn standpunt met betrekking tot de NMBS. Met andere woorden, ik stel mij de vraag of de SERV op dat ogenblik wel degelijk kon beschikken over de juiste informatie. Ik neem aan dat wij het antwoord hierop elders zullen moeten krijgen. De vraag op zich is echter ook belangrijk, omdat het mij

voorkomt dat de SERV op dat ogenblik niet over de volledige informatie beschikte op basis waarvan hij zijn standpunt innam. **(Onderbreking door de heer Candries)**

De stelling werd publiek gemaakt, mijnheer Candries, maar ik ben van mening dat op het ogenblik dat de SERV zijn standpunt innam, deze instelling nog niet over de volledige informatie beschikte op basis van welke het standpunt werd vertolkt. In een latere fase zullen wij deze aan gelegenheid, waarschijnlijk via de commissie, moeten onderzoeken.

Het goedkeuren van de resolutie tijdens de vergadering van de Vlaamse Raad van vorige week, heeft volgens mij het gewenste effect niet gemist. Ik heb het dan niet zozeer over de aanpassingen van het investeringsprogramma ten gunste van onze regio.

Wat echter belangrijker is, is het feit dat verschillende Vlaamse bestuurders van de NMBS spontaan contact opnamen om de juiste draagwijdte van deze resolutie te kennen. De diverse contacten die ik dienaangaande zelf had, hebben mij er trouwens toe geleid een nieuw initiatief te nemen namens de commissie. Ik heb te dien einde de heer Schouppe uitgenodigd als afgevaardigde-bestuurder van de NMBS. De vergadering zal plaatsvinden op 15 februari, dus vier dagen vóór de samenroeping van een nieuwe raad van bestuur van de NMBS. Tijdens de zitting van de raad van bestuur van vorige vrijdag nam de heer Schouppe zelf telefonisch contact met mij op om mij bijkomende informatie te verstrekken. Daaruit bleek dat het grote probleem waarmee wij werden geconfronteerd, te maken had met een gebrek aan communicatie tussen de NMBS en de Vlaamse Raad.

Ik denk dat we daaraan via een hoorzitting tegemoet kunnen komen. Een aantal misvattingen die in verband met dit dossier bestaan, kunnen dan in een gesprek met de afgevaardigd bestuurder van de NMBS worden uitgepraat. Vermits dat gesprek plaatsvindt aan de vooravond van de volgende raad van bestuur van de

Beysen

NMBS, zal het resultaat ervan uitwijzen of ter zake een nieuw initiatief in de Vlaamse Raad moet worden genomen.

Aan de Vlaamse regering zou ik willen vragen hoe zij de resolutie die vorige week door de Raad werd goedgekeurd, heeft trachten te concretiseren. Welk gevolg werd aan die resolutie gegeven? Welke is de inhoud van het schrijven dat de minister-president gericht heeft aan de eerste minister van de federale regering? Wat heeft de eerste minister aan de regering geantwoord? Welke andere dringende initiatieven zal de Vlaamse regering nemen om de resolutie van de Raad verder uit te voeren?

Deze vragen zijn niet van belang ontbloot, want via verschillende persverslagen wordt gewag gemaakt van nieuwe ontwikkelingen. In het Overlegcomité van gisteren zou onder meer afgesproken zijn dat over het ondernemingsplan overleg zal worden gepleegd met de gewesten.

Mijnheer de minister, ik hoop dat dit een formele beslissing van het Overlegcomité is. We moeten ons daarbij wel afvragen of over het volledige ondernemingsplan overleg zal worden gepleegd, want een gedeelte ervan werd reeds goedgekeurd door de raad van bestuur van de NMBS. Zijn er ook vaste afspraken gemaakt omtrent een geregeld overleg over dit dossier tussen de federale en de gewestelijke regeringen?

Mijnheer de minister, u hebt het idee geopperd dat de besparingen van de NMBS voor rekening van het Vlaamse Gewest zouden kunnen worden genomen. Daarbij fronsen wij onze wenkbrauwen en vragen ons af of de regering misschien van oordeel is dat er niet op het NMBS-budget moet worden bespaard.

Ik heb vernomen dat u uw idee deze ochtend ter sprake zou hebben gebracht op de vergadering van de regering. Het zou goed zijn mocht u het standpunt van de regering ter zake nu reeds willen toelichten.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil waarschuwen voor al te overhaaste beslissingen die de richting uitgaan van het nieuwe idee van de minister. Alvorens we ons op dit avontuurlijk pad begeven, zou de Vlaamse regering beter eerst de punten drie en vier van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde resolutie uitvoeren.

Mijnheer de minister, ik zal de inhoud van de punten drie en vier even in herinnering brengen.

Ik citeer: Ten eerste, de regering zal bij hoogdringendheid een **prioriteitenlijst** opstellen van strategische investeringen en projecten, uit te voeren in Vlaanderen, die moeten gericht zijn op een significante verbetering van de dienstverlening aan de reizigers en een optimalisering van het goederenverkeer, en dit binnen een strikte timing.

Ten tweede, de Vlaamse regering zal de nodige initiatieven ontwikkelen om de samenwerking en de coördinatie met het busvervoer effectief te waarborgen teneinde het openbaar vervoer te bevorderen. In dit kader rekent de Vlaamse Raad op een grote aandacht van de NMBS voor de herwaardering van het regionaal treinverkeer, de stations en de stationsomgeving en de verbetering van de overstap-mogelijkheden. Een structurele samenwerking tussen de NMBS, het stads- en streekvervoer, de gewesten en steden en gemeenten is daarvoor noodzakelijk. Einde citaat.

Ik dring erop aan dat de regering eerst werk maakt van deze punten alvorens nieuwe ideeën te lanceren die mij eerder doen denken aan een soort natte-vinger-politiek. Laten we rustig, maar goed getimed overleg plegen, zodat we precies weten welke prioriteiten we bij de Nationale Maatschappij voor Belgische Spoorwegen moeten stellen. Het zal onze houding versterken ten opzichte van de raad van bestuur. Het verheugt me trouwens dat we door onze gezamenlijke actie een kentering hebben teweeggebracht waardoor zich nieuwe mogelijkheden aandienen ten aanzien van de verdediging van de belangen van onze eigen regio.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen (op de tribune): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, verleden week hebben we het in deze Raad en in de commissie voor Openbare Werken en Vervoer uitvoerig gehad over het ondernemingsplan en over de uitvoering van het tienjarenplan van de NMBS.

We waren het er allemaal over eens dat de Spoorwegen een belangrijke sociale functie vervullen, vooral ten opzichte van diegenen die niet over persoonlijk vervoer beschikken. We waren het er evenzeer over eens dat de beslissing om opeens meer dan 30 miljard frank aan rollend materieel te spenderen verstrekkende gevolgen had voor het **NMBS-ondernemingsplan**, voor de jaren 1993-1996, en meer bepaald voor de projecten die waren gepland in Vlaanderen. We hebben unaniem gevraagd dat de Vlaamse regering er bij de NMBS zou op aandringen om voor april 1993 geen beslissing te nemen over het ondernemingsplan, zodat een advies kan worden uitgebracht. Dit is onder meer belangrijk omdat heel wat Vlaamse prioriteiten die nog niet in het tienjarenplan zijn opgenomen, nu op de lange baan dreigen te worden geschoven.

De raad van bestuur van de NMBS heeft dit eenparig Vlaams verzoek tot uitstel weggevuurd. De brief van de regering die was gericht aan premier Dehaene en de contacten die door minister-president Van den Brande waren aangekondigd om de Vlaamse belangen te vrijwaren, hebben niet geleid tot een uitstel van beslissing.

We hebben wel van de voorzitter van de raad van bestuur vernomen dat de uitgaven voor de Kortenbergtunnel te Brussel ten belope van één miljard frank en voor de aankoop van het rollend materieel ten belope van ongeveer 30 miljard frank, geen invloed zouden hebben op de geplande bestellingen en investeringen. Dit zou mogelijk zijn door prefinanciering uit eigen fondsen en uit leningen, en door de dotaties die de NMBS voor infrastructuurwerken van de Bel-

Van Nieuwenhuysen

gische staat verwacht. Dit is een vage uitleg, zeker in het licht van de problematiek die vandaag rond de Regie der Gebouwen rijst.

Mijnheer de minister, hebt u hieromtrent reeds enige uitleg gekregen? We willen allemaal weten hoe de situatie werkelijk is.

Tot op dat ogenblik blijf ik bij mijn vaststelling dat het advies van de Vlaamse regering niet echt door de NMBS wordt gewaardeerd.

Hoe dan ook, ik hoop dat u zal ingaan op onze suggestie, die wij verleden week hebben geformuleerd, om het overleg met de NMBS en de Belgische voogdijminister te structureren. Immers, er moet overleg worden gepleegd over de vraag of de maatschappij nog wel beantwoordt aan de haar opgelegde sociale taak, of er voor iedere lijn een kostenbatenanalyse zal worden gemaakt, of er een einde wordt gesteld aan de transfers van Vlaanderen naar Wallonië inzake investeringen, aankopen en rechtstreekse of onrechtstreekse tewerkstelling, evenals over het feit of de sanering op een doeltreffende wijze gebeurt en ten slotte of de NMBS beantwoordt aan de Vlaamse wensen en noden inzake een grotere mobiliteit. Immers, die verzuchtingen blijven aan Vlaamse kant toch nog altijd bestaan.

Zal dat allemaal op het aangekondigde overleg aan bod komen? Ik neem aan dat u, met de nieuwe wending die de zaak heeft genomen, voorlopig geen beroep zal doen op de belangenconflictenprocedure.

Mijnheer de minister, u heeft onze besprekingen vorige week afgesloten met de bedenking dat, indien de NMBS niet de goede beslissingen zou nemen, het debat over de federalisering van de Spoorwegen in een stroomversnelling zal terechtkomen.

Ik denk dat een dergelijk debat er hoe dan ook komt, omdat een vervoers- en mobiliteitsbeleid een globale aanpak vergt. Zal u daarmee ook wachten tot na de goedkeuring van het Sint-Michielsakkoord en zal u dat

ook bespreken tijdens het debat over de federalisering van de sociale zekerheid, de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde en over de niet-inmenging? Ik wijs er daarbij op dat de lijst van onderwerpen, die na de Sint-Michielsperiode moeten worden besproken, nogal lang dreigt te worden. Ik vraag mij trouwens af wat de Walen ertoe zal bewegen deze onderwerpen te bespreken nadat zij hun kijk- en luistergeld en ander lekkers hebben binnengehaald en hun extraterritoriale eisen hebben verwezenlijkt.

Ik vrees dat uw post-Sint-Michielsgesprekken in het slop zullen geraken, zoals dat nu reeds het geval is met het verkeer in Vlaanderen.

Mijnheer de minister, kan u mij mededelen wat de regering thans zal doen in het licht van de resolutie die we vorige week hebben goedgekeurd. Zal u de belangenconflictenprocedure eventueel toch nog inzetten? Wenst u een belofte om in een verre toekomst over de federalisering te praten of zegt u, als minister van Staatshervorming, dat we het onderwerp best nu reeds op tafel zouden gooien?

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, reeds eerder heb ik erop gewezen dat Vlaanderen een relatief klein land is met een grote bevolkingsdichtheid, een land dat leeft van de buitenlandse handel en van de goederenbehandeling en doorvoer. Onze verkeersgeografische ligging in Europa is zeer belangrijk en mag dus niet in het gedrang komen. Immers, een vlotte doorstroming van personen en goederen in onze contreien is uitermate belangrijk voor onze welvaart.

Vlaanderen is ook een land waar talrijke werknemers zich vanuit ieder dorp moeten verplaatsen om zich naar hun werk te begeven. Dat houdt in dat onze noden zeer specifiek zijn.

Wanneer wij, leden van het Vlaams Blok, pleiten voor een Vlaamse spoorweg is dat niet omdat wij ons als dwarsliggers tot het spoor aange trokken voelen, maar omdat wij een offensieve vervoerstrategie tot stand wensen te zien komen.

Die strategie is er nu niet. Ik geloof dat we het met die vaststelling allemaal eens kunnen zijn. De NMBS heeft andere prioriteiten voor de middelen die haar door de belastingbetaler ter beschikking worden gesteld. Zoals de zaken er nu voorstaan, heb ik de indruk dat we niet te veel zullen moeten rekenen op de maatschappij om onze mobiliteit te vergroten, integendeel. Alles draait rond dat ene prestigeproject dat hier zoëven reeds aan bod kwam, namelijk de supersnelle trein. Aan dit prestigeproject hebben de investeerders meer baat dan de bevolking en zeker dan het gros van de dagelijkse treingebruikers. Die boodschap heeft de raad van bestuur van de NMBS blijkbaar nog altijd niet willen begrijpen.

Mijnheer de minister, ik vind dat het tijd wordt dat u het hen duidelijk maakt.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik ben verheugd met het initiatief van de voorzitter van de commissie om de heer Schoupe in onze commissie uit te nodigen aan de vooravond van een nieuwe NMBS-beslissing. Ik ben ook blij dat het gemeenschappelijk signaal van de Vlaamse Raad toch enig succes heeft gehad.

Dit gezegd zijnde, wil ik namens de groenen toch beklemtonen dat het hoofdprobleem van de NMBS niet de verdeling is van de middelen tussen noord en zuid, maar dat de regionale en nationale regeringen in het noorden en het zuiden van dit land nog altijd een beleid pro auto en contra openbaar vervoer ontwikkelen en dat dit wordt gefinancierd met gemeenschapsmiddelen.

Men zegt dat de NMBS 39 miljard frank kost. Voor de exploitatie zijn er 12 miljard frank nodig en 27 miljard frank gaan naar het onderhoud van de infrastructuur. Daarnaast zijn er nog eens 15 miljard frank nodig voor de investeringen in het kader van het tienjarenplan. Recente studies hebben uitgewezen dat de interne en externe kosten van de auto aan

Van Dienderen

de gemeenschap bijna acht keer zoveel kosten dan wat dezelfde gemeenschap aan het spoorverkeer besteedt, namelijk 400 miljard frank.

De meerderheid in het noorden en het zuiden en op het federale niveau blijft, en het beheerscontract is daarvan de illustratie, in die termen voor de verdeling tussen de verschillende mobiliteitsmodi zorgen.

Het beheerscontract legt die 39 miljard frank vast, bepaalt zelfs dat er geen indexering komt voor de exploitatie en voor het onderhoud van de infrastructuur. Zulks betekent dat de NMBS tegen het jaar 1997, bij het einde van het beheerscontract, nog eens 4,5 miljard frank extra heeft ingeleverd in vergelijking met de som die de Nationale Spoorwegen voor 1993 krijgen. Dan moet er natuurlijk worden bezuinigd en dan gaat men uiteraard zwakkere lijnen aanpakken. Op die manier verspeelt men ook belangrijke troeven voor het bekomen van een meer mens- en milieuvriendelijk mobiliteitsbeleid.

De Vlaamse regering heeft natuurlijk niet alle middelen in handen om dit beleid om te buigen, om een trendbreuk waarover minister Sauwens het graag heeft, te realiseren. Toch beschikt de Vlaamse regering over een aantal middelen. In de eerste plaats is er de auto-ontrading. Wij hebben in de commissievergadering van vorige maandag nog gehoord van de heer Poté van de Vlaamse Stichting Verkeerskunde dat men door knelpunten in het autowegennet op te lossen nog meer autoverkeer creëert. Meer verkeersinfrastructuur aanbieden voor de auto betekent extra autoverkeer scheppen. Deze mening wordt door de groenen al vertolkt sinds de jaren zestig en zeventig. Zij wordt nu ook naar voren gebracht door een eminent verkeersdeskundige. Toch blijft minister Kelchtermans miljarden frank uitgeven voor de uitbreiding van de weginfrastructuur.

Door haar beleid terzake te veranderen, kan de Vlaamse regering het treinverkeer meer klanten aanbieden en kan het regionaal treinverkeer sterk worden bevorderd.

Mijnheer de minister, een ander middel dat u zelf ook al naar voren hebt gebracht, is het parkeerbeleid. Minder parkeerplaatsen in onze centra zijn een aansporing om meer gebruik te maken van het openbaar vervoer. In de Antwerpse regio was bijvoorbeeld de lijn Boom-Antwerpen in de eerste NMBS-nota ook met afschaffing bedreigd.

Indien Antwerpen in het centrum niet steeds meer parkeergelegenheden zou aanleggen, zou dit een indirecte aansporing zijn om deze bedreigde lijn te gebruiken. Dan zou de rentabiliteit groter zijn, dan zou de frequentie kunnen worden verhoogd en dan zouden laatavond- en weekendtreinen kunnen worden ingezet.

De Vlaamse regering is ook bevoegd voor ruimtelijke ordening. Zij kan daardoor een verdichtingsbeleid voeren rond de stations en ook rond de kleine stations, zowel voor bewoning als voor milieuvriendelijke bedrijven. In overleg met de NMBS kunnen daarvoor openbare vervoer corridors worden gerealiseerd. Indien de Vlaamse regering samen met de gemeenten geen initiatieven neemt en indien de NMBS zo weinig middelen krijgt om het net te exploiteren, zullen de weinig gebruikte stations en lijnen altijd het slachtoffer zijn.

De voorzitter : Gelieve te besluiten, mijnheer van Dienderen.

De heer H. Van Dienderen : Drie Vlaamse stations hebben van de NMBS nog respijt gekregen tot eind mei.

Wat zal de Vlaamse regering concreet doen voor de levensvatbaarheid van Antwerpen Noorderdokken, Haren en Beringen en voor de lijn Mol-Hasselt, waarover ook de christelijke arbeidersbeweging zich sterk bekommert.

Mijnheer de minister, betekent uw beslissing dat wij over het ondernemingsplan ons advies kunnen geven ook dat we over de sluiting van lijnen en stations en over de reductie van de dienstverlening tijdens de weekends nog via de Vlaamse regering ons advies zullen kunnen geven ?

De voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) :

Mijnheer de voorzitter, hoewel de Vlaamse raad hier unaniem een resolutie bestaande uit verschillende punten, heeft goedgekeurd, is het toch opvallend dat alleen de reactie tegenover de NMBS aandacht krijgt. Het overleg waarop ook werd aangedrongen, is haast tussen de plooiën gevallen.

Bij deze gelegenheid zou de ik resolutie nog eens puntsgewijs willen overlopen.

De punten 4 en 5 betreffende het overleg zijn volgens mij de belangrijkste van de resolutie. Uit de resolutie bleek een terechte bekommernis voor het investeringsprogramma en het herstel van de communautaire evenwichten die verstoord zijn geraakt, maar deze bekommernis mag ons niet afleiden van de verantwoordelijkheid van het Vlaamse Gewest zelf om tot een algemeen vervoersbeleid te komen. Tot nog toe is dit enkel op papier waar te nemen. Maar een efficiënt vervoersbeleid kan er slechts komen als er overleg is tussen de verschillende partners. De punten 4 en 5 van de resolutie schenken daar te weinig aandacht aan. Voor het kleine aantal treinreizigers en sommige stations, opstapplaatsen en op sommige lijnen is niet alleen de NMBS verantwoordelijk. Dit is een aspect dat in een algemene context moet worden onderzocht. Het is in die optiek dat wij gezegd hebben dat het Vlaamse Gewest prioritair een overlegkader moet creëren om de verschillende bij het vervoersbeleid betrokken partners bij elkaar te brengen. Ik denk hierbij aan de gemeenten die ook bevoegd zijn inzake ruimtelijke ordening, stadsinrichting, mobiliteit enzovoort, aan de verschillende vervoersmaatschappijen De Lijn en de NMBS, aan het Vlaamse Gewest, verantwoordelijk voor het algemeen vervoersbeleid, de gewestwegen en nog meer en ook nog aan verschillende andere partners zoals patronale en syndicale kringen, havenbestuur enzovoort.

Dat overleg moet op verschillende ni-

De Mol

veaus worden gevoerd : bijvoorbeeld voor de bedreigde stations en lijnen. Hier moet een offensieve politiek worden gevoerd, maar niet alleen door de NMBS, ook door de gemeenten en het gewest. Het operationaliseren van het concept vervoersregio's bestaat bij ons nog maar enkel op papier. Wij doen daar niets voor. De interministeriële conferentie is een andere mogelijkheid tot overleg. Het is wel de vraag of dit wel de meest aangewezen en efficiënte weg is.

Ook de punten 2 en 6 van de resolutie die betrekking hebben op het ondernemingsplan, veronderstellen overleg. Ik hoop dat onze resolutie terzake duidelijk genoeg is.

Over het punt 3 betreffende het investeringsplan heeft er altijd wat verwarring bestaan. Formeel gezien hebben wij geen adviezen te geven over het investeringsplan, maar dat geldt zeker niet voor het tienjarenplan. Wij hebben een advies gegeven over het goedgekeurde tienjarenplan. Het is logisch wanneer dit plan wordt gewijzigd, dat wij weer een advies geven.

We kunnen alvast zeggen dat wij met onze resolutie iets bereikt hebben. Wij hebben een en ander in gang gezet, niet alleen in de raad van bestuur van de NMBS, ook op het vlak van de communautaire evenwichten zou er door onze resolutie wat kunnen gaan bewegen.

Het komt er nu op aan, ik heb dat naar aanleiding van de interpellatie van de heer Candries ook al gezegd, de strategische investeringen en de timing in het oog te houden. Als wij een advies geven over het tienjarenplan moeten wij vooral voor die twee punten aandacht hebben.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, een aantal van de argumenten die naar voren werden gebracht, zijn vorige week reeds besproken. Ik heb toen eveneens gezegd dat dit debat

ook door de Vlaamse vertegenwoordigers in de Kamer en in de Senaat moet worden gevoerd naar aanleiding van de nationale begroting voor Verkeerswezen en de dossiers van de NMBS. De Vlaamse Raad kan deze problematiek bespreken via een zijdelingse opstelling. Het is positief dat de Raad zich hiermee bezighoudt en zich hierover eenparig heeft uitgesproken.

Deze stellingname heeft een aantal leden van de raad van bestuur, de directie van de NMBS en de bevoegde federale minister aan het denken gezet en heeft een — zij het dan beperkte — doorbraak betekend in het debat.

Mijnheer Van Dienderen, naar aanleiding van uw pleidooi voor een offensieve strategie met betrekking tot het openbaar vervoer wil ik duidelijk zeggen dat de Vlaamse Gemeenschap de jongste drie jaar wel degelijk een offensieve strategie heeft gevoerd. De investeringskredieten voor De Lijn zijn op drie jaar tijd verdubbeld en de exploitatietoelage is in dezelfde periode met twee miljard frank opgetrokken.

In 1991 werd een verhoging van het reizigersaantal van 3 percent vastgesteld. Volgens de eerste voorspellingen is dit voor 1992 ook het geval. Deze cijfers bewijzen een positieve en optimistische evolutie van het openbaar vervoer.

Ik verwijs naar de debatten die in de Waalse Gewestraad werden gevoerd. Ecolo heeft uitdrukkelijk verwezen naar het Vlaamse voorbeeld en heeft de Vlaamse Vervoermaatschappij gefeliciteerd met de resultaten die op vrij korte termijn werden gerealiseerd.

De heer H. Candries : Kan u de verhoging van het aantal passagiers ook vertalen in geld ?

Minister J. Sauwens : Boekhoudkundig werd vastgesteld dat de inkomsten met 3 percent zijn gestegen. Abonnementen kunnen echter niet onmiddellijk worden vertaald in een aantal ritten. In dat verband moeten ramingen worden gedaan maar men

veronderstelt dat het aantal reizigers ook daar met ongeveer 3 percent is toegenomen. Door de aanpassing van de tariefstructuren in januari 1992 had men geen direct vergelijkingsmateriaal van het vorige jaar.

Ik zal nu de vraagstelling van de heren Beysen en Van Nieuwenhuysen behandelen.

Op 27 januari 1993 werd door minister-president Van den Brande een brief gericht aan de heer Schoupe. Mijnheer Beysen, u weet zeer goed dat de regering als een college optreedt. Ik antwoord thans dus in naam van de regering.

De brief luidt, ik citeer : Mijnheer de afgevaardigd bestuurder, de NMBS heeft op mobiliteitsvlak een belangrijke maatschappelijke taak te vervullen, die in alle regio's eenvormig uitgevoerd moet worden. Vlaanderen is zeer bekommerd over de toekomstplannen van de NMBS en de uitvoering van het investeringsplan van de Spoorwegen. In dit kader rekent Vlaanderen op een grotere aandacht van de NMBS voor de herwaardering van het regionaal treinverkeer, de stations en de stationsomgeving en een verbetering van de overstapmogelijkheden. Een structurele samenwerking tussen de NMBS, het stads- en streekvervoer, de gewesten, de steden en gemeenten is daarvoor noodzakelijk. Vlaanderen vraagt een significante verbetering van de dienstverlening aan de reizigers en een optimalisering van het goederenverkeer binnen een strikte timing. Wij stellen vast dat de NMBS het tot op heden niet nodig geacht heeft het Vlaamse Gewest om advies te vragen, noch over het ondernemingsplan 1993, noch over de eenzijdige aanpassing van het tienjarenplan 1991-2000, ondanks de verstrekken- de gevolgen op de sociaal-economische ontwikkeling van Vlaanderen. Met bijzondere aandrang vragen wij dan ook dat de raad van bestuur van de NMBS geen enkele beslissing zou nemen, alvorens er een grondig overleg geweest is. Concreet vragen wij een bezinningsperiode tot eind april 1993 om de Vlaamse regering toe te laten haar advies over te maken. Einde citaat.

Sauwens

Deze brief was een onmiddellijke reactie op de suggestie die de eenparig goedgekeurde resolutie van de Vlaamse Raad inhield.

De heer E. Beysen : Waarom was deze brief op 29 januari 1993, tijdens de vergadering van de raad van bestuur van de NMBS, niet in het bezit van de heer Schouppe ?

Minister J. Sauwens : Deze vraag moet u voorleggen aan de heer Schouppe.

De heer E. Beysen : De heer Schouppe heeft mij vrijdagmorgen vanop de raad van bestuur gecontacteerd. Toen ik hem zelf vroeg of hij in het bezit was van een brief van de Vlaamse regering, heeft hij mij ontkenkend geantwoord. Het is toch verwonderlijk dat deze brief, geschreven op 27 januari 1993, niet in het bezit was van de heer Schouppe op 29 januari 1993 ?

Minister J. Sauwens : Een andere ervaring met de heer Schouppe illustreert mijn antwoord. Ik ontmoette hem vorige week tijdens de voorstelling van de resultaten van een studie over de stationsomgeving in Leuven en vroeg of er vorderingen waren in het dossier zoals werd afgesproken met voogdijminister Coëme tijdens de interministeriële conferentie van november 1992. Hij antwoordde dat hij helemaal niet op de hoogte was van afspraken hoewel uit de schriftelijke verslagen, die ik pas later onder ogen kreeg, blijkt dat werkgroepen intussen al waren samengeroepen met afgevaardigden van de kabinetten en van de diverse vervoermaatschappijen en zelfs met drie afgevaardigden van de NMBS. Ook door de NMBS werd dus uitvoering gegeven van de afspraken.

Ik antwoord op basis van de gegevens die mij onder meer door minister-president Van den Brande ter beschikking zijn gesteld. Uw uitspraak illustreert trouwens de denigrerende toon die de NMBS-directie blijft handhaven ten opzichte van het parlement in het algemeen en de gewestelijke instanties in het bijzonder.

De NMBS blijft zich gedragen als een staat in de staat en dat bemoeilijkt het debat uiteraard ten zeerste.

Ik verwees daarnet naar de debatten die zouden moeten worden gevoerd door de Vlaamse volksvertegenwoordiging in het nationaal parlement. Alles heeft te maken met het feit dat de NMBS zich vrij gemakkelijk terugtrekt in de cocoon van de beheersovereenkomst.

De mogelijkheden van de voogdijminister om rechtstreeks in te grijpen, zijn inderdaad verminderd. Gisteren hebben we hierover trouwens met betrekking tot het dossier van De Lijn ook gedebatteerd.

Het rechtstreeks ingrijpen door de politiek verantwoordelijken is niet zo eenvoudig in deze nieuwe vorm van openbare overheidsbedrijven die over een vrij grote autonomie beschikken.

De voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen : Mijnheer de minister, alle politieke partijen zijn nochtans onrechtstreeks vertegenwoordigd in de raad van bestuur. **(Onderbreking door de heer Van Nieuwenhuysen)** Of u dat al dan niet goed vindt, is niet de vraag.

Als dit zo is, dragen wij ook een bijzondere verantwoordelijkheid ten opzichte van degenen die ons daarin, al is het onrechtstreeks, vertegenwoordigen. Positief is dat de meeste leden van de raad van bestuur wel hebben gereageerd. Dat is precies het nieuwe feit in de ontwikkeling van het dossier dat we thans bespreken.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de voorzitter, de minister mag zich niet verschuilen, zoals hij gisteren deed, achter de autonomie van de vervoersbedrijven want die autonomie is beperkt.

Een aangelegenheid als Punt aan de Lijn moet worden bekrachtigd door de Vlaamse regering. Het onderne-

mingsplan voor de NMBS moet worden voorgelegd aan de minister van Verkeerswezen en kan alleen na diens goedkeuring operationeel worden.

De volksvertegenwoordiging kan de uitvoerende macht dus ondervragen over deze dossiers zonder het autonome statuut van de betrokken instellingen te verkrachten.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de voorzitter, vorige week woensdagvoormiddag heeft de regering beslist om het dossier-NMBS aanhangig te maken bij het Overlegcomité regering-executieven. Later werd een resolutie eenparig goedgekeurd door de Vlaamse Raad.

Het dossier werd uiteindelijk gisterochtend op ons verzoek besproken tijdens het Overlegcomité. De federale minister van Verkeerswezen heeft meegedeeld dat de officiële documenten van de raad van bestuur van 29 januari zullen worden overgemaakt aan de gewesten. Daarna zal er overleg volgen met de gewestministers. Dan zal blijken in hoeverre een actualisering van het investeringsplan noodzakelijk is.

Uit de inlichtingen waarover ik nu beschik, blijkt dat het investeringskrediet voor 1993 zou zijn goedgekeurd. Ik zeg inderdaad zou zijn goedgekeurd, want de officiële documenten zijn nog niet meegedeeld. Minister Coëme verklaarde gisteren dat hij al evenmin in het bezit was van die documenten.

Het betreft hier projecten in uitvoering of projecten die op het punt stonden uitgevoerd te worden. De bespreking van het **tienjareninvesteringsplan** moet nog plaatsvinden.

Ik wil vervolgens wijzen op de bespreking van de regering van deze morgen, waar zij een duidelijk standpunt heeft ingenomen naar de federale regering en de NMBS toe. Wij erkennen het belang van een degelijk uitgebouwd spoorwegennet. Wij wensen dat de NMBS haar beleid in Vlaanderen mede afstemt op het al-

Sauwens

gemene vervoerbeleid. Wij hebben ook aangedrongen op de snelle uitvoering van de beslissingen van de interministeriële conferentie voor Verkeer en Infrastructuur.

Wij hebben tevens een structureel overleg geëist tussen de nationale regering en de gewestregeringen enerzijds en tussen de NMBS en de gewestelijke maatschappijen voor openbaar vervoer anderzijds inzake investeringsplannen en het ondernemingsplan .

Wij hebben tevens gevraagd rekening te houden met onze prioriteiten inzake het tienjarenplan van de NMBS. Ik verwijs naar mijn antwoord van verleden week aan de heer Candries, waarin ik de prioriteiten in het advies van 27 maart 1991, van de Vlaamse regering nog eens expliciet heb vermeld.

Wij aanvaarden niet dat een wijziging in de verdeling van de investeringen ten nadele zou zijn van het Vlaamse Gewest. Ik heb zelf de opdracht gekregen om tijdig de nodige initiatieven te nemen om het ministeriële comité voor Mobiliteit in staat te stellen de evolutie van het dossier nauwkeurig op te volgen en waar nodig ontwerpen van standpunt van de Vlaamse regering voor te bereiden.

De minister-president zal de nationale regering van dit standpunt op de hoogte brengen en ik zal op de interministeriële conferentie voor Verkeer en Infrastructuur van 16 februari dezelfde standpunten innemen.

De Vlaamse regering blijft, op vraag van het Vlaamse parlement, met alle krachtadigheid dit dossier op de voet volgen. Ik heb u gewezen op een aantal moeilijkheden die zich hebben aangediend, op het belang van het investeringsprogramma en op een aantal verschuivingen die zich hebben voorgedaan in de beslissingen in de richting die door de Vlaamse Raad en de Vlaamse regering werd aangegeven. De offensieve strategie waar om gevraagd wordt, is meer dan ooit nodig. Zo word ik vandaag nog geconfronteerd met een dossier waar

de NMBS, alhoewel zij miljarden frank verlies boekt, ook wat het vrachtvervoer betreft, dat zelfbedruipend zou moeten zijn, dumpingprijzen aanbiedt om het hoofd te bieden aan de binnenvaart, die wij vanuit onze bevoegdheid trachten te promoten. De exploitatietoelagen die deze maatschappij ook aan Vlaamse zijde krijgt, geven aanleiding tot het zeer nauw opvolgen van het dossier en het tijdig nemen van de nodige strategische stappen.

Ik kom zeer kort terug op de idee die ik heb gelanceerd.

U weet dat bij het invoeren van het IC-IR-plan in 1984 de toen nog nationale buurtspoorwegen een bedrag van 500 miljoen frank toegeschoven hebben gekregen van de NMBS om lijnen die bij hen werden afgeschaft, over te nemen en via busvervoer te verzekeren.

De NMBS zegt zich te beperken tot de nationale en internationale functies van de verkeersstromen en dreigt verschillende regionale of subregionale bedieningen af te stoten. Vanuit de sociale opdracht en van uit de mobiliteitsfunctie van het vervoer moet worden bekeken of De Lijn geen bijkomende opdrachten kan vervullen. Vlaanderen is bereid een gesprek daaromtrent te voeren met de NMBS zoals vroeger in verband met de buurtspoorwegen het geval was. Belangrijk is echter dat wij de taak van de NMBS niet zomaar overnemen. Het is vanzelfsprekend dat hier de vraag rijst in verband met de over te hevelen middelen.

Mijnheer de voorzitter, ik meen duidelijk te hebben gemaakt dat dit dossier van dag tot dag een belangrijke bekommernis blijft van de Vlaamse regering die het met al haar kracht verder zal bepleiten daar waar het moet. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen : Mijnheer de voorzitter, ik wil niet vervelend zijn maar ik krijg graag antwoorden op vragen die ik heb gesteld en niet op vragen die ik niet heb gesteld.

Ik ben verheugd dat de minister-president intussen in ons midden is. Zoals wij hem kennen, zal zijn aanwezigheid de klaarheid van het antwoord ten goede komen.

Ik vroeg aan de regering of er aan de eerste minister van de federale regering een brief was geschreven. De minister antwoordt mij dat er een brief is geschreven aan de heer Schouppe. Deze brief is dan nog niet eens tijdig aangekomen. Ik neem geen aanstoot aan het feit dat u die brief voorleest. Ik heb echter gevraagd of u een brief hebt geschreven aan de heer Dehaene en wat zijn antwoord op die brief was. Dat zou ik toch graag weten.

Minister J. Sauwens : Die brief werd inderdaad op 27 januari 1993 geschreven en daarin werd ons standpunt, dat ik vandaag heb meegegedeeld, uiteengezet. Ik zal het hier herhalen. Wij erkennen het belang van een degelijk uitgebouwd spoorwagennet, wij wensen dat de NMBS haar beleid in Vlaanderen meer afstemt op het algemeen vervoerbeleid dat door de Vlaamse regering wordt vastgelegd daarbij de uitvoering eizend van de door haar gestelde prioriteiten inzake het tienjarenplan van de NMBS. Op basis van artikel 5, paragraaf 1 van het inwendig reglement van het Overlegcomité heeft minister-president Van den Brande deze aangelegenheid op de eerstvolgende vergadering van dinsdag 2 februari 1993 geagendeerd. Ik heb u het relaas daarvan gegeven. Die brief is woensdag vertrokken en heeft ertoe geleid dat deze aangelegenheid met TGV-snelheid geagendeerd en behandeld werd op de vergadering van het Overlegcomité van 2 februari 1993.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Zeker wat het eerste deel van de uiteenzetting van de heer Beysen betreft, kan ik minister Sauwens volledig in zijn wijze van antwoorden bijtreden.

Mijnheer Beysen, er bestaat tussen ons geen enkel meningsverschil. Zoals collega Sauwens tracht ook ik altijd concreet te antwoorden.

Van den Brande

Collega Sauwens heeft het gezegd : in de kortste keren, dus op HST-snelheid, hebben we alle brieven verstuurd. Die brieven zijn ook goed aangekomen. Tot verrassing van velen is deze aangelegenheid reeds gisteren, 2 februari 1993, in het Overlegcomité ter sprake gekomen en behandeld. Ik hoef dat hier niet te herhalen.

Wat de brief aan de heer Schouppe betreft heeft men mij gezegd dat er een antwoord onderweg is. Ik moet het uiteraard nog ontvangen. Ik denk dat zowel de bevoegde collega als de andere collega's in de Vlaamse regering alles hebben gedaan, wat kon worden gedaan.

Ik weet niet welke onduidelijkheid daar zou kunnen achter zitten.

De heer E. Beysen : Ik heb nu iets meer duidelijkheid gekregen. Ik denk dat het dossier belangrijk genoeg is om op de voet te worden gevolgd.

Ik wil toch nog van de gelegenheid gebruik maken om te waarschuwen voor het wekken van een valse indruk door te zeggen dat een aantal kosten zullen worden overgenomen.

Door een dergelijke uitspraak wekt men de valse indruk dat uitgevoerde besparingen op een andere manier door een andere instantie zouden kunnen worden gerecupereerd.

Minister J. Sauwens : Dat zou onzinnig zijn.

De heer E. Beysen : Ik denk dat we ons daarvoor moeten hoeden en ervoor zorgen dat wij dienaangaande geen misverstanden creëren.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Na die bijkomende toelichting moet ik in de eerste plaats zeggen dat de Vlaamse regering zeer behoorlijk op de unanieme vraag van de Vlaamse Raad heeft gereageerd.

Ik ben daarmee tevreden. Ik ben echter niet tevreden met de antwoorden

die minister Sauwens ons in feite niet heeft gegeven over de aspecten die ook ter sprake komen in de resolutie die door collega De Mol en mijzelf in dit debat naar voren werd gebracht. Deze aspecten gaan over het beleid dat pro-spoorweg is gericht en liggen in de handen van de Vlaamse regering en niet van de NMBS. De vraag is of de Vlaamse regering even positief op die vragen van de Vlaamse Raad ingaat als op de vraag om een brief te schrijven naar de federale eerste minister en naar de NMBS.

Ten slotte ben ik helemaal niet tevreden met het antwoord dat uiteindelijk werd gegeven op de hoofdvraag van de Vlaamse Raad. Deze vraag was duidelijk een uitstel van de beslissing over het hele ondernemingsplan.

Ik verneem hier dat de Vlaamse regering nu de nodige stukken zal ontvangen en dat daarover verder kan worden gepraat. Ik heb echter niet gehoord dat in afwachting van het advies van de Vlaamse regering aan de NMBS, er geen beslissingen worden genomen over het ondernemingsplan. Nochtans was de uitdrukkelijke vraag van de voltallige Vlaamse Raad : de opschorting van de beslissingen tot eind april 1993 om de Vlaamse regering de mogelijkheid te geven een advies uit te brengen. Men ontvangt wel brieven, documenten, enzovoort, maar men heeft geen uitdrukkelijke garantie gekregen dat effectief een advies kan worden gegeven dat de beslissing eventueel kan beïnvloeden. Inderdaad, de beslissing blijkt voor het grootste gedeelte al genomen te zijn.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Van Dienderen, omdat de procedure voor het Overlegcomité langs mij verloopt als voorzitter van de Vlaamse regering, wens ik voor alle duidelijkheid te zeggen, dat minister Sauwens en ikzelf, gisteren in het Overlegcomité alle punten hebben aangehaald die moesten worden aangehaald. Dit heeft geresulteerd in het engagement van de federale regering, zowel vanwege de bevoegde mi-

nister alsook van de eerste minister, dat er op het gewenste ogenblik een overleg komt.

Eveneens werd met de federale regering overeengekomen niet eerder een uitspraak te doen inzake de verenigbaarheid van het beheerscontract met de termen van de voorgenomen beslissingen vooraleer overleg heeft plaatsgevonden met de gewesten. Wij hebben dus niet alleen de mogelijkheid om onze standpunten te bepalen, maar hebben ook inspraak in de volgorde waarin zulks moet gebeuren.

Mijnheer H. Van Dienderen : Mijnheer de minister-president, indien ik het goed heb begrepen, zal minister Coëme pas ja zeggen tegen het ondernemingsplan na het advies van de Vlaamse regering te hebben gehoord. Daarvoor is tijd tot eind april.

Minister-president L. Van den Brande : Er is geen termijn vastgesteld. Het overleg, dat trouwens helemaal door collega Sauwens is voorbereid, zal inderdaad plaatsvinden. Op die basis zal de federale regering daarna een beslissing nemen.

De voorzitter : Collega's, deze discussie gaat te ver. Dit was een perfecte vraag om uitleg geweest in de commissie. Het is al vrij abnormaal dat de ene minister antwoordt op een interpellatie gericht tot een andere minister, dat de minister-president zich bovendien ook nog in de discussie mengt, en dat achteraf gezellig wordt voortgebabbel. Dit is niet de zin van een interpellatie.

Minister Sauwens heeft het laatste woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de voorzitter, ik wil gewoon twee korte elementen van antwoord geven.

Het structureel overleg op het niveau van de vervoersmaatschappij is reeds in december gestart. Er werden een aantal heel concrete afspraken gemaakt inzake provinciale stuurgroepen waar de NMBS en De Lijn in Vlaanderen elkaar kunnen vinden onder meer met betrekking tot de omgeving van de stations. Het structureel overleg wordt nu op het niveau

Sauwens

van de regeringen opgestart, als gevolg van het engagement dat op de interministeriële conferentie min of meer was geformuleerd, maar nu is geconcretiseerd in de toezegging die de federale regering gisteren op het Overlegcomité heeft gedaan.

Mijnheer Van Dienderen, wat uw eerste vraag betreft — en ook de vraag van de heer Van Mol — is het juist dat het spoorverkeer als onderdeel van het openbaar vervoer en het globale mobiliteitsgegeven niet zomaar in de lucht hangt. Het moet bekeken worden in een globale context. Dit is trouwens een essentieel onderdeel van ons regeerakkoord. Dit onderwerp zal ook in het plan 2002 ruime aandacht krijgen.

Een punt waarmee ik niet met u akkoord kan gaan, is de stap in uw redeneringen, waarbij u voortdurend een pleidooi houdt om de files verder te laten aangroeien en de wegen af te sluiten, zodat de auto's stilstaan en de mensen heel snel naar de trein zullen grijpen. Wij pleiten voor doelstellingen inzake bereikbaarheid en leefbaarheid en voor een permanente zorg inzake overlast van het milieu.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele interpellatie van de heer F. Dielens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de herstructurering van de energiesector

De voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Dielens tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de herstructurering van de energiesector.

De heer Dielens heeft het woord.

De heer F. Dielens (op de tribune) :

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, reeds geruime tijd onderhandelt de maatschappij Electrabel binnenskamers met diverse partijen over een zeer ingrijpende herstructurering van de hele Belgische elektriciteitssector. Alle geledingen van de sector zijn bij deze herstructurering betrokken, zowel de productie-, de transmissie- als de distributie-activiteit. Eén van de centrale doelstellingen blijkt erin te bestaan om een zogenaamde Belgische verankering tot stand te brengen van deze vitale nutssector, doelstelling waarmee dezer dagen te pas en te onpas wordt geschermd.

Waarover gaat het ? Het hele dossier kan worden opgesplitst in vier afzonderlijke dossiers, die allemaal op één of andere wijze aan elkaar zijn gekoppeld.

Eerste dossier : Electrabel voert sinds enige tijd gesprekken met de openbare elektriciteitsproducent SPE om onderling tot een nauwe en blijvende samenwerking te komen die bovendien compatibel is met de Europese kartelwetgeving. De gesprekken zouden zich momenteel in een finaal stadium bevinden. De oprichting wordt beoogd van één gemeenschappelijke produktiemaatschappij, die op termijn eigenaar zou worden van alle Belgische elektriciteitscentrales. Met deze formele samenwerking lijkt er een einde te zijn gekomen aan de spontane concentratiebeweging in de produktiesector, die onder impuls van de Europese eenmaking in een stroomversnelling was gekomen.

Tweede dossier : Electrabel wil de huidige samenwerking met de gemeenten in de schoot van de gemengde distributie-intercommunales hernegotiëren en opnieuw verlengen voor een periode van dertig jaar, alhoewel de bestaande akkoorden nog lang niet aan hun vervaldatum toe zijn. Daartoe onderhandelt de maatschappij met Intermixt over nieuwe type-statuten, die in een historisch perspectief omschreven worden als de statuten van de derde generatie. Het maatschappelijk doel van de intercommunale wordt niet langer beperkt tot de distributie van gas- en

elektriciteit als dusdanig, maar strekt zich voortaan uit tot de bevoorrading van de distributie met primaire energie. Wat de elektriciteitssector betreft, betekent dit concreet dat de productie en de transmissie van elektriciteit voortaan eveneens tot de opdracht van de intercommunale behoren. Via de oprichting van een zogenaamd coördinatiecomité Electrabel-Intermixt zullen de gemeenten allereerste informatie kunnen bekomen over productie.

Derde dossier : De gemeenten die de elektriciteitsdistributie op hun grondgebied hebben toevertrouwd aan een gemengde intercommunale, hebben van Electrabel het aanbod gekregen om op indirecte wijze aandeelhouder te worden van Electrabel. Er liggen 2,6 miljoen aandelen op hen te wachten, met een gezamenlijke waarde van circa 14 miljard frank, hetzij 5 procent van de beurswaarde van Electrabel. De gemeenten krijgen het vruchtgebruik van deze aandelen, zonder echter over de naakte eigendom te kunnen beschikken. Deze operatie moet de gemeenten jaarlijks 1,2 miljard frank extra in het laadje brengen, in de vorm van nieuwe dividenden, naast de ettelijke miljarden frank die zij nu reeds opstrijken. Deze kostenloze participatie blijkt de bruidsschat te zijn die Electrabel de gemeenten aanbiedt in ruil voor een nieuw dertig jarig huwelijk. Deze operatie gaat door onder de code-naam gemeentelijke verankering en zal bezegeld worden via een extra statutair akkoord met de intercommunales, waarover met Intermixt wordt onderhandeld. naar verluidt zou het bureau van Intermixt op 10 februari aanstaande een definitieve beslissing willen nemen over het aanbod van Electrabel. Enkele weken geleden verklaarde dit bureau zich nog voorstander van een alternatief voorstel, waarbij de gemeenten rechtstreeks zouden participeren in de gemengde produktiemaatschappij SPE-Electrabel. Electrabel zou dit voorstel inmiddels als zijnde onbespreekbaar hebben afgeschoten. Het op te richten coördinatiecomité zal ook hier één en ander in goede banen leiden.

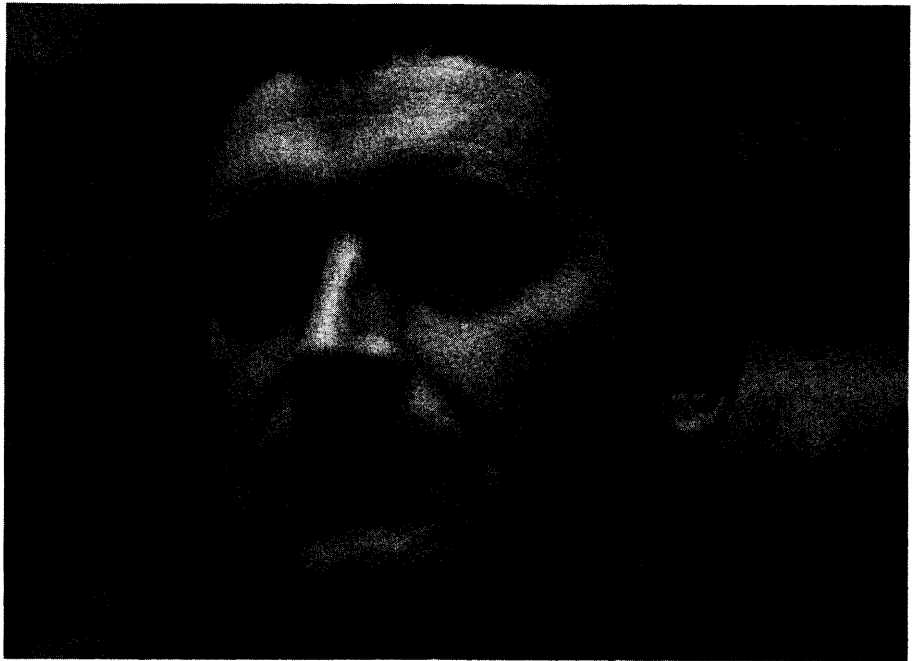
Vierde dossier : De overeenkomst

Dielens

die aan de basis ligt van het Controlecomité voor de Elektriciteit en het Gas loopt af in april van dit jaar. Zoals men weet, verzekert dit comité de facto de regulering van gas- en elektriciteitssector. De toekomst van het comité is onzeker, wegens onenigheid in de rangen van het VBO. De relatie tussen het controlecomité en de gewesten is één van de delikate punten die een oplossing vergen. Sommige waarnemers kunnen zich niet van de indruk ontdoen dat het coördinatiecomité dat Electrabel en Intermixt in petto hebben, gevaarlijk dicht het bevoegdheidssterrein van het controlecomité benadert.

Deze vier deeldossiers vormen eigenlijk één complex geheel. Ieder van de verschillende partners die bij de onderhandelingen zijn betrokken, streeft uiteraard zijn eigen belang na. Wat hen bindt, is blijkbaar hun gemeenschappelijke aversie tegen de plannen van de Europese Commissie tot liberalisering van de gas- en elektriciteitssector. Elk van de deelnemers zoekt beschutting bij de anderen, om gezamenlijk het spookbeeld van de Europese concurrentie af te kunnen wentelen. Een aantal belanghebbenden zijn echter niet rond de onderhandelingstafel aanwezig en blijken daartoe ook geen uitnodiging te hebben gekregen. Ik denk hier in de eerste plaats aan de consumenten, zowel de kleine huishoudelijke gebruiker als de industriële consument. Men kan zich inderdaad afvragen wie uiteindelijk 1,2 miljard frank per jaar zal mogen ophoesten om de bruidschat van Electrabel te kunnen betalen? De truc van de kapitaalsparticipatie in Electrabel lijkt alvast het Controlecomité buiten spel te zetten, zodat deze extra inkomsten voor de gemeenten niet door het comité in beslag kunnen worden genomen voor de financiering van tariefmaatregelen ten behoeve van de consumenten.

Andere grote afwezigingen bij deze fundamentele herstrukturingsoperatie blijken de federale en gewestelijke autoriteiten te zijn, die nochtans samen de verantwoordelijkheid dragen voor 's lands energiebeleid. De discussie over de huidige herstrukture-

Minister J. Sauwens (VU) werd geïnterpelleerd over het beleid van de NMBS

ring in de elektriciteitssector dreigt volledig aan de federale en gewestelijke overheid voorbij te gaan. Dit feit illustreert op treffende wijze het democratisch deficit in de Belgische energiesector. Het Europees Parlement zal naar aanleiding van de voorstellen van de Commissie tot liberalisering van de gas- en elektriciteitsmarkt binnenkort een debat houden over de regulering van deze vitale sector. Ook de gemeentebesturen zullen zich formeel kunnen uitspreken over de voorstellen van Electrabel, naar aanleiding van de statutenwijziging die hen moet worden voorgelegd. Tussen het Europese en gemeentelijke niveau bestaat er echter een vacuüm waar de democratische controle op de besluitvorming in dit dossier zo goed als onbestaande is.

Nochtans is ook de Vlaamse Gemeenschap een direkt bij deze herstructurering betrokken partij. De energiedistributie behoort reeds geruime tijd tot de gewestelijke bevoegdheden. Bovendien valt ook de voogdij over intercommunales gedeeltelijk onder de verantwoordelijkheid van de gewesten. Straks, na

de goedkeuring van het Sint-Michielsakkoord, zal de gewestelijke bevoegdheid terzake worden vervolledigd. Tenslotte zal deze ganse herstructurering een niet onbelangrijke invloed hebben op het gewestelijk energiebeleid, waaronder het beleid inzake rationeel gebruik van energie.

Mijnheer de minister-president, uw afkeer voor overheidsbemoeienissen en structuurhervormingen in de Vlaamse economie is mij bekend, maar blijkbaar deelt een maatschappij als Electrabel uw mening niet. Ten einde haar invloed te consolideren op de Belgische en Vlaamse energiemarkt is zij met een gigantische structuurhervorming bezig, waarin juist de openbare besturen blijkbaar een centrale plaats innemen. Ik ben benieuwd om uw mening hierover te kennen.

De beoogde herstructurering wil de elektriciteitsproductie- en de distributie-sector nog inniger met elkaar verstrengelen dan vandaag reeds het geval is. De verticale integratie tussen productie, transmissie en distributie, was tot op heden vooral in

Dielens

neerwaartse zin uitgebouwd : de produktiesector was actief in de distributiesector. Vandaag wordt deze band versterkt door een integratie in opwaartse zin : de distributie neemt belang in de produktiesector. De bedoeling ligt voor de hand : in het vooruitzicht van de ééngemaakte Europese energiemarkt wil Electrabel zijn cliënteel zo stevig mogelijk aan zich binden. Men wil de distributie-maatschappijen ontraden om hun energie bij de concurrentie aan te kopen, al of niet in het buitenland.

Het is de vraag of een dergelijke verstrengeling tussen productie en distributie wel beantwoordt aan de doelstellingen van het federaal en gewestelijk energiebeleid. Dit zou het voorwerp moeten uitmaken van een fundamenteel debat in het parlement, zoals overigens in andere Europese landen gebruikelijk is. Ik verwijs hier naar de herstructurering van de gas- en elektriciteitssector in het Verenigd Koninkrijk en Nederland die uitvoerig in het parlement zijn besproken.

De energiedistributie behoort van oudsher tot de gemeentelijke autonomie. De vraag is echter of de productie van elektriciteit, met speciaal de grootschalige centrale productie, eveneens tot de opdracht van de gemeenten kan worden gerekend. Men kan toch moeilijk verwachten dat de gemeentelijke mandatarissen wakker liggen van bovengemeentelijke objectieven, wanneer de federale of gewestelijke overheid zelf daaromtrent van geen enkele bekommerning blijk geeft.

Rekening houdend met de krappe budgettaire toestand van sommige gemeenten, hoeft het ons niet te verwonderen dat men in Intermixt enthousiast reageerde op het Electrabelvoorstel. Ook het tijdstip van dit aanbod is goed getimed : één jaar voor de gemeenteraadsverkiezingen ! De coalities die naast de prijzen zijn gevallen, krijgen alsnog een tweede kans na de verkiezingen.

De versterking van de verticale integratie in de elektriciteitssector gaat in feite regelrecht in tegen de visie van de Europese Commissie, die juist

een ontkoppeling tussen beide activiteiten wil bewerkstelligen met het oog op het aanwakkeren van de concurrentie in deze bij uitstek monopolistische sector. In de ontwerp-richtlijn tot liberalisering van de Europese markt voor gas en elektriciteit wordt inderdaad gepleit voor een boekhoudkundige en beleidsmatige scheiding van beide sectoren. De huidige voorstellen van Electrabel lijken er dan ook op gericht om de initiatieven van de Europese Commissie te dwarsbomen. Het is zeer de vraag hoe de Europese Commissie hierop zal reageren. Dit geldt overigens evenzeer voor de samenwerking tussen Electrabel en SPE, zoals deze momenteel op stapel staat.

Vanuit een beleidsvisie op het rationeel gebruik van de energie zijn bij de huidige herstructureringsvoorstellen een aantal kritische kanttekeningen te plaatsen. Men kan zich afvragen of de verticale integratie op zich reeds niet nefast is voor een rationeel energiegebruikbeleid. Bovendien is het mechanisme volgens hetwelke de dividenden verbonden aan de kapitaalparticipatie in Electrabel verdeeld zullen worden onder de gemeenten, niet bepaald rationeel energiegebruiksvriendelijk te noemen. Deze zullen immers worden verdeeld naar rata van de elektriciteitsafname. Eens te meer wordt hier een structurele prikkel ingebouwd om zoveel mogelijk kilowatt te verkopen. Een intercommunale die via een actieve rationeel energiegebruik (REG)-politiek de groei van het elektriciteitsverbruik in haar bedelingsgebied wenst te beheersen, dreigt hierdoor de bij haar aangesloten gemeenten financieel te bestraffen.

In het document Vlaanderen 2002 wordt gepleit voor een Vlaamse verankeringsstrategie, ondermeer in de nutssectoren gas en elektriciteit. Beantwoordt de voorgestelde formule aan deze doelstelling ? Is een gemeentelijke kapitaalparticipatie van 5 percent de naam verankering waardig ? Dient een Vlaamse verankering niet eerder tot stand te worden gebracht via gewestelijke instanties in plaats van via **intercommunales** ? De beste verankeringsstrategie die de gas en elektriciteitssector mijns inziens kunnen tot stand brengen, is

een actieve REG-politiek met een sterke lokale dimensie.

Mijnheer de minister-president, in juni 1990 nam het ACW publiekelijk stelling over de toekomst van de elektriciteitssector in ons land naar aanleiding van de hergroepering van de drie private elektriciteitsproducenten tot Electrabel. Het lijkt mij nuttig dit document opnieuw van onder het stof te halen. Vele aspecten van de thans voorgestelde herstructurering zijn in tegenspraak met de ACW-voorstellen. De grotere beleidsautonomie van de distributiebedrijven ten overstaan van Electrabel, zoals bepleit in dit document staat mijns inziens haaks op de huidige participatievoorstellen. De opname van de REG-doelstelling in de typestatuten van Intermixt, zoals eveneens bepleit in het ACW-manifest, is in de huidige voorstellen van Intermixt niet terug te vinden. De uitbreiding van de bevoegdheden van het Controlecomité voor de Elektriciteit en het Gas, zoals bepleit door het ACW, lijkt in tegenspraak met de oprichting van het coördinatiecomité.

Samengevat formuleer ik de volgende vragen.

Ten eerste, passen de voorstellen van Electrabel, waarvan ook reeds sprake tijdens de interpellaties van 18 november jongstleden in de Vlaamse Raad, in het energiebeleid van de Vlaamse regering ?

Ten tweede, is deze verregaande verstrengeling van distributie en productie compatibel met de doelstellingen van een rationeel energiegebruik ?

Ten derde, staan de voorstellen van Electrabel niet haaks op deze gelanceerd door de Europese Commissie om te komen tot een verticale desintegratie van de energiesector ?

Ten vierde en ten laatste, is de Vlaamse regering van oordeel dat ook de gemeenten actief bij de productie van de elektriciteit moeten worden betrokken ?

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de

Geysels

minister-president, geachte collega's, de geringe aanwezigheid staat in schril contrast met de belangrijkheid van dit dossier.

Ook al behoor ik tot de oppositie, toch vond ik de uiteenzetting van de heer Dielens belangrijk.

Het begrip duurzame ontwikkeling is blijkbaar een verworven recht als fundamenteel uitgangspunt voor het beleid. Dit blijkt trouwens uit de nationale en regionale beleidsverklaringen.

Degenen die het Bruntlandt-rapport hebben gelezen, weten dat het tweede element van de definitie van duurzame ontwikkeling betrekking heeft op de energie.

Ten eerste is er het tegengaan van de ongelofelijke verspilling op mondiaal en Europees niveau wat betreft het gebruik van primaire en secundaire energiebronnen.

Ten tweede is er de onrechtvaardigheid in energieverbruik, meer bepaald de verschillen tussen Noord en Zuid. In Texas wordt er bijvoorbeeld meer energie gebruikt voor het maken van hamburgers dan in Bangladesh voor heel de energieproductie. Het heeft dus ook te maken met onrechtvaardigheid en onderontwikkeling.

Energie heeft uiteraard iets te maken met de vervuiling en het broeikasfeffect.

Eén van de elementen van een alternatief gebruik van energie is de term REG (Rationeel Energie Gebruik). Sinds de staatsvorming van augustus 1988 is het Vlaamse gewest bevoegd voor het REG-beleid.

Het REG beleid is een totaal concept dat te maken heeft met technische, organisatorische en politiek maatschappelijke kaders die men creëert om inderdaad aan deze drie problemen, namelijk verspilling, onrechtvaardigheid en vervuiling tegemoet te komen.

Wat is de situatie in België en in Vlaanderen ?

De situatie in België is slecht. Wij hebbende de jongste twintig jaar resoluut gekozen voor de **verspillings-** en kernenergiestrategie. Wij hebben heel weinig financiële middelen besteed aan de REG politiek. Eén van de laatste daden van toenmalig minister Verhofstadt was de financiële middelen waarover de nationale overheid toen beschikte voor REG quasi helemaal af te schaffen.

Inzake de elektriciteitsproductie bevinden wij ons ook in een moeilijke positie.

De drie elektriciteitsmaatschappijen zijn omgevormd tot een maatschappij die praktisch het monopolie van de markt heeft. Dit heeft een aantal consequenties voor de prijsvorming en voor de algemene energiepolitiek. Bovendien is hierdoor een decentrale energiepolitiek nagenoeg onmogelijk. Nu willen deze maatschappijen naast de horizontale integratie ook de verticale integratie op punt te zetten.

De situatie met Intermix illustreert perfect dat Electrabel bezig is de hele keten, namelijk productie, transmissie en distributie via een bepaald aanbod aan de gemeenten onder controle te krijgen.

Hiermee zijn voor hen twee belangrijke doeleinden verwezenlijkt : het beschermen van hun monopolie tegen de liberalisering van de energiesector op het niveau van de Europese markt én een hypotheek leggen op de mogelijkheden van de bevoegdheden van het Vlaams Gewest om een echte REG politiek te voeren.

Minister De Batselier was in de vorige legislatuur onder meer verantwoordelijk voor energie. Hij stelde in 1991 een beleidsbrief op waarin staat dat indien de energiedistributie maatschappijen wil kaderen in een REG-politiek, de distributie en productie van elkaar moeten worden gescheiden. Ik citeer zijn conclusie op bladzijde 207 : De ontkoppeling tussen productie en distributie zal een beter evenwicht tot stand brengen tussen de vraag naar en het aanbod van elektriciteit door de ontwikkeling mogelijk te maken van een autonoom

vraagbeleid dat niet langer in functie staat van de productie. Einde citaat.

Die politiek werd onder meer ook gevoerd in de Verenigde Staten en Nederland.

Mijnheer de minister-president, dit is een heel belangrijk dossier. Als Electrabel lukt in haar strategie om de gemeenten bij de productie te betrekken, dan legt dit een hypotheek op de beleidsverklaring van de vorige minister en op de intenties van de huidige executieve. Bovendien wordt hierdoor een negatief kader gecreëerd om het REG-project te kunnen uitvoeren.

Ik verzoek u alle middelen, ook de juridische middelen op het Europese als op het Vlaamse niveau, aan te wenden om deze operatie te verhinderen.

Zoals collega Dielens dring ik aan op een debat in de Vlaamse Raad over de energiepolitiek van het Vlaamse Gewest in het algemeen en over de REG-politiek in het bijzonder. Wij moeten onze verantwoordelijkheid opnemen en toegeven dat er een aantal funeste ontwikkelingen zijn. Via een circuit van parallelle besluitvorming — ik kan het niet anders noemen — ontwikkelt zich buiten deze Raad een verwerpelijke energiepolitiek. Een democratie heeft, gezien de belangrijkheid van dit dossier, het recht en de plicht om te zeggen op welke manier wij onze energievoorziening willen creëren en op welke manier wij een REG-politiek willen ontwikkelen.

Mijnheer de minister, ik stel dus voor alle politiek-juridische middelen om deze negatieve hypotheek te lichten, na te gaan.

Bent u bereid het energiedebat als een belangrijk element in de discussie te organiseren ?

De voorzitter : De heer Candries heeft het woord.

De heer H. Candries (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vorige week vernamen wij dat in Friesland een nieuwe gasbel werd ontdekt. Aardgas, proper gas. Dat is dus vreugdevol nieuws.

Candries

Wat zal deze ontdekking voor ons betekenen ? Zal dit onze energievoorziening, onze energiebevoorrading en onze energieprijzen beïnvloeden ? Zal dit iets betekenen voor de Vlaamse consument ?

Ik vrees dat de constructie die momenteel wordt besproken de realisatie van die positieve verwachtingen wel eens zou kunnen afremmen.

Zowel de heer Dielens als de heer Geysels gebruikten de term verankering. U zal wellicht weten dat dit mijn stokpaardje is.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik wens nogmaals te benadrukken dat wij dringend nood hebben aan een grondig debat over de verankeringsproblematiek.

Men zegt dat er wordt gestreefd naar Belgische verankering. De prioritaire opdracht van de Vlaamse Raad en van de Vlaamse regering is echter het belang van de Vlaamse consument te behartigen. Ik vraag mij dan ook af wie welke rol speelt bij dit verankeringsprobleem. Hoe Belgisch is deze verankering trouwens ? Welke Vlaamse inspraak zal er zijn bij dit soort verankering, waarvan kan worden gedacht dat zij anti-Vlaams is ?

Men hoort ook spreken over de gemeentelijke verankering. Welke vorm van inspraak is er op dat vlak ? Kan dit doeltreffend zijn ? Bij het voeren van een eigen Vlaams beleid inzake energie brengt deze constructie volgens mij het Vlaamse belang in gevaar.

Sedert ongeveer een maand leven wij in een nieuw Europa : het Europa 1993. Wat gebeurt er nu op het vlak van het vrij verkeer van goederen en diensten ? Wat houdt zulks in inzake energie ? Ik vrees dat de huidige constructie de grens opnieuw invoert en een obstructie betekent voor het vrij verkeer in deze sector. Ik maak mij werkelijk zorgen over de vraag hoe wij kunnen genieten van de nieuwe mogelijkheden die vorige week in Friesland werden bekendgemaakt.

Mijnheer de minister-president, wat

denkt u van de hier besproken constructie ten overstaan van de Europese richtlijnen ? Wat zal deze constructie ons bieden, rekening houdend met de verwachtingen die wij mogen koesteren inzake nieuwe mogelijkheden van energiebevoorrading, prijsbepaling en inzake een nieuw Vlaams energiebeleid ?

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, ingevolge de interpellatie en de betogen die werden ontwikkeld, wens ik eerst en vooral te zeggen dat ik tot op heden, als Vlaamse minister van Energie, formeel nog niet op de hoogte werd gesteld van of informatie kreeg aangaande de gesprekken tussen Intermixt en Electrabel betreffende een participatie in de productie-activiteit.

Uiteraard ben ik niet blind of doof voor hetgeen ik lees en hoor, maar ik werd niet formeel betrokken bij of ingelicht over deze aangelegenheid.

De beleidsnota Economie legt inzake energiebeleid de klemtoon op het Rationeel Energie Gebruik. Zowel mijnheer Dielens, als de heren Geysels en Candries, zij het dan vanuit een andere hoek, hebben daarop de nadruk gelegd.

Wij leggen de laatste loodjes voor de organisatie van een Vlaams energie-overleg tussen de vier direct betrokken partijen : het bedrijfsleven, de distributie-intercommunales, de gemeenten en de Vlaamse regering. Het blijft dus niet bij een intentieverklaring.

Mijnheer Dielens, u hebt terecht aangedrongen op een spoedige maar grondig voorbereide organisatie van dit zo belangrijk overleg.

Zelf had ik een datum in de loop van de maand februari gesuggereerd, maar het zal misschien wel begin maart worden. Wij werken hard aan de voorbereiding, ik zal mijn belofte gestand doen om het debat ook in de Vlaamse Raad te voeren.

Dit overleg moet leiden tot een inten-

tieverklaring inzake rationeel energieverbruik. Convenanten tussen de betrokken partijen moeten dan inhoud geven aan een EEG-meerjarenprogramma.

De autonomie van de gemeenten wens ik ten volle te respecteren. De heer Geysels heeft gewezen op het juridisch kader waarmee we rekening moeten houden. We willen de gemeenten echter niet betuttelen. Indien de gemeenten in belangrijke nieuwe domeinen zoals de productie van energie — denken we maar aan het voorbeeld dat door de heer Candries werd gegeven — belangrijke financiële participatie overwegen, is overleg met de Vlaamse regering onontbeerlijk. Met de krachtlijnen van het regeringsbeleid inzake energiebeleid en inzake het zuivere industriële beleid moet dan worden rekening gehouden. Er is maar één Vlaanderen, en er is dus maar één Vlaams beleid. De gemeentelijke autonomie moet worden gerespecteerd, maar nieuwe initiatieven in vitale sectoren als energie en industrieel beleid moeten passen in een geïntegreerde verankeringsstrategie. Versnippering en segmentatie zijn hier uit den boze.

De Vlaamse gemeenten zouden over alle aspecten van deze problematiek beter geïnformeerd moeten zijn. Wij doen pogingen om de globale context aan te geven en aan te sturen op een onontbeerlijke gecoördineerde Vlaamse aanpak. Wij moeten de krijtlijnen aangeven waarbinnen de gemeentelijke autonomie kan spelen.

Ik kan me best voorstellen dat de gemeenten deze ontwikkelingen vanuit het gemeentelijk kader aanlokkelijk vinden. Hier steekt de oude discussie de kop op over dividenden voor het voeren van een gemeentelijke politiek tegenover dividenden voor het verlagen van de energieprijzen en het waarborgen van de kwaliteit van de energiedistributie. We moeten een evenwicht zoeken tussen beide uitersten.

Ik weet dat dit voor de gemeenten erg aanlokkelijk kan zijn. De gemeenten dragen echter de verantwoordelijkheid om het globale kader in te vullen rekening houdend met

Van den Brande

een gecoördineerde politiek op het vlak van rationeel energieverbruik. Dit is mijn uitgangspunt.

Ik begrijp dat u een inzicht wilde verwerven in mijn houding en deze van de Vlaamse regering ten opzichte van deze problematiek. Ik weet dat ik daarop geen concreet antwoord heb verstrekt. Ik heb evenwel aangegeven dat bepaalde zaken mogelijk zijn voor zover ze passen in een globaal beleid.

De voorzitter : De heer Dielens heeft het woord.

De heer F. Dielens : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik ben verheugd met uw antwoord omdat u zich — en ik had dit ook verwacht — volledig inschrijft in het Rationeel Energie Gebruik dat wij hebben vooropgesteld en dat ook de Vlaamse regering van in den beginne heeft gehanteerd.

De concrete uitvoering is natuurlijk een andere zaak. Ook vandaag blijft opnieuw hoe de valstrikken bestendig worden opgezet. Ook Electrabel hecht in haar publicaties erg veel belang aan rationeel energiegebruik. De vraag rijst natuurlijk hoe dit wordt geconcretiseerd. We twijfelen inderdaad of de doeleinden achter dergelijke constructies wel degelijk gepaard gaan met het beleid van rationeel energiegebruik zoals we dat hebben vooropgesteld.

Ik juich ook toe dat u het democratisch deficit beaamt : u hebt erkend dat er tussen Europa en de gemeenten eigenlijk niets bestaat. U hebt gezegd dat u niet op de hoogte werd gebracht van deze constructie, althans niet officieel. Strikt juridisch is dit wellicht mogelijk in dit stadium van de onderhandelingen, maar deze herstructurering heeft zulkdanige verregaande gevolgen, zowel economisch als ecologisch, dat dit toch best van in den beginne ware meegedeeld, zonder dat we daarom van een dirigistisch optreden in deze belangrijke sector dienen verdacht te worden.

U hebt uw mening nopens de verhouding produktie-distributie niet ken-

baar gemaakt, maar ik heb begrepen dat we precies om deze reden het debat in deze Raad moeten voortzetten. Het gaat hier om de verstrengeling van belangen, waardoor één van uw wensen, namelijk de doorzichtigheid van de sector en van de **prijssamenstelling** moeilijk zal worden gerealiseerd. Door een nog grotere verstrengeling van belangen, komt de realisatie van deze wens in het gedrang. **(Onderbreking door de heer Candries)**

Het beperkt zich inderdaad niet tot de sector elektriciteit.

Ook de Europese richtlijnen gaan lijnrecht in tegen datgene wat u hebt vooropgesteld. Daarom is het nodig dat men weet of deze constructies kunnen worden gedoogd.

Zullen onze gemeenten in de toekomst tevens aan de produktie moeten deelnemen ? De discussie zou volgens mij heden al te ver gaan, maar ik veronderstel dat we op dit thema nog zullen terugkomen.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, ik wil geen polemiek beginnen met de voorzitter van de regering, maar toch volgende elementen benadrukken.

Ten eerste, het is hallucinant te vernemen dat in verband met een essentieel dossier, namelijk de energievoorziening van een gewest, die sedert de staatsvorming in het kader van het REG-beleid tot de bevoegdheden van het gewest behoort, de voorzitter van de regering verklaart dat hij daarvan niet formeel op de hoogte werd gebracht.

Ik denk dat een regering toch op de hoogte moet zijn van de belangrijke krijtlijnen, zoals deze in verband met energie, die toch zeer belangrijk zijn.

In verband met het REG-beleid heeft de voorzitter van de regering verklaard dat hij binnen afzienbare tijd concrete voorstellen op tafel zal leggen. Collega Dielens heeft evenwel zeer duidelijk gesteld dat wat dit dossier betreft, dat zich afspeelt in de

parallele circuits, beslissingen worden genomen, die niet enkel een hypotheek leggen op de democratische besluitvorming, ook op het energiebeleid, dat door de vorige regering werd uitgestippeld. Immers, de heer De Batselier had de goedkeuring van de regering bekomen voor zijn beleidsbrief inzake energie, waarin hij pleitte voor de ontkoppeling van distributie en energie.

Mijnheer de voorzitter, om die reden dring ik erop aan dat aan de gemeenten een sein wordt gegeven omtrent de prioriteiten die de regering inzake REG heeft gelegd en dat daarover in deze Raad nog zou worden gedebatteerd.

De Vlaamse regering dient de betrokken partijen in te lichten van haar opties, **zoniet** zal in dit dossier niet enkel de Raad, maar ook de Vlaamse regering voor schut worden gezet.

De voorzitter : De heer Candries heeft het woord.

De heer H. Candries : Mijnheer de voorzitter van de regering, ik vraag mij af of dit in het licht van een zo groot mogelijke autonomie voor de gemeenten in het nieuwe Europa zou kunnen leiden tot het aansluiten van een gemeente op een buitenlands net.

Wanneer men in Nederland, bijvoorbeeld naar aanleiding van nieuwe vondsten, zou besluiten tot het drukken van de energieprijzen en grotere inspanningen zou leveren voor het gebruik van meer milieuvriendelijke energiegrondstoffen, zou dat ook aantrekkelijk kunnen zijn voor sommige van onze gemeenten.

In welke mate zullen wij **grensoverschrijdend** kunnen optreden ? Zullen de gemeenten morgen ook over die vorm van vrijheid kunnen beschikken ?

Wij worden ter zake met een nieuwe situatie geconfronteerd. Wat betekent de Europese context voor deze sector ? Hoe kunnen wij vanuit de Vlaamse Raad de nieuwe Europese context, zowel ten voordele van de Vlaamse consument als van de so-

Candries

ciaal-economische en ecologische dimensies, benutten ?

Ik geloof dat wij daar dus een totaal nieuw gegeven hebben waarop wij nog niet hebben ingespeeld. Wij hebben daarover ook nog geen strategische concepten ontwikkeld. Het is niet mijn bedoeling hier nu te gaan zeggen wat wij zouden moeten doen. Ik stel alleen vragen over de nieuwe mogelijkheden die zullen worden gecreëerd. Wat zal dat betekenen en hoe zullen wij daarop inspelen ?

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Op verzoek van de heer Peeters wordt zijn interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen over de impulsprogramma's, verdaagd naar een volgende vergadering.

Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende openbare vergadering aan het bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

— **De vergadering wordt gesloten om 18.39 uur.**

BIJLAGE

VRAGEN OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 20)

Commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid

Vergadering van dinsdag 26 januari 1993

Vaste verslaggever : de heer P. Deprez, secretaris van de commissie

Vraag om uitleg van de heer L. Barbé tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, inzake twee Beaulieu-dossiers (Idealspun en het dossier van de elf kapitaalpremies aan Scaldyl, Fabelta Fibres en Fabelta Industries).

1. Uiteenzetting van de vraag door de vraagsteller

Op 9 juni 1983 besliste het Ministerieel Comité voor Economische en Sociale Coördinatie 274 miljoen frank toe te kennen aan het Beaulieu-bedrijf Idealspun. Later kwam daar nog eens een rentetoeelage van 58 miljoen frank bij zodat de totale steun op 332 miljoen frank komt. De toenmalige minister van Economische Zaken had het tegenover de Europese Commissie echter enkel over een steun van 224 miljoen frank.

De EG-commissie werd aldus verkeerdelijk ingelicht. De EG-Commissie beschouwde de overheidssteun als onwettelijk en maande in een beschikking aan tot terugvordering van deze steun. Hierop volgden twee veroordelingen door het Europees Hof van Justitie te Luxemburg tot terugbetaling van 224 miljoen frank.

Uiteindelijk daagde het Vlaamse Gewest op 16 september 1989 Beaulieu voor de rechter om terugbetaling te bekomen van 274 miljoen frank.

Op 5 april 1985 kende minister Eyskens elf kapitaalpremies toe voor een bedrag van 229.026.126 frank aan drie ondernemingen van de groep Beaulieu (Fabelta Industries, Scaldyl en Fabelta Fibres). Het Rekenhof weigerde de uitbetaling, omdat voor de financiering niet geput werd uit eigen middelen. Wel werd overgegaan tot een beperkte kartelvorming, d.m.v. de financiële middelen door de groep Beaulieu verkregen voor Fabelta-Zwijnaarde (725 miljoen frank). Deze middelen werden via een coördinatiecentrum overgeheveld naar de drie ondernemingen. Op deze overheidssteun geïnvesteerd in deze drie ondernemingen werden nog eens kapitaalpremies aangevraagd.

Op 13 juli 1989 adviseerde minister Claes aan het Vlaamse Gewest om de toekenningsbeslissing van deze elf kapitaalpremies in te trekken.

Vanaf 1 januari 1989 vallen de vroegere vijf nationale sectoren onder het aan de Gewesten toegewezen economisch beleid (artikel 6, § 1, VI, 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, zoals gewijzigd bij artikel 4, § 8 van de wet van 8 augustus 1988).

Ingevolge de regeling van het probleem van de rechtsopvolging van de Staat door de Gemeenschappen en de Gewesten door de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en Gewesten, moet het Vlaamse Gewest terugvorderen. Op 26 oktober 1989 dagvaardde Beaulieu het Vlaamse Gewest en de Belgische Staat teneinde hun te veroordelen tot betaling van de toegekende expansiesteun van afgerond 229 miljoen frank.

Indien de rechtbank zou oordelen dat de groep Beaulieu toch recht heeft op dit bedrag van 229 miljoen frank, dan zal het Vlaamse Gewest hieraan moeten voldoen.

Het Vlaamse Gewest zou aldus het financiële **gelag** betalen voor verkeerde beslissingen die tien jaar geleden werden genomen door een federale minister.

Gaarne vernam de vraagsteller van de minister-president een antwoord op de volgende vragen :

1. Werd ondertussen reeds de totale steun aan Idealspun, zijnde 332 miljoen frank aan de EG-Commissie gemeld ? Zo neen, waarom niet ?
2. Waarom vordert het Vlaamse Gewest slechts 274 miljoen frank terug van Beaulieu in dit dossier en niet het totale bedrag van 332 miljoen frank ?
3. Werd het toekennen van de elf kapitaalpremies aan Beaulieu aan de EG-Commissie gemeld ? Wanneer en door wie ?
4. Heeft het Vlaamse Gewest het advies van toenmalig minister van Economische Zaken, de heer Claes gevolgd om de beslissingen inzake het toekennen van elf kapitaalpremies aan Beaulieu in te trekken ? Zo neen, waarom niet ?
5. Wat is de stand van zaken in de rechtsvordering van het Vlaamse Gewest tegen Beaulieu inzake Idealspun en inzake de rechtsvordering van Beaulieu tegen het Vlaamse Gewest inzake het dossier van de elf kapitaalpremies ?

2. Antwoord door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering

2.1. De toekenning van 332 miljoen frank nationale steun aan de NV Idealspun werd niet aan de Europese Commissie gemeld.

In principe diende het voornemen om een staatsparticipatie van oorspronkelijk 224 miljoen frank (later opgetrokken tot 274 miljoen frank) aan de betrokken onderneming toe te kennen, voorafgaandelijk aan de Europese Commissie aangemeld, wat niet is gebeurd.

Na klachten van een aantal beroepsverenigingen heeft de Europese Commissie zelf aan de Belgische regering om informatie gevraagd aangaande de staatsparticipatie van 224 miljoen frank en dus niet van 274 miljoen frank waarop deze laatste de toegekende steun van 224 miljoen frank bevestigde en verantwoordde.

2.2. Het Vlaamse Gewest hoeft dit bedrag niet terug te vorderen, aangezien de rentetoeelage van 58 miljoen frank niet werd uitbetaald.

2.3. De toekenning van de elf kapitaalpremies aan Beaulieu diende niet aan de Europese Commissie aangemeld te worden, gelet op de voorafgaandelijke blokkering door het Rekenhof.

2.4. Gezien de bevoegdheden inzake de textielproblematiek op 1 januari 1989 aan het Vlaamse Gewest werd overgedragen, kan de nationale minister bevoegd voor Economie de beslissingen niet intrekken.

Krachtens de bepalingen van artikel 55, § 11 van de bijzondere financieringswet van 16 januari 1989, is de Staat ertoe gebonden om alle uitgaven die voortvloeien uit beslissingen die genomen zijn vóór de inwerkingtreding van deze wet ten laste te nemen. Het Vlaamse Gewest had geen enkel belang bij de annulering van deze beslissing.

2.5. De belangen van het Vlaamse Gewest werden in beide zaken verdedigd door meester Lievens. Wat betreft de rechtsvordering van het Vlaamse Gewest tegen Beaulieu inzake Idealspun werden zeer recent conclusies meegedeeld. Na goedkeuring zal meester Lievens de zaak in toepassing van artikel 751 Ger. W. laten vaststellen teneinde Beaulieu te verplichten conclusies te nemen. Hierna kan een pleitdatum worden vastgesteld.

In de zaak Fabelta Industries, Scaldyl en Fabelta Fibres als eisers tegen het Vlaamse Gewest, zal meester Lievens in de loop van februari zijn conclusies overmaken.

3. Repliek

De vraagsteller wenst van de minister-president enige opheldering te bekomen wegens de niet naleving van de meldingsplicht aan de EG-Commissie van de elf kapitaalpremies. De vraagsteller meent dat de blokkering van de uitbetaling geen afdoende verantwoording is voor de niet-naleving van de meldingsplicht.

De minister-president repliceert als volgt.

De kern van de discussie is in welke fase de aanmelding bij de EG-Commissie diende te gebeuren. Hij stelt dat de blokkering van de gelden door het Rekenhof een afdoende reden was om af te zien van de meldingsplicht. Het standpunt van de Europese Commissie is, dat slechts voorgenomen beslissingen die tot een daadwerkelijke beslissing leiden, aan de Europese Commissie dienen gemeld.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 20)

Commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid

Vergadering van dinsdag 26 januari 1993

Vaste verslaggever : de heer P. Deprez, secretaris van de commissie

Vraag om uitleg van de heer F. Van den Eynde, tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de ondersteuning van de Vlaamse dag- en weekbladpers

1. Uiteenzetting van de vraag door de vraagsteller

De vraagsteller deelt mede dat hij via de pers vernomen heeft dat de minister-president de komende vijf jaar 1,25 miljard frank zal besteden aan steunprojecten aan de Vlaamse dag- en weekbladpers.

Tijdens de begrotingsbesprekingen 1993 werd de problematiek kort aangesneden, doch onvoldoende uitgediept.

Een budgettaire inspanning van 1,25 miljard frank is aanzienlijk, doch zou eventueel verantwoord kunnen zijn omwille van het belang van de pers, als hoeksteen van een democratische samenleving.

Het beleid is zich meer dan bewust van deze vierde macht en besteedt hieraan veel zorg (gunsttarieven in de post, gunstige BTW-regeling, steun door de federale overheid d.m.v. advertenties, enzovoort).

Het opzet van het steunbeleid van de Vlaamse regering (**250 miljoen frank/jaar**) is blijkbaar ingegeven door de bekommernis de pluriformiteit in de informatie te vrijwaren.

De vraagsteller stipuleert dat alhoewel de pluriformiteit in de pers slechts een relatieve rol speelt in de opbouw van een politiek pluralisme, het belang ervan in een pluralistische samenleving moeilijk kan worden ontkend. Hij betreurt dat de aanzienlijke overheidssteun aan de pers slechts in geringe mate bijdraagt tot de versteviging van het pluralisme omdat het leeuwedeel van deze perssteun werd toegekend aan de kranten die aanleunen bij de traditionele zuilen, o.m. het dagblad De Morgen en dus de pluriformiteit weinig ten goede komt.

1.1. Steun aan De Morgen

De vraagsteller stelt vast dat het dagblad De Morgen, dat zichzelf een kwaliteitskrant noemt, een belangrijke begunstigde is van deze perssteun.

Hoeveel steun ontvangt dit blad ?

Voorts wenst de vraagsteller van de geachte minister-president te vernemen, of het nog doeltreffend is om een failliet, overgesubsidieerd dagblad, dat de gemiddelde burger links laat liggen, blijvend van subsidies te voorzien ?

De vraagsteller wenst van de minister-president eveneens te vernemen of hij het normaal acht dat, door het kunstmatig in leven houden van deze krant onder het mom van pluralisme, aan andere kranten oneerlijke concurrentie wordt aangedaan ? Hij verzoekt de minister-president, uit respect voor de naleving van de bepalingen van het Cultuurpact en omwille van bedrijfseconomische overwegingen, dit steunbeleid aan De Morgen stop te zetten. De Morgen is niet leefbaar.

1.2. Advertenties van de Vlaamse regering in kranten en tijdschriften

Inzake de 140 miljoen frank, die de Vlaamse regering zal uittrekken voor de promotie van haar beleid, uit het lid een aantal kritische bedenkingen.

Zijn de journalisten niet deskundig genoeg, ofwel niet vleiend genoeg t.a.v. het beleid van de Vlaamse regering ?

Strookt het met de normen van de politieke ethiek dat de Vlaamse regering de promotie van haar beleid financiert met gemeenschapsgelden ?

Quid met de positie van de oppositiepartijen ? Zullen de advertenties worden aangepast aan de stijl van het dagblad waarin ze zullen worden opgenomen en wie selecteert de dag- en weekbladen ?

Hoe zal de naleving van het pluralisme door deze kranten worden bewerkstelligd ? Het zou volledig misplaatst zijn, dat kranten, gesteund door belastinggelden hieraan niet voldoen. De opname van advertenties van de Vlaamse regering mag niet resulteren in een aanslag op de redactionele vrijheid. Bepaalde dagbladen nemen het echter niet zo nauw met de naleving van het pluralisme. Vaak weigeren ze de opname van advertenties van bepaalde politieke partijen ; anderen tonen zich zeer selectief t.a.v. de opname van Vrije Tribunes van bepaalde politieke partijen.

Van groot belang, aldus de vraagsteller, is de handhaving van de strikte scheiding tussen redactie, publiciteit en Vrije Tribune. Kranten die regeringssteun ontvangen zouden op dit vlak zich aan het plurolisme moeten houden.

1.3. Financiële steun voor de journalistenopleiding en Agentschap Belga

De vraagsteller betwijfelt het nut van de budgettaire inspanning op dit vlak. Een steun van 19 miljoen frank zou moeten resulteren in een verhoogde belangstelling van het Agentschap Belga voor het beleid van de Vlaamse regering.

Beslissingen van de Vlaamse regering, ook al worden ze vertaald in de Engelse, Franse taal, genieten in het buitenland weinig belangstelling.

2. Antwoord van de minister-president

De minister-president verklaart dat reeds door de vorige Vlaamse regering de problematiek van de perssteun werd aangekaart, waarbij een bedrag van 500 miljoen frank werd vooropgesteld.

Op basis van een uitvoerige analyse van de betrokken sector, is het slechts zinvol om overheidssteun toe te kennen, op projectmatige en kwalitatieve wijze.

Op 13 januari 1993, heeft de Vlaamse regering, op voorstel van de minister-president en minister Weckx, haar principiële goedkeuring gehecht aan de krachtlijnen van een aantal steunmaatregelen voor de Vlaamse geschreven perssector (niet elektronische sector).

Deze steunmaatregelen drongen zich op aangezien de sector van de dag- en weekbladen in Vlaanderen sinds meerdere jaren kampt met structurele en financiële moeilijkheden ingevolge :

— de oprichting van de commerciële televisie, wat resulteerde in een daling en verschuiving van de publiciteitsinkomsten voor de perssector ;

— de evolutie van lees- naar beeldcultuur, zodat nog amper 60 percent van de Vlaamse gezinnen dagelijks een krant leest.

In het regeerakkoord werd aangaande deze problematiek een beleid aangekondigd dat de nadruk zou leggen op een dubbel streefdoel :

— enerzijds een economisch beleid, gericht op de versterking van de economische leefbaarheid van de persbedrijven via selectieve steun.

Inzake de rechtstreekse selectieve perssteun benadrukt de minister-president dat in de begroting voor 1993 een bedrag van 36,3 miljoen frank is ingeschreven. Aan De Morgen zal hiervan ongeveer 18 miljoen frank worden toegekend. De minister-president beweert dat één van de belangrijkste problemen van een krant thans liggen op het vlak van de distributie ;

— en anderzijds een maatschappelijk project in samenwerking met de pers met drie dimensies :

1. het versterken van de informatieopdracht van de pers met de publikaties van regeringsmededelingen met het oog op een betere communicatie met de burger ;

2. een pedagogisch omkaderde verbetering van de leescultuur, vooral bij jongeren (in samenwerking met onderwijs) ;

3. een opleidingsprogramma voor journalisten met het oog op kwaliteitsinformatie en -verslaggeving.

De predestinatie tot het beroep is een gegeven, doch een opleiding kan steeds verbeterd worden.

In nauw overleg met de sector werd in de loop van 1992 werk gemaakt van de uitwerking van een aantal steunmaatregelen. Vermits er praktisch een algemene consensus bestond tussen de gesprekspartners om de reeds bestaande directe steunverlening (37 miljoen frank) niet te verhogen, werd, naast de opwaardering van de opinieperssteun, vooral gezocht naar nieuwe klemtonen inzake selectieve steun aan de pers voor het stimuleren van meer maatschappelijke dimensies zoals de versterking van de informatieopdracht.

In het kader van de openbaarheid van bestuur en een betere communicatie met de Vlaamse bevolking, zal de Vlaamse regering in de komende jaren systematisch de genomen maatregelen publiceren in de Vlaamse schrijvende pers. Hiervoor wordt de komende 5 jaar jaarlijks 140 miljoen frank voorzien in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Van deze budgettaire middelen zal de helft worden aangewend voor algemene informatie, in hoofdzaak via de dagbladen. De overige 50 percent zal worden besteed aan doelgerichte informatie via de dag- en weekbladen.

Het ligt niet in de bedoeling om in alle dag- en weekbladen een uniforme advertentiecampaagne te voeren. De informatie en duiding van het beleid staan voorop.

Om in aanmerking te komen voor deze informatieverspreiding over de Vlaamse Gemeenschap dienen de dag- en weekbladen te voldoen aan de voorwaarden die worden opgelegd in het kader van de expansiewetgeving met als bijkomende voorwaarde dat de dag- en weekbladen moeten worden aangeboden via de normale verkoopkanalen. Ledenbladen komen daarom niet in aanmerking.

De coördinatie van de informatieverstrekking zal geschieden via de informatieambtenaar, wat de objectiviteit en degelijkheid van de verstrekte informatie zal waarborgen.

Een door de Vlaamse regering aangesteld comité dat wordt voorgezeten door de informatieambtenaar, zal op geregelde tijdstippen instaan voor de inhoudelijke afbakening van de te verspreiden informatie. Belangrijk hierbij is dat alle bevoegdheidsdomeinen op een evenwichtige manier aan bod moeten komen.

Iedere informatieopdracht zal gelijktijdig in alle dagbladen worden opgenomen, zodat de beschikbare enveloppe over alle kranten gelijkmatig zal worden gespreid en discriminatie wordt vermeden.

Verder is in het pakket uitgewerkte selectieve steunmaatregelen nog budgettaire ruimte voorzien voor de verbetering van de pedagogische omkadering van de leescultuur, een kwalitatief hoogstaande voortgezette vorming van journalisten en de opleiding van stagiairs, een nauwere samenwerking met het persagentschap Belga en een financiële ondersteuning van de Braillekrant. Globaal genomen zal de Vlaamse regering voor de honorering van de hiervoor beschreven steunmaatregelen een jaarlijks bedrag van maximaal 250 miljoen frank vrijmaken.

Met de Vlaamse geschreven perssector zal dienaangaande een overeenkomst voor een periode van 5 jaar worden afgesloten met een optie voor een verlenging met nog 5 jaar.

De overeenkomst wordt eind 1997 niet automatisch verlengd. De verlenging met nogmaals 5 jaar vereist een bekrachtiging van de Vlaamse regering. Jaarlijks zal een inhoudelijke evaluatie van de overeenkomst worden verricht en dit verslag zal aan de Vlaamse regering worden voorgelegd. Op basis van deze evaluatie kan een bijsturing plaatsvinden zonder dat de budgettaire engagementen in vraag worden gesteld. Tevens werd beslist tot de oprichting van een Stichting voor de Vlaamse pers, die als belangrijkste taak heeft, de vertegenwoordiging waar te nemen van alle journalisten, tewerkgesteld in de diverse dag- en weekbladen. Ook de overheid zal hierin vertegenwoordigd zijn.

Wat het Agentschap Belga betreft is de minister-president ervan overtuigd dat dit Agentschap een belangrijke informatieve rol kan vervullen doch dat de Vlaamse verankering meer zorg en aandacht verdient.

Inzake de opportuniteit van communicatie omtrent het beleid van de Vlaamse regering met het buitenland is de minister-president ervan overtuigd dat ook in de andere deelstaten en regio's een ruime belangstelling bestaat voor het beleid van de Vlaamse regering (o.m. Catalonië, Baden-Württemberg). Vlaanderen zal als economische investeringspartner tijdens een aantal investeringsseminaries met medewerking van het Agentschap Belga intensief worden gepromoot.

3. Repliek

De vraagsteller bevestigt zijn vertrouwen in de objectiviteit van de informatie-ambtenaar. 250 miljoen frank is een aanzienlijk bedrag dat o.m. zal besteed worden voor de verbetering van de pedagogische omkadering van de leescultuur en de perssteun.

Hij betreurt dat weinig aandacht wordt besteed door de minister-president aan de vrijwaring van het pluralisme. De minister-president repliceert dat dit ab initio wordt vooropgesteld als onderdeel van een pluralistische samenleving. De vraagsteller wenst te benadrukken dat de naleving van het pluralisme door gesubsidieerde dag- en weekbladen een normale tegenprestatie moet zijn. De minister-president stelt dat deze opdracht een van de taken kan zijn van de Vlaamse Persstichting, die over een grote autonomie beschikt.

Hij benadrukt het belang van een strikte scheiding tussen informatie en duiding.